

Plenaire 29

VLAAMS PARLEMENT

Zitting 2007-2008

27 februari 2008

HANDELINGEN

PLENAIRE VERGADERING

INHOUD

OPENING VAN DE VERGADERING	1
BERICHTEN VAN VERHINDERING	1
INGEKOMEN STUKKEN EN MEDEDELINGEN	1
ACTUALITEITSDEBAT over het door de Raad van Wijzen bereikte akkoord inzake de staatshervorming Actualiteitsmotie	1 23
ACTUELE VRAAG van de heer Jan Penris tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Institutionele Hervormingen, Havens, Landbouw, Zeevisserij en Plattelandsbeleid, over het regeeringsstandpunt wat het rekeningrijden voor personenwagens betreft	23
ACTUELE VRAAG van de heer Mark Demesmaeker tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Institutionele Hervormingen, Havens, Landbouw, Zeevisserij en Plattelandsbeleid, over de stand van zaken in het dossier van de Plantentuin van Meise	26
MOTIE VAN ORDE Opheldering over de stand van zaken	28
ACTUELE VRAAG van de heer Carl Decaluwe tot de heer Geert Bourgeois, Vlaams minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme, over het standpunt van de Europese Commissie ten aanzien van de financiering van de openbare omroep VRT	
ACTUELE VRAAG van de heer Wim Van Dijck tot de heer Geert Bourgeois, Vlaams minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme, over het standpunt van de Europese Commissie ten aanzien van de financiering van de openbare omroep VRT	
ACTUELE VRAAG van de heer Jurgen Verstrepen tot de heer Geert Bourgeois, Vlaams minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme, over het standpunt van de Europese Commissie ten aanzien van de financiering van de openbare omroep VRT	
ACTUELE VRAAG van de heer Dany Vandenbossche tot de heer Geert Bourgeois, Vlaams minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme, over het standpunt van de Europese Commissie ten aanzien van de financiering van de openbare omroep VRT	
ACTUELE VRAAG van mevrouw Margriet Hermans tot de heer Geert Bourgeois, Vlaams minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme, over het standpunt van de Europese Commissie ten aanzien van de financiering van de openbare omroep VRT	28
ACTUELE VRAAG van de heer Jos Stassen tot de heer Marino Keulen, Vlaams minister van Binnenlands Bestuur, Stedenbeleid, Wonen en Inburgering, over het aanbrengen van reclameboodschappen op voetpaden en de benodigde toestemming hiervoor	36
ACTUELE VRAAG van mevrouw Monique Moens tot de heer Marino Keulen, Vlaams minister van Binnenlands Bestuur, Stedenbeleid, Wonen en Inburgering, over de gevolgen van de vereffening van de Moslimexecutieve voor de erkenning van moskeeën	37
ONTWERP VAN DECREET inzake bijzondere jeugdbijstand – 1402 (2007-2008) – Nrs. 1 en 2	
Algemene bespreking	39
Artikelsgewijze bespreking	41

ONTWERP VAN DECREET houdende instemming met het samenwerkingsakkoord tussen de Franse Gemeenschap, de Vlaamse Gemeenschap en de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie inzake hulpverlening aan jongeren, gesloten te Brussel op 11 mei 2007 – 1465 (2007-2008) – Nrs. 1 en 2	
Algemene bespreking	41
Artikelsgewijze bespreking	41
ONTWERP VAN DECREET inzake bijzondere jeugdbijstand – 1402 (2007-2008) – Nrs. 1 en 2	
Hoofdelijke stemming	42
ONTWERP VAN DECREET houdende instemming met het samenwerkingsakkoord tussen de Franse Gemeenschap, de Vlaamse Gemeenschap en de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie inzake hulpverlening aan jongeren, gesloten te Brussel op 11 mei 2007 – 1465 (2007-2008) – Nrs. 1 en 2	
Hoofdelijke stemming	42
MET REDENEN OMKLEDE MOTIE van de heren Eloi Glorieux en Rudi Daems tot besluit van de op 12 februari 2008	
1° door de heer Eloi Glorieux in commissie gehouden interpellatie tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Institutionele Hervormingen, Havens, Landbouw, Zeevisserij en Plattelandsbeleid, over het Vlaamse beleid ten aanzien van de door de Europese Commissie aan België toegewezen doelstellingen inzake hernieuwbare energie en reductie van broeikasgassen;	
2° door de heer Bart Martens in commissie gehouden interpellatie tot mevrouw Hilde Crevits, Vlaams minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur, over het Europees klimaat- en energiepakket en de Vlaamse standpunten en maatregelen in dat kader	
– 1549 (2007-2008) – Nr. 1	
Hoofdelijke stemming	42
ACTUALITEITSMOTIE van de heren Filip Dewinter en Joris Van Hauthem tot besluit van het op 27 februari 2008 in plenaire vergadering gehouden actualiteitsdebat over het door de Raad van Wijzen bereikte akkoord inzake de staatshervorming – 1575 (2007-2008) – Nr. 1	
Hoofdelijke stemming	43
REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN	43
BIJLAGEN	
Aanwezigheden	47
Individuele stemmen Vlaamse Volksvertegenwoordigers	47

OPENING VAN DE VERGADERING

Voorzitter: mevrouw Marleen Vanderpoorten

– *De vergadering wordt geopend om 14.07 uur.*

De voorzitter: Dames en heren, de vergadering is geopend.

BERICHTEN VAN VERHINDERING

De voorzitter: Ik deel aan de vergadering mee dat berichten van verhindering zijn ingekomen van volgende leden:

Katleen Martens, Sabine Poleyn: gezondheidsredenen;

Frank Creyelman, Dirk De Cock, Stern Demeulenaere, Kathleen Helsen, Laurence Libert, Werner Marginet, Jef Tavernier, Anissa Tamsamani, Kris Van Dijck, Monica Van Kerrebroeck, Bob Verstraete, Robert Voorhamme, Paul Wille: buitenslands;

Frans Wymeersch: ambtsverplichtingen.

INGEKOMEN STUKKEN EN MEDEDELINGEN

De voorzitter: Dames en heren, de lijst met ingekomen stukken en mededelingen werd op de banken rondgedeeld. (*Parl. St. VI. Parl. 2007-08, nr. 60/19*)

ACTUALITEITSDEBAT over het door de Raad van Wijzen bereikte akkoord inzake de staatshervorming

De voorzitter: Dames en heren, het debat is geopend.

De heer Dewinter heeft het woord.

De heer Filip Dewinter: Juicht, Vlamingen, juicht! Het fonds voor collectieve uitrustingen en diensten is eindelijk Vlaamse bevoegdheid. Hetzelfde geldt voor belangrijke thema's als de onteigeningswetgeving, het Kringloopfonds en het Belgisch Interventie- en Restitutiebureau. Al die zaken waren mij tot op heden onbekend, maar Vlaanderen heeft nu toch kennis kunnen nemen van het bestaan van deze instellingen en fondsen.

Geef toe, mijnheer de minister-president, na negen maanden onderhandelen en ruziemaken is dit een gigantische

stap in de richting van volwaardig Vlaams zelfbestuur. Minister Reynders had het over 'des détails marginaux' en 'un transfert de compétences très limité, qui est anecdotique'. Joëlle Milquet sprak over 'des transferts limités de compétences accessoires'. Mijnheer de minister-president, de enige vette vis die Yves Leterme in zijn netten heeft gevangen, blijkt Bart De Wever te zijn, die nu spartelt als een vis op het droge.

Wat blijft er over van de copernicaanse omwenteling van minister-president Peeters? Wat blijft er over van de 'new deal' die er zat aan te komen, mijnheer Van Rompuy? De voorzitter van Jong CD&V, Bert De Brabandere, verwoordde het treffend en zei wat heel Vlaanderen hierover denkt. Hij stelde: "We wachten al negen maanden op een regering, en moeten nu vaststellen dat we een tweede interim-regering krijgen. Dat is niet wat de bevolking wil. Bovendien is de tekst van het tweede pakket erg vaag."

Er wordt inderdaad opnieuw gekozen voor de vlucht vooruit. De federale interim-regering, de tweede op rij, Leterme I dit keer, heeft een nieuwe deadline voor ogen. Dit keer is de deadline 21 juli 2008. De opdeling in fasen is – laat ons eerlijk zijn – niet meer een handige truc om tijd te winnen. In de praktijk schuift men de deadline van 23 maart, die men zelf had voorgesteld, op naar 21 juli, waardoor Yves Leterme ongestoord premier kan worden en zijn communautaire beloften niet in de praktijk hoeft om te zetten.

Dergelijk bochtenwerk, mijnheer de minister-president, heeft in de politiek een naam. Men noemt dat een tjevenstreek. (*Gelach. Applaus bij het Vlaams Belang*)

Mijnheer de minister-president, u hebt maandag een mededeling verspreid waarin u stelt: "De Vlaamse Regering is onder de uitdrukkelijke voorwaarde van de concrete uitvoering van de afgesproken staatshervormingspakketten I en II bereid mee te werken om tot een sluitende federale begroting 2008 te komen."

In ruil voor wat communautaire kruimels, die van de tafel zijn gevallen, is de Vlaamse Regering blijkbaar bereid om te helpen de federale begroting in evenwicht te brengen. Er wordt onderhandeld over hogere bijdragen van de deelstaten aan de pensioenen van de regionale ambtenaren. We zijn ook bereid om de helft van de conjunctuurprovisie, 160 miljoen euro, te reserveren door het geld in het Toekomstfonds te stoppen en zo de federale regering te helpen om een begroting in evenwicht te presenteren.

In hetzelfde persbericht dat u verspreid hebt, luidt het dat Vlaanderen waakzaam zal toezien, en dat de engagementen van de federale regering betreffende de staatshervorming correct worden uitgevoerd. Het

akkoord is door de Raad van Wijzen in no time bereikt. De raad kan blijkbaar wat de hele politieke wereld op negen maanden niet is gelukt. Dat is veelzeggend voor de manier van werken en de inhoud van dit akkoord. In het akkoord is nochtans alleen maar sprake van 'contouren' en van een 'timing'. Daarbuiten lees ik niets over wat zou moeten bereikt worden.

Veel meer dan een opsomming, een lijst van thema's die ter bespreking worden voorgelegd, bevat het akkoord niet. Er is over deze lijst van gespreksthemas geen enkel akkoord, laat staan, mijnheer Peumans, enige waarborg of zekerheid over de uitvoering. Ik heb daar wat vragen over. Wat gebeurt er als de federale overheid de engagementen niet correct uitvoert?

Wat zijn de precieze criteria die de Vlaamse Regering betreffende deze engagementen aan de dag legt? Wanneer is het voor u en deze Vlaamse meerderheid goed genoeg? Zijn de resoluties van het Vlaams Parlement van 1999 goed genoeg? Is het intussen een ander criterium geworden, de nota die op het Octopusoverleg werd voorgelegd, misschien? Van het akkoord blijft intussen niets over. Waar ligt voor de Vlaamse Regering de lat?

De onduidelijkheid en de dubbelzinnigheid regeren hier. Het gekonkel en het gekronkel van CD&V verbazen me niks, maar de halfslachtige houding van de N-VA verbaast me des te meer: "Dit akkoord is te vaag en te voorwaardelijk om in een regering te stappen. Er zijn onvoldoende garanties voor de tweede fase", zegt N-VA-voorzitter Bart De Wever. Als dit akkoord "te vaag en te voorwaardelijk" is, als er "onvoldoende garanties voor een tweede fase" zijn, stel ik de vraag waarom de N-VA, met Minister Bourgeois op kop, akkoord gaat met de beslissing van de Vlaamse Regering om met Vlaams geld de federale begrotingsputten te vullen? Als het niet goed genoeg is om in de regering te stappen, als het te vaag en te onduidelijk is, waarom is het dan wel goed genoeg om Vlaams geld te gebruiken om de federale begrotingsputten te vullen?

Tijdens het weekend verklaarde Vlaams minister-president Peeters nog in een interview in Het Laatste Nieuws – papier is immers gewillig – dat "Vlaanderen niet zomaar als geldschietter zal optreden". Hij zegt: "We willen eerst duidelijkheid over de bevoegdheidsverdrachten in de tweede fase van de staatshervorming".

Ik had me graag tot de heer Bourgeois gewend, maar hij is vandaag strategisch afwezig. Dat is eerder de regel dan de uitzondering tijdens deze legislatuur.

De voorzitter: De heer Peumans heeft het woord.

De heer Jan Peumans: Als minister Bourgeois onderzocht wordt in de commissie of de plenaire vergadering, is hij altijd aanwezig. Hij zal dus straks naar hier komen.

De heer Filip Dewinter: Ik bied mijn excuses aan maar, mijnheer Peumans, uw eigen voorzitter Bart De Wever stelt onomwonden dat er "onvoldoende garanties voor de tweede fase" zijn. Mijn vraag is simpel. Waarom gaat de N-VA er dan wel mee akkoord dat Vlaanderen de melkkoe van de federale regering moet zijn? Hij geeft zelf toe dat er onvoldoende garanties zijn en dat onduidelijkheid heerst over de tweede fase.

De huisideoloog van CD&V, senator Wouter Beke, pakte vorig weekend in de Gazet van Antwerpen uit met het jaarrapport over de arbeidsmarkt. Daaruit blijkt onder andere dat het verschil in bruto binnenlands product per inwoner tussen Vlamingen en Walen in 1995 exact 33,25 percent bedroeg. In 2004 was dat opgelopen tot 36,93 percent. De investeringsgraad in Vlaanderen bedroeg in 2004 62,34 percent, in Wallonië amper 21,89 percent.

Mijnheer de minister-president, de heer Beke, uw huisideoloog zegt onomwonden: "Vlaanderen en Wallonië zijn de voorbije jaren verder uit elkaar gegroeid. De cijfers tonen de noodzaak van een staatshervorming aan." De heer Beke heeft overschot van gelijk, alleen volgt zijn eigen partij hem ter zake niet.

De zogenaamde tweede fase is momenteel niet meer dan een pover schaamlapje, een zoethoudertje, een magere troostprijs om de verloren eer, de verloren maagdelijkheid van de meerderheidspartijen af te kopen. De eerste fase is niet veel meer dan het rationeel homogeniseren van een aantal bevoegdheden. Het hele akkoord zegt niets over de voor Vlaanderen essentiële sociaaleconomische hefboomen zoals de regionalisering van het arbeidsmarktbeleid en werkgelegenheidsbeleid, de uitbreiding van de fiscale autonomie van de gewesten met onder andere de personenbelasting en vennootschapsbelasting, de regionalisering van het gezondheids- en gezinsbeleid en de responsabilisering van de deelstaten in het algemeen.

De enige zin in het akkoord die echt duidelijk is, luidt als volgt: "Er kan in geen geval geraakt worden aan de solidariteit zoals die nu geldt binnen de sociale zekerheid." Dat is wel duidelijk.

Op geen enkel moment hebben de Franstaligen moeten bewijzen dat ze een echte hervorming zoals wij die voorstaan in de Vlaamse resoluties, aanvaarden. Mevrouw Milquet zegt het zelf: "We trekken niet op avontuur. Ten opzichte van vorige onderhandelingen is er geen enkele bevoegdheid bijgekomen. In het tweede pakket moeten nog meer garanties staan voor de versterking van de federale staat." Minister Reynders is nog duidelijker: "Het is slechts een geste om tot een regering te komen, een teken van goede wil."

Mijnheer de minister-president, wanneer u als melkkoe gaat dienen, wanneer u Vlaamse centen gaat gebruiken

om de federale begroting in evenwicht te krijgen, dan tekent u uiteindelijk een blanco cheque. Uw kritiek tijdens het afgelopen weekend was terecht. Alleen hebt u het been niet langer dan 48 uur stijf gehouden. Dat is een record in de huidige context waar men dat voor zes, zeven of acht maanden pleegt te doen. Uw been is alweer slap na 48 uur. Dat belooft voor de toekomst. U hebt een blanco cheque getekend door nu de federale regering uit de nood te helpen. Voor een keer had u een middel, een breekijzer om te wegen op die federale staatsvorming. Ze kwamen u op hun blote knieën om geld van Vlaanderen vragen. U hebt even neen gezegd zolang u uw zin niet kreeg. Uiteindelijk hebt u dat allemaal weggegooid. Het was in de sacoché en u hebt het geld gewoon gegeven. Zowaar een gemiste kans. Ik sluit af met de gevleugelde woorden van de heer Eric Van Rompuy: "Hebben we niet meer ambitie dan dit. Shame on you!". (*Applaus bij het VVB*)

De voorzitter: De heer Caluwé heeft het woord.

De heer Ludwig Caluwé: Mevrouw de voorzitter, leden van de regering, collega's, de vorige spreker heeft traditiegetrouw grote woorden gebruikt, maar hij heeft het niet meer gehad over onze vijf resoluties. Hij durft dat niet meer zo goed. Iedereen weet dat hij daar niet zo'n grote verdienste aan heeft vermits hij de zaal verlaten had vooraleer we ze hadden goedgekeurd. (*Opmerkingen bij het Vlaams Belang*)

Ik zal niet flauw doen. Met het eerste pakket zijn we er niet. Niemand zal verwacht hebben dat we bij de onderhandelingen over de staatsvorming de vijf resoluties integraal zouden hebben gerealiseerd. Ik betwist evenmin dat we ver onder lat zitten, als het tot dit eerste pakket beperkt blijft.

Anderzijds moeten we niet te schamper doen over deze eerste lading maatregelen. De inhoud heeft ons al heel vaak beziggehouden. Voor sommigen was dat onbekend, maar die zaken zijn hier al vaak ter sprake gekomen en ze zijn ook voor de mensen van belang. Ik geef enkele voorbeelden. Ik verwacht dat we hier volgende week discussies zullen hebben over een eventuele inplantingsplaats voor een eventueel nieuw stadion voor Club Brugge. Tot nu toe mogen we ons niet uitspreken of daar een shoppingcenter bij mag of moet, want tot nu zijn we daar niet voor bevoegd. In de toekomst is dat wel het geval. (*Applaus bij het Vlaams Belang*)

Kinderopvang is een Vlaamse bevoegdheid, maar via de sociale zekerheid trok de federale overheid een deel van het laken naar zich toe. Het resultaat was dat het beleid kinderopvang moeilijk te plannen en te coördineren was. Men wist niet goed waar juist te investeren. Het stoorde dit parlement. We hebben het nagekeken, de afkorting FCUD (Fonds voor Collectieve Uitrustingen en Diensten) wordt niet zo vaak gebruikt en is voor de heer

Dewinter zelfs onbekend. In de voorbije periode hebben we 218 besprekingen, vragen en interpellaties gewijd aan het FCUD. Na lang aandringen komt dit fonds nu eindelijk naar Vlaanderen. We krijgen 73 miljoen euro, waardoor we een beter beleid op het vlak van kinderopvang zullen kunnen voeren.

Vorig jaar hebben de Vlaamse landbouwers 45 miljoen euro schade geleden door de blauwtongepidemie. Toch vond de federale overheid dit geen landbouwcrisis. Vanaf 2009 kan Vlaanderen daar zelf over beslissen. (*Opmerkingen bij het Vlaams Belang*)

Voormalig minister Stevaert wilde in 2001 de aanleg van fietspaden versnellen door die bevoegdheid aan de gemeenten te geven, ook langs gewestwegen.

De voorzitter: De heer Stassen heeft het woord.

De heer Jos Stassen: Mijnheer Caluwé, u kunt ons uw opsomming besparen, want de mensen die de dossiers volgen, weten dat de zaken die beslist zijn, goede zaken zijn om aan de gewesten en gemeenschappen te geven. Er zijn moties over deze zaken, niemand kan dat betwisten. Maar dat is niet de politieke vraag die vandaag voorligt. Die is: gegeven al het gebeurde, is het gesloten akkoord van dien aard dat we in de goede richting zitten en ermee voortdoen?

In november jongsleden was er een akkoord over een aantal inhouden inzake de staatsvorming die veel verder gingen dan vandaag is goedgekeurd. Toch heeft uw kartel dat toen afgewezen. Mijnheer Caluwé, kunt u me uitleggen waarom de zaken die vandaag op tafel liggen, beter zijn dan het akkoord over een verdergaande staatsvorming dat in november voorlag?

De heer Ludwig Caluwé: Mijnheer Stassen, u onderbreekt me in het begin van mijn betoog. U zei dat wanneer het hiertoe beperkt blijft, niemand erover zal discussiëren. U hebt niet goed geluisterd. Ik heb gezegd dat wanneer het hiertoe beperkt blijft, het natuurlijk te weinig is. Het is goed om aan te geven dat wat erin staat, toch wel enig belang heeft. Het zijn geen vanzelfsprekendheden.

De heer Jos Stassen: Ik wil dat u de tijd spaart om naar de politieke essentie te gaan, want ik weet dat het goede zaken zijn.

De heer Ludwig Caluwé: Mijnheer Stassen, u hebt mij onderbroken op het moment dat ik het over fietspaden had. Ik begrijp niet dat u mij onderbreekt op het moment dat ik het over fietspaden heb.

De fietspaden raakten niet snel genoeg aangelegd en men gaf de bevoegdheid aan de gemeenten. Dat was een idee van minister Stevaert. Na drie jaar en veel

juridisch gehakketak bleek dat het eigenlijk niet kon vanwege de federale wetgeving, waardoor de gemeenten niet zelf konden onteigenen, en dat was ook niet mogelijk onder verantwoordelijkheid van het Vlaamse Gewest. Het probleem is nu opgelost. We zullen voortaan voor fietspaden sneller kunnen onteigenen. U vindt dat niet belangrijk? *(Opmerkingen van de heer Jos Stassen)*

We hebben het ook al uitvoerig gehad over de algemene snelheidsverlaging, waardoor ons woud van borden zal kunnen verdwijnen.

Dan de private huurmarkt. Die verschilt grondig in Vlaanderen, Wallonië en Brussel. In Vlaanderen blijft het eigenaarschap sterk toenemen. Ik denk dat dat een goede zaak is. Maar dat betekent natuurlijk dat de private huurmarkt inkrimpt. Bovendien hebben daardoor de huurders ook een duidelijk zwakker socio-economisch profiel. Dat drijft hen naar het kwalitatief slechtste gedeelte van de woningmarkt. Op de huurmarkt gelden relatief hoge huurprijzen in verhouding tot de kwaliteit.

We moeten daarvoor dus een specifiek beleid kunnen voeren. Voortaan zullen we dat kunnen. Minimaliseer deze bevoegdheidsoverdracht niet, want Vlaanderen zal een juridisch kader kunnen bieden voor de rechtsfiguur van de huurovereenkomst voor woningen. Ik denk dat juristen deze impact wel zullen beseffen. Er is geen enkele federale staat waar dit soort van aangelegenheden een bevoegdheid voor de deelstaten wordt.

De voorzitter: De heer De Reuse heeft het woord.

De heer Herman De Reuse: Mijnheer Caluwé, u loopt hoog op met de overdracht wat de huurovereenkomsten betreft. Wat hebt u precies in petto? Gaat u eigenlijk veel verbeteren in vergelijking met de huidige federale wetgeving? Waar zult u ingrijpen? U blaast hoog van de toren, maar zeg eens wat u zult doen. Daar gaat het over.

De heer Ludwig Caluwé: We gaan er op dit moment niet op vooruit lopen. We gaan een gericht beleid kunnen voeren. *(Gelach bij het Vlaams Belang)*

De voorzitter: Mevrouw Heeren heeft het woord.

Mevrouw Veerle Heeren: Mijnheer De Reuse, anderhalf jaar geleden hebben we hier het debat gehad over de paritaire huurcommissies. Om daar een antwoord op te bieden, moesten we wel bevoegd zijn. Als ik me niet vergis, was iedereen in het halfrond erover eens dat de huurwetgeving geregionaliseerd moest worden, zodat we de paritaire huurcommissies kunnen invullen. *(Applaus bij CD&V en Open Vld)*

De heer Herman De Reuse: Zeg eens wat u daarmee dan zult doen. Dat is mijn vraag. Verkoop me geen theorieën, vertel me de werkelijkheid.

Mevrouw Veerle Heeren: Dat zijn geen theorieën, dat was een heel concreet debat. Ik nodig u uit om naar de commissie Wonen te komen en dat samen met ons in te vullen.

De heer Ludwig Caluwé: Vlaanderen wordt voortaan ook volledig bevoegd voor sociale economie en het verstrekken van kapitaal aan kmo's, door de splitsing van het Participatiefonds, en ga zo maar door.

Deze elementen tonen aan dat het eerste pakket, als eerste stap, zeker verdienstelijk is. Ook een reis van 1000 kilometer begint met een eerste stap. Maar toch blijft het onvoldoende.

Ons definitief oordeel zal afhangen van het resultaat van de onderhandelingen over het tweede pakket. Daarmee staan we ook volledig achter de Vlaamse Regering. Die heeft onder aanvoering van Kris Peeters de voorbije week een onberispelijk parcours afgelegd. Door haar houding is het eerste pakket uitgebreider geworden en zijn alle thema's die in het tweede pakket moeten voorkomen, ook effectief in het akkoord opgesomd.

Wat het tweede pakket betreft, wil ik eerst zeggen wat er niet mag instaan. Ik betreur dat men vanuit het programma van een Vlaamse partij heeft aangedrongen dat de federale kieskring nog steeds vermeld wordt.

Voor ons staat dat niet gelijk aan de splitsing maar aan de uitbreiding van de kieskring Brussel-Halle-Vilvoorde van Voeren tot De Panne. Met zulke kieskring wil men op een kunstmatige wijze iets in de samenleving teweeg brengen wat er niet is. Het heeft zelfs iets reactionairs, en vooral, dit is misbruik maken van de instellingen. Instellingen moet men aanpassen aan de evolutie van de samenleving, niet omgekeerd.

Ik betreur ook dat men gewag blijft maken van het permanent en verplicht laten samenvallen van de federale en de Vlaamse verkiezingen. Beseffen zij die dit voorstellen, echt wat de consequenties daarvan zijn? Stel dat we in 2009 samenvallende verkiezingen zouden hebben, dat er nadien hier een stevige regering komt, die een programma uitwerkt voor de volle vijf jaar. Stel dat er dan tegelijkertijd op het federale vlak een kwakkelende regering tot stand komt die na één of ander incident er al na een jaar het bijltje moet bij neerleggen en nieuwe verkiezingen moet uitschrijven. Zullen de Vlaamse Regering en het Vlaams Parlement na een jaar dan ook naar huis worden gestuurd en zullen er nieuwe verkiezingen worden uitgeschreven, zoals vroeger met de provincieraden? Mevrouw de voorzitter, ik begrijp niet dat zelfs vanuit het Vlaams Parlement voorstellen in die richting blijven komen.

Wat willen we wél in dit tweede pakket? Wij willen meer fiscale autonomie en ruimere bevoegdheden op het

vlak van arbeidsmarkt, gezondheidsbeleid, gezinsbeleid en justitie. Ik heb dat hier al verschillende malen uitvoerig naar voren gebracht. Zijn we onredelijk? Neen, ook dat heb ik al vaak gezegd. Daarmee geven we de solidariteit in dit land niet op, we breken ze niet af en zetten ze niet op de helling. Breken we daarmee de Belgische staat af? Ook helemaal niet. We zorgen er alleen voor dat er een beter, meer adequaat beleid voor de mensen, zowel Vlamingen als Franstaligen, kan worden gevoerd.

Zal men hierover voor 15 juli een akkoord bereiken? Ik begrijp wie daaraan twijfelt. Er is geen zekerheid. De geschiedenis van de staatshervorming kent enkele episodes van niet-uitvoering van aangekondigde fases. Daarom was ik zelf ooit als jongerenvoorzitter woordvoerder van degenen die betwijfelden of een volgende fase wel zou worden gerealiseerd. De eerste regering Dehaene kreeg in 1992 op ons partijcongres nauwelijks 62 procent van de ja-stemmen. Meer dan een derde van het partijcongres geloofde niet dat die regering in staat zou zijn om de vooropgestelde staatshervorming te realiseren. De tekst was nog vager dan nu. De regering beschikte zelfs niet over een tweederdemeerderheid. Toch bereikte men na enkele maanden het Sint-Michielsakkoord, en gelukkig maar, want daardoor hebben we kunnen verkrijgen dat het Vlaams Parlement rechtstreeks wordt verkozen.

Zal het nu ook lukken? Dat weet ik niet. De geschiedenis herhaalt zich nooit identiek. Maar het kan. Er is een menu. Er is een duidelijke deadline. De regering beschikt zelf over een tweederdemeerderheid. Brussel is bovendien nog duidelijk vragende partij voor extra centen en Vlaanderen houdt budgettair een stok achter de deur. Misschien zullen we achteraf zeggen over de staatshervorming van 2008 dat ze iets had van een dieselmotor. Aanvankelijk was ze niet aan de praat te krijgen. Voor de verkiezingen wilden de Franstaligen niets, er was een absoluut non. Het duurde zes maanden – dat was de verdienste van Yves Leterme – voor ze accepteerden dat er een regering kwam die ook van een staatshervorming werk zou maken. Nu, twee maanden later, zien ze het nut in van een eerste bescheiden pakket, meteen aanvaardend dat er binnen enkele maanden een tweede ruimer pakket moet komen. Het gaat dus crescendo.

Om die reden geeft mijn fractie de federale regering het voordeel van de twijfel. We hebben geen zekerheid. Eigenlijk hebben we wel een zekerheid, met name de zekerheid dat wij onze conclusies zullen trekken als dit niet lukt. Geen goed tweede pakket betekent ook geen federale regering meer. *(Applaus bij CD&V en bij de N-VA)*

De voorzitter: De heer Gatz heeft het woord.

De heer Sven Gatz: Mevrouw de voorzitter, ik ben een kind van de jaren zestig. Ik ben geboren in 1967. Het zal dan ook niemand verwonderen dat mijn eerste bewuste

jeugdijaren zich in de jaren zeventig afspeelden. In die tijd kwamen nogal wat hippies voor in het straatbeeld. De aanwezigen herinneren zich misschien nog de spreuk 'Small is beautiful'. Ik zou hier nog een tweede Engelse spreuk aan willen toevoegen, met name 'A thing of beauty is a joy forever'.

Anders gezegd, er is een klein akkoord. Ik zal het niet anders omschrijven. Dit akkoord is evenwel van groot belang. Na maanden van geploeter en van de ene vertrouwensbreuk na de andere is er nu eindelijk een akkoord. Dit akkoord vormt een heel belangrijke doorbraak. We kunnen niet zeggen dat Vlaanderen hier slechter van zal worden.

Ik hoop dat niemand me kwalijk zal nemen dat ik hier nog even de grote verdienste van premier Verhofstadt in de verf wil zetten. Hij zit de termijn van zijn tijdelijke contract met succes uit. Hij moest een interim-regering op de been brengen. Hij moest een begin van communautair akkoord bereiken. Hij moest een begroting opstellen. Sommigen vinden dit allicht niet veel. Als dat dan toch zo gemakkelijk is, vraag ik me af waarom het niet eerder is gebeurd. Premier Verhofstadt heeft absoluut gedaan wat hij moest doen. Bovendien ligt de rode loper klaar voor zijn opvolger.

Het bestaan van dit akkoord is vooral belangrijk voor de toekomst. Het evenwicht tussen de voortdurende hang naar meer autonomie voor de deelstaten en een sterke federale overheid komt in dit akkoord tot uiting. Het is natuurlijk mogelijk de fasering te bekritisieren. Politieke gesprekken over een staatshervorming bieden nooit garanties. Dit is niet nieuw. We moeten stap voor stap gaan en proberen vertrouwen te creëren. Na verloop van tijd moeten we naar de resultaten kijken. Dit is in eerste instantie een parlementaire taak. In tweede instantie zal de geschiedenis een oordeel vellen.

Wat de inhoud van het akkoord betreft, wil ik enkele punten overlopen. Vanuit Vlaams oogpunt bekeken, lijken deze punten niet tegen de vijf resoluties van het Vlaams Parlement op te wegen. Ik probeer steeds de Vlaamse en de Brusselse belangen te verzoenen. Hoewel dit moeilijk is, meen ik hier toch in te slagen. Vanuit Brussels oogpunt bekeken, lijkt 65 miljoen euro voor de mobiliteit in het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest niet geweldig veel.

Dergelijke afwegingen leveren echter niet voldoende op. Er is een perspectief gecreëerd. We mogen niet vergeten dat bepaalde zaken duidelijk zullen worden overgedragen. Dit geldt onder meer op het vlak van het woonbeleid. Mevrouw Heeren heeft er daarnet al naar verwezen. Tot voor enkele weken was ik lid van de commissie Wonen. In die commissie is meermaals gediscussieerd over de noodzaak de huurwetgeving naar de deelstaten over te hevelen. Dit is in het belang van een kwalitatief en betaalbaar woonbeleid.

Mijnheer de minister, ik moet u niet zeggen hoe belangrijk dit is. Als we de borrelnootjeslogica volgen, gaat het hier niet om een toastje met krabsla. Hier is een heuse maaltijd aan verbonden.

De voorzitter: Minister Keulen heeft het woord.

Minister Marino Keulen: Mevrouw de voorzitter, ik wil even benadrukken dat het om 19 percent van de gezinnen in Vlaanderen gaat. Een aanpassing aan de privatehuurwetgeving treft 450.000 gezinnen. Wie dat borrelnootjes noemt, steekt zijn tong uit naar vele mensen. De impact van een maatregel kan potentieel meteen een klein half miljoen mensen treffen. Dit geldt slechts voor weinig sectoren en voor weinig wetgeving.

Zoals mevrouw Heeren daarnet heeft opgemerkt, heeft het Vlaams Parlement anderhalf jaar geleden de federale overheid eensgezind gevraagd om die bevoegdheid over te hevelen. Nu dit uiteindelijk zal gebeuren, zullen we over een homogeen bevoegdheidspakket kunnen beschikken. Naast de eigendomsvererving en de sociale huisvesting ligt nog een blinde vlek, met name de huursector. Aangezien we de kans zullen krijgen die blinde vlek in te vullen, zal Vlaams maatwerk mogelijk worden. Vlaanderen bevindt zich in een andere situatie dan Brussel of dan Wallonië. De overheveling van deze bevoegdheid kan de kwaliteit van het beleid en de dienstverlening aan de Vlaamse huurder enkel ten goede komen.

De heer Sven Gatz: Een dergelijke logica gaat ook op voor andere aspecten van het akkoord, zoals het regionaliseren van de Pachtwet. Ik kan me moeilijk voorstellen dat de landbouwsector dat zomaar een kippenboutje vindt, net als de Vlaamse sociaaleconomische sector en de middenstand in onze regio de overdracht van het Participatiefonds, van de IKEA-wet en elementen van het prijzenbeleid niet zomaar als minipizzaatjes zouden bestempelen.

Onze fractie wil wel een punt maken van die over te dragen bevoegdheden. Ze zijn nog niet overgedragen, maar sommigen zijn het vel van de beer al aan het verkopen voordat hij geschoten is. Ik meen trouwens te weten dat in het wetsvoorstel dat zal worden ingediend, de inwerkingtreding van die overdracht op 1 januari 2009 wordt vastgelegd. Als dit parlement en deze regering een beetje zelfrespect hebben, zullen we ook de inhoudelijke discussie moeten voeren over wat we willen doen met die overgedragen bevoegdheden, en niet vandaag al allerlei ideeën spuien. Het homogeen maken van de bevoegdheidspakketten is één zaak, het zinvol hanteren van die bevoegdheden en de geldende wetgeving is een andere zaak. Als bepaalde dingen worden overgedragen, moeten we bekijken of die moeten worden gereguleerd of opnieuw gereguleerd. Wij vinden alleszins niet dat ze moeten worden overgereguleerd.

Ook Brussel staat in het akkoord. Ik wil de aandacht van de leden er toch nog eens op vestigen dat op dit ogenblik de begroting van de MIVB voor meer dan een derde op de Brusselse gewestelijke begroting weegt. De meeste leden zullen dat niet beseffen. Dat kan ook niet anders. Het is dus niet onlogisch dat onze Brusselse collega's om extra middelen vroegen. Met een bijkomend debat daarover belanden we uiteraard in het bredere debat over Brussel-Halle-Vilvoorde en de relatie die Vlaanderen met zijn hoofdstad wil. Ik hoop dat hier de toon niet door Louis Tobback wordt gezet. Ik denk dat zelfs de sp.a-spiritfractie het daarover met mij eens kan zijn. We moeten de discussie over een stadsgewest durven aangaan, uiteraard zonder daarmee de uitdrukkelijke uitbreiding van het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest te bedoelen.

Het akkoord bevat ook elementen die de federale staat versterken. Er is het bescheiden, maar symbolisch niet minder belangrijke element van het substitutierecht. Als de deelstaten hun beloften aan de federale staat in het kader van internationale verdragen moeilijk kunnen nakomen of niet nakomen – wanneer ze het bijvoorbeeld onderling niet eens worden – is er voorzien in de mogelijkheid van dat federale substitutierecht.

De voorzitter: De heer Van Hauthem heeft het woord.

De heer Joris Van Hauthem: Dat is niet onbelangrijk. Betekent dit dat, als Vlaanderen beslist het Minderhedenverdrag niet goed te keuren, de federale overheid dat dan in onze plaats zou kunnen doen? Kan de federale overheid zich in de plaats van de deelstaten stellen om dat vooralsnog te doen, of niet?

De heer Sven Gatz: Het antwoord daarop is eenvoudig. U doet alsof de federale overheid een orgaan is dat volledig los staat van de communautaire logica. Voor zover ik weet, zitten er in de federale overheid Vlamingen en Franstaligen. Het enige dat dit akkoord vooropstelt, is dat er een substitutiemogelijkheid bestaat. In welke mate er dan een akkoord zal zijn binnen die federale overheid, kan ik niet voorspellen, over geen enkel onderwerp.

De heer Joris Van Hauthem: Dat noemen ze een kat in een zak.

De heer Sven Gatz: Dat is geen kat in een zak. Ik kan me inbeelden dat een federale overheid, wanneer we onze internationale Kyotoverbintenissen niet zouden nakomen, tot een akkoord komt. Zou ze dat over het Minderhedenverdrag kunnen? Dat lijkt me bijzonder moeilijk.

De voorzitter: Mevrouw Berx heeft het woord.

Mevrouw Cathy Berx: Mijnheer Van Hauthem, er is niets nieuws. Artikel 169 van de Grondwet voorziet nu

al in de mogelijkheid van een substitutierecht. Dat is ook uitgewerkt in de bijzondere wet. Dat geldt momenteel enkel en alleen voor de hypothese dat een gewest wordt veroordeeld door het Hof van Justitie, wegens het niet nakomen van Europese verplichtingen. Dat wordt nu uitgebreid tot een aantal andere internationale verdragen, die België al binden. Voor de keuze om al dan niet in te stemmen met een welbepaald verdrag, gelden de huidige regels. Het Minderhedenverdrag hoort daar helemaal niet bij. De federale overheid kan ons op geen enkele wijze verplichten om in te stemmen met het Minderhedenverdrag. Dat valt niet onder het substitutierecht. Dit is gewoon een verdere toepassing van de huidige regelgeving in de Grondwet en de bijzondere wet. Nu wordt opgenomen dat dit ook geldt voor het Kyotoverdrag, dat zowel België als de deelstaten al bindt. Met het Minderhedenverdrag heeft dat niets, maar dan ook werkelijk niets te maken.

De heer Sven Gatz: Mijnheer Van Hauthem, ik begrijp uw geprikkelde houding over het substitutierecht. De houding van elke partij tegenover dit substitutierecht wordt bepaald door haar finaliteit op staatkundig vlak. Een separatist – een geuzentitel voor u – laat dit zeer moeilijk toe. Als Open Vld hebben wij steeds de kaart getrokken van een levensvatbare federale staat in combinatie met meer autonome, versterkte deelstaten. Dat is in dit akkoord niet anders.

Men kan niet zeggen dat dit akkoord van dezelfde ernst, hetzelfde gewicht of dezelfde grootte is als het Lambermontakkoord. Dat was een belangrijk akkoord. Dit is iets minder belangrijk, maar niet zonder belang. Er is een akkoord, er worden stappen gezet. Er is een tijdslijn en een minimum aan vertrouwen. Om te onderhandelen moet er dialoog zijn. Die is nu terug open. De voorwaarden zijn gecreëerd om verdere stappen te zetten. Daarmee zijn wij als Open Vld alleen maar tevreden. (*Applaus bij Open Vld*)

De voorzitter: De heer Sannen heeft het woord.

De heer Ludo Sannen: Mevrouw de voorzitter, geachte ministers en collega's, na acht maanden op onze honger te zitten, hebben we nu eindelijk een klein voorgerecht voor onze lege communautaire maag. Op het hoofdmenu zullen we nog vier maanden moeten wachten, als alles volgens plan verloopt. In elk geval is de eerste gretigheid weg. Een maag die lang honger geleden heeft, is snel gevuld. Zijn we nu tevreden? Neen. Ontevreden? Neen.

Na zes maanden trial-and-error, proberen maar niet kunnen, heeft de interimpremier het toch geklaard om ons in twee maanden enkele hapjes of hongerstillers voor te schotelen. Tevens heeft hij het menu van de hoofdschotel bepaald. Nu nog afwachten of die ook kan worden klaargemaakt. Dit zal vooral afhangen van de nieuwe kok, die de interimaris komt vervangen, en een

tijdelijk contract tot 21 juli krijgt. De volgende premier zal tijdens dit tijdelijke contract moeten aantonen wat hij in zijn mars heeft. Zijn stageperiode van zes maanden zorgt voor veel twijfels. In elk geval zal dit tijdelijke contract voor de heer Letermé de laatste kans zijn om aan te tonen dat hij een contract van onbepaalde duur verdient. Goede geloofsbrieven, zoals een schitterende verkiezingsuitslag, zijn onvoldoende om iemand in dienst te nemen. Het concrete functioneren op de werkvloer blijft de uiteindelijke toetssteen.

Laat ik even stilstaan bij het huidige akkoord. Is het te weinig? Ja. Een mager beestje? Ja. Erg minimalistisch? Ja. Ver van de Vlaamse resoluties? Ja. Maar het is wel een bijkomende stap, hoe beperkt ook, in de staatshervorming. De sp.a zal elke stap die coherent is, de solidariteit niet aantast, niet raakt aan de federale sociale zekerheid, kortom goed is voor de mensen, mee goedkeuren.

Beantwoorden de voorliggende voorstellen daaraan? Sommige bevoegdheden die men in eerste fase wil overdragen naar de gewesten, zijn voor ons belangrijker dan andere. Als men het totale pakket bekijkt, is het te verdedigen. Natuurlijk hadden we graag gezien dat er ook al op andere domeinen vooruitgang geboekt was. Denk maar aan het arbeidsmarktbeleid, de samenvallende verkiezingen, de geluidsnormen enzovoort. De vraag is wat ons betreft niet of het voorstel van bijzondere wet een vette vis is, een borrelnootje of een ander culinair cliché, maar wel hoe Vlaanderen deze bevoegdheden zal invullen. Kunnen zij hefbomen zijn om een beter Vlaanderen te maken?

Zo biedt de regionalisering van de private huurwetgeving, een eis die wij al meermaals geformuleerd hebben, ons de mogelijkheid om eindelijk een coherent woonbeleid te voeren.

Wij pleiten voor een gereguleerde aanpak van de huurprijzen. Aan aanbodzijde moeten eigenaars aangemoedigd worden om te blijven investeren in huurwoningen. Verhuurders die hun woningen onderhouden en aan sociale voorwaarden verhuren, verdienen een extra stimulans zoals een renovatiepremie of een verhuurtolage voor de zogenaamde bescheiden verhuurders.

Zo draagt ook een energiezuinige woning bij tot de betaalbaarheid van het wonen. Minder energiekosten betekent ook meer geld voor de bewoners. Daarom moet in de Vlaamse huurwetgeving worden opgenomen dat in elk huurcontract de energieprestatienorm van de woning moet worden geattesteerd.

Het voorliggende voorstel van bijzondere wet zal Vlaanderen toelaten te controleren hoe de distributienetbeheerders bijvoorbeeld hun kosten doorrekenen aan klanten. Het spreekt vanzelf dat de VREG over

voldoende decretale middelen en mogelijkheden zal moeten beschikken om forse stijgingen van de distributietarieven, zoals we dit jaar nog gekend hebben, niet meer kunnen plaatsvinden in de toekomst.

Vlaanderen kan voortaan ook de hotelkosten in een rusthuis reguleren. Dat maakt het mogelijk om de dagprijzen onder controle te krijgen. Vlaanderen kan, naar het voorbeeld van de thuiszorg, een maximumfactuur invoeren voor de niet-medische kosten in de residentiële ouderenzorg. Rusthuizen moeten immers betaalbaar blijven.

Met de bevoegdheid voor rijopleidingen en -examens kunnen we de verschillende leerwegen die leiden tot het behalen van het theoretisch en praktisch rijbewijs, zelf doelmatig en sociaal organiseren. Het rijbewijs op school bijvoorbeeld, waar minister Van Brempt mee is gestart, zullen we nu helemaal kunnen uitvoeren.

Vlaamse wegcontroleurs kunnen het zwaar vervoer controleren op afstand.

De heer Joris Van Hauthem: Ik onderbreek de heer Sannen omdat ik vind dat de meerderheidspartijen enorm hun best doen om de vis te verdrinken. Ze zijn nu al aan het plannen wat ze met de spreekwoordelijke borrelnootjes zullen doen.

U hebt heel lang in de federale regering gezeten. Was de rijopleiding toen misschien niet sociaal? Mijn vraag is waar voor u de lat ligt. U zegt eventjes dat u wat meer gewild had. Hoeveel wilt u eigenlijk? Ik zie dat u daarin verschilt van uw coalitiepartners. Ik vind dat u als meerderheidspartij nog altijd gebonden bent aan het Vlaamse Regeerakkoord en aan de nota van de minister-president die hij voorgelegd heeft op het Octopusoverleg. Ik neem aan dat het een nota is namens de hele Vlaamse Regering en niet alleen namens CD&V, de N-VA en Open Vld. U moet toch met mij tot de conclusie komen, dat zowel wat de eerste als de tweede fase betreft – en daarover hebben we nog altijd geen engagement dixit Jean-Luc Dehaene – dat die nota nog mijlenver afstaat van deze nota van de Vlaamse Regering.

Ik had daarover eens graag de mening van de meerderheidspartijen gehoord. Ook de heer Caluwé spreekt hier wel over het stadion van Club Brugge dat al dan niet met een winkelcentrum kan worden gebouwd, maar hij zwijgt in alle talen over wat er in die tweede fase eigenlijk moet gebeuren.

Ik vraag me af waar de grote verklaringen blijven van de CD&V-voorzitter die gezegd heeft dat men niet in een regering zou stappen zonder grote staatshervorming. Nu zegt hij dat men eruit stapt als er geen tweede fase komt. Dat zijn praatjes voor de vaak.

Ik zou van de meerderheidspartijen willen weten waar de lat ligt in het licht van de nota die de minister-

president op het Octopusoverleg voorgesteld heeft en waarvan ongeveer niets meer overblijft.

De heer Ludo Sannen: De lat is voor onze fractie of wij bij elke stap die we vooruitzetten in de staatshervorming in de richting gaat van de nota die door de Vlaamse Regering is vastgelegd. Elke stap die positief en goed is, zullen we ondersteunen hoe klein of hoe groot ook. We zullen aan elke stap constructief meewerken, vanuit de oppositie of vanuit de meerderheid. Dat heb ik ook aan het begin van mijn betoog reeds gesteld. Ik hoop dat die tweede staatshervorming er komt, maar ben er net als u niet zeker van. Dat hebben trouwens alle fracties hier gezegd.

Ik ben nu de opportuniteiten van dit akkoord aan het formuleren. In het Vlaams Parlement moeten we het hebben over de inhoud van de nieuwe mogelijkheden die Vlaanderen zal krijgen. Ik vind het merkwaardig dat jullie nooit over de inhoud willen praten, jullie hebben enkel interesse voor de concrete invulling van het Vlaamse beleid, zo is het wel gemakkelijk om oppositie te voeren. (*Applaus bij sp.a-spirit*)

De voorzitter: De heer Decaluwe heeft het woord.

De heer Carl Decaluwe: Mevrouw de voorzitter, ik ga volledig akkoord met de heer Sannen dat we het over de inhoud moeten hebben. We moeten uiteraard de wetteksten afwachten. Sp.a zit met een been in de meerderheid en met het andere in de oppositie, en ik heb daar alle begrip voor. U zit echter hier in de meerderheid. We hebben gisteren in de commissie voor Openbare Werken een discussie gevoerd over het verkeerveiligheidsplan. De sp.a-minister heeft daar een pleidooi gehouden voor het oprichten van een Vlaamse politie. Ik wil daar wel eens de mening van dit parlement over horen. Open Vld heeft zich daartegen verzet. De meerderheid moet eerst nagaan wat ze met de nieuwe bevoegdheden zal doen. Daarna kunnen er voorstellen worden gedaan in plaats van telkenmale à la carte nu al voorstellen te doen.

De voorzitter: Minister Van Brempt heeft het woord.

Minister Kathleen Van Brempt: Ik zou zeggen: “Mijn broek zakt nu af, maar ik heb gelukkig een rok aan.” Mijnheer Decaluwe, als het moet, vragen we het verslag van de commissie op. Ik heb gesproken over Vlaamse wegcontroleurs en toch niet over een Vlaamse politie. Dat is een heel essentieel verschil! Het gaat niet over ideeën die worden gelanceerd, maar over bevoegdheden die overgeheveld worden. We zullen verplicht zijn om die bevoegdheid uit te voeren. Als alles zal zijn goedgekeurd, zullen we bevoegd zijn voor de controle op de rij- en rusttijden van vrachtwagenchauffeurs. Vandaag gebeurt de controle van de rij- en rusttijden gedeeltelijk door federale inspecteurs van de

FOD Mobiliteit. We zullen die ofwel moeten overnemen ofwel Vlaamse ambtenaren moeten opleiden en in dienst nemen om de controle te doen van de rij- en rusttijden. Hetzelfde geldt voor de andere bevoegdheden. Dus ja, het korps dat vandaag al bestaat voor de controle van het Aslastendecreet, zullen we moeten uitbreiden. Ik vind dat mijn woorden deftig moeten worden geciteerd.

Ik heb daarnet gehoord dat er kritiek is op het feit dat we nu al moeten zeggen wat we met die bevoegdheden zullen doen. Het omgekeerde zou bijzonder raar zijn. We zijn al jaren met verkeersveiligheid bezig in dit parlement en in de Vlaamse Regering. De 70 kilometer per uur is een mooi voorbeeld. We zijn al jaren vragende partij dat de federale overheid een initiatief neemt voor de 70 kilometer per uur op gewestwegen. Door het njet van de andere kant van het land, hebben we dat niet kunnen doen en staan er duizenden borden langs onze wegen. Het is niet meer dan normaal dat we bij een bevoegdheidsverheveling een visie hebben over wat we ermee gaan doen. Het zou bijzonder kortzichtig zijn als die visie er niet was en we niet nu al bezig waren met de voorbereidingen.

De heer Carl Decaluwe: Het verhaal is een beetje anders, maar we zullen het verslag erop nalezen. Op maandagmorgen is er een akkoord en dan al horen we op de radio bepaalde verklaringen. Op dinsdagmiddag is ongeveer alles al uitgewerkt. Hoe kunt u dat weten zonder zeker te zijn dat er op dit punt een akkoord zou worden gevonden? Ik vind het ondoordacht dat u gisteren à la carte voorstellen hebt gedaan.

Minister Kathleen Van Brempt: Ik zal u zeggen waarom, mijnheer Decaluwe. We hebben uiteraard de pen mee vastgehouden. Iedereen hier heeft dat gedaan. De onderhandelingen zijn toch niet in het luchtledige gebeurd? Het zou gek zijn dat de Vlaamse kabinetten niet mee de pen vasthouden als het gaat over bevoegdheden die de onze worden.

De heer Filip Dewinter: Mevrouw de voorzitter, collega's, ik ben voor een Vlaamse politie. Ik vraag me wel af waar we mee bezig zijn. De meerderheid lijkt wel een stel kinderen dat blij is omdat het een nieuw speelgoedje heeft gekregen, maar wel uit het oog verliest dat er in de zak van Sinterklaas meer zit. Jullie lijken wel kinderen wier vader hen een auto heeft beloofd, maar uiteindelijk maar een Matchbox krijg. Dat gebeurt er vandaag.

Men discussieert nu over prullen – bijvoorbeeld of er een Vlaamse politie komt. Daar gaat het eigenlijk niet over. Dit debat draait rond de vraag of we op basis van het regeerakkoord, onze resoluties en de nota die de regering in het Octopusoverleg heeft ingebracht, bereid zijn om Vlaamse middelen te investeren om de federale begroting in evenwicht te brengen. Is datgene wat op communautair vlak voorligt, voldoende om dat te doen? Ligt de lat hoog genoeg? Dat is de essentie. Daarover

moeten we het hebben, en niet over een of ander detail dat als bliksemafleider moet fungeren, in de hoop zo de vis te verdrinken.

De berg heeft een muis gebaard, en we zijn aan de vivisectie van de muis bezig. Daar zijn we mee bezig, in plaats van het over de essentie te hebben. (*Applaus bij het Vlaams Belang*)

De heer Sven Gatz: Als politici hebben we de gewoonte om over zaken waarvoor we bevoegd zijn een meerderheidsakkoord af te sluiten en op basis daarvan een regering te vormen. Over de zaken waarvoor we niet bevoegd zijn, kunnen we wensen uiten. Denk maar aan de resoluties. Eens er bevoegdheden bijkomen, is het logisch dat er een bijlage bij het regeerakkoord wordt geschreven. Het kan dan niet dat elke minister een deelaspect in zijn portefeuille krijgt en er dan naar eigen goeddunken mee doet wat hij of zij wil. Ik denk dat daarover een consensus bestaat, en dat is ook het enige wat ik hier wou zeggen.

De voorzitter: De heer Koninckx heeft het woord.

De heer Flor Koninckx: De heer Dewinter heeft het over de geboorte van een muis. Ik heb alle bevoegdheden opgelijst die Vlaanderen nu verwerft. U zult begrijpen dat ik het hier nu even alleen over de verkeersveiligheid heb. Vanaf nu zijn we bevoegd voor educatie, opleiding, het afnemen van examens, de infrastructuur, de weginrichting, de plaatsing van signalisatie- en verkeerstekens, de handhaving, de administratieve boetes en de inning ervan, het toezicht op de technische eisen van de voertuigen, enzovoort.

Men kan blijven zeuren en zeggen dat het niet genoeg is. Misschien is het niet echt genoeg. Toch moeten we onder ogen zien dat we een aantal bevoegdheden hebben gekregen. Nu is het moment aangebroken om de handen aan de ploeg te slaan en onze bevoegdheden zo goed mogelijk uit te voeren. Als we inzake verkeersveiligheid alle bevoegdheden goed willen uitoefenen, dan hebben we nog veel werk voor de boeg. Het had meer kunnen zijn. Daat zal voor later zijn. Maar over dit pakket van nieuwe mogelijkheden mogen we niet meewarig spreken.

De heer Ludo Sannen: Misschien is de heer Decaluwe gefrustreerd omdat het geen auto is geworden, maar wij zijn tevreden dat we ons nu al met de fiets kunnen verplaatsen. In elk geval heb ik het gevoel dat wij hier nog de enigen zijn die opkomen voor de stappen die vooruit zijn gezet. De frustratie van de heer Decaluwe is zo groot dat hij verhalen opdist die eigenlijk met deze zaak niets te maken hebben.

Ik heb het dan nog niet gehad over onze nieuwe mogelijkheden inzake extra kinderopvang en de opportuni-

teiten voortvloeiende uit de overdracht van het Participatiefonds. Mijnheer Gatz, ik wil toch benadrukken dat niets ons belet om nu al na te denken over de invulling van de nieuwe bevoegdheden. Dat lijkt me een taak voor dit parlement. Daarover moeten we hier debatteren; het andere debat wordt in de Kamer gevoerd. Ik wou in dat verband een voorzet geven, want voor ons draait het allemaal om de inhoud.

De heer Sven Gatz: Mijnheer Sannen, ik ben blij dat u zegt dat we het debat in het parlement zullen voeren. Er zijn ministers die dat, al dan niet te goeder trouw, anders gedaan hebben. Wij zullen daarover de discussie aangaan in het parlement en in de commissies, en daarna zal er een toevoeging aan het regeerakkoord volgen. Dat is een normale procedure.

De heer Jan Peumans: Collega's, voor de verkeersveiligheid hebben wij de commissie voor Openbare Werken, ook voor wat nu federale bevoegdheden zijn. Die zouden overgeheveld kunnen worden naar de gewesten. Daarover hebben we het al vaak gehad. Het komt niet uit de lucht vallen. Het is dus niet zo dat we niet weten wat we met de verkeersveiligheid moeten doen.

Daarnaast stel ik vast dat de Vlaams Belangfractie verkeersveiligheid onbelangrijk vindt. (*Rumoer*)

In een land waar nog altijd veel te veel verkeersdoden vallen en wij in dat verband niet onze eigen politiek kunnen voeren, is een federalisering van de verkeersveiligheid een van de pluspunten van een staatshervorming. (*Applaus bij CD&V en de N-VA*)

De heer Ludo Sannen: Mijnheer Gatz, wij hebben bijvoorbeeld ook voorstellen over de pachtwetgeving. Dit is een ideale kans. Doordat de pachtwetgeving naar Vlaanderen zou worden overgeheveld, kunnen wij een inhaaloperatie doen in het verwerven en beschermen van bijvoorbeeld voldoende bos- en natuurgebieden. Wij halen nog lang niet de 10.000 hectare bijkomend bos die ons beloofd zijn.

Mijnheer de minister-president, ik wil niet verder doorgaan op alle mogelijkheden en kansen die het decreet biedt. Laat het echter duidelijk zijn: de Vlaamse Regering moet niet alleen waken over het proces van de staatshervorming, maar moet zich evenzeer voorbereiden op de concrete invulling van dit nieuwe beleid voor Vlaanderen. Vlaanderen doet het niet sowieso beter, maar kan het nu wel beter doen door de grotere coherentie in de bevoegdheidspakketten voor Vlaanderen.

U kunt in elk geval op onze fractie rekenen. Wij zullen op een constructieve manier meewerken om de concrete invulling van dit nieuwe beleid gestalte te geven. (*Applaus bij de meerderheid*)

De voorzitter: Mevrouw Vogels heeft het woord.

Mevrouw Mieke Vogels: Mevrouw de voorzitter, dames en heren ministers, collega's, als er in Vlaanderen iets misloopt, zeggen we nogal gemakkelijk dat we niet alle hefbomen in handen hebben om er een beleid voor te voeren. 'Indien we bevoegd waren en zelf de hefbomen hadden, zouden we het echt wel beter doen', klinkt het dan.

Ik verwijs naar het historische debat over het betaalbaar wonen in Vlaanderen. Ik vond dat een heel merkwaardig debat. Er werd erkend dat we al twintig jaar bevoegd zijn voor sociale huisvesting, dat we maar 6 procent sociale woningen hebben en dat er 70.000 mensen op de wachtlijst staan. Maar, zo werd er gezegd, als we de bevoegdheid krijgen over de huurwetgeving, zullen we dat allemaal oplossen.

Ik stel vast dat er in de meerderheid absoluut geen eensgezindheid bestaat over wat men met de nieuwe bevoegdheden gaat doen. Er is misschien nog wel een akkoord mogelijk over verkeersveiligheid, maar het wordt mijns inziens bijzonder moeilijk om in deze regering een akkoord te bereiken over de nieuwe bevoegdheden inzake Wonen.

Ik ben erg benieuwd, minister Keulen. Krijgen we een plafonnering van de huurprijzen? Krijgen we een decreet op de huurrichtprijzen? Zult u middelen inschrijven? U hebt immers wel een wet, maar geen middelen.

De voorzitter: Minister Keulen heeft het woord.

Minister Marino Keulen: Mevrouw Vogels, wij gaan ervoor zorgen dat het voor verhuurders en investeerders opnieuw interessant wordt om een aanbod aan huurwoningen te creëren. Vandaag is het rendement voor die mensen volledig weg. Huurder en verhuurder zijn elkaars lot- en bondgenoot. Op die manier creëren we een aanbod voor de huurder.

Dit kan door bijvoorbeeld een gevoelige uitbreiding van de huursubsidie te bewerkstelligen. In 2003, toen u in de regering zat, was er een bedrag van 10 miljoen euro voorhanden. Vandaag is dat 30 miljoen euro, mevrouw Vogels. We moeten ervoor zorgen dat huurders betaalbaar kunnen huren. Dat is maar één van de maatregelen die mogelijk zijn en waar al concreet aan is gewerkt. We zullen in samenspraak met het parlement ervoor zorgen dat zowel de belangen van de huurder als van de verhuurder, elkaars lot- en bondgenoten, gediend zullen worden.

Mevrouw Mieke Vogels: Ik vind het vrij veel blabla en een beetje weinig boemboem.

Minister Marino Keulen: Dat is een doodoener die u heel vaak hanteert.

Mevrouw Mieke Vogels: Hij is ook heel vaak toepasbaar. Ik ben benieuwd naar wat uit de doos van Pando-

ra te voorschijn zal komen en kijk samen met de tien-duizenden mensen die niet het geld hebben om een kwalitatieve woning te betalen, uit naar de deus ex machina die de Vlaamse Regering gaat bedenken om eindelijk een coherent woonbeleid te voeren. U zou trouwens hetzelfde kunnen zeggen. Ik luisterde deze morgen toevallig naar het populaire consumentenprogramma Peeters & Pichal. Het ging over de staat van onze wegen. Voor de gewestwegen zijn we al 20 jaar bevoegd. In vergelijking met de rest van Europa is de staat van deze wegen miserabel. Iedereen weet wanneer hij of zij in België aankomt, niet door een of ander bord, maar gewoon door de staat van het wegdek.

We hebben nu ook verkeersveiligheid onder onze bevoegdheid. Het is niet omdat men verkeersveiligheid als bevoegdheid heeft, dat het wegenpark in orde is. Alles heeft te maken met de prioriteiten die in de rijkste regio of een van de rijkste regio's van Europa worden gesteld. Men kan dat realiseren met meer bevoegdheden.

De heer Jan Peumans: Over de staat van de wegen wordt er elk jaar een rapport gepubliceerd. Dat de wegen miserabel zouden zijn, is op zijn zachtst gezegd, populistisch uitgedrukt. De laatste cijfers kennen we. We hebben ze in de commissie besproken. We hebben ook een voorstel van resolutie ingediend. Zeggen dat de wegen miserabel zijn, is ietwat uit de bocht gaan.

De heer Carl Decaluwe: Mocht mevrouw Vogels het rapport Helleven om de twee jaar goed volgen, zou ze zien dat deze investeringsregering stap voor stap een inhaalbeweging aan het uitvoeren is. Ze moet ook weten dat de vorige legislatuur, waarin Groen! mee in de regering zat, er alles aan heeft gedaan om het budget voor openbare werken te minimaliseren ten voordele van het openbaar vervoer. Dat is de harde realiteit. En nu komt u ons de les spellen dat het onze schuld is. Het is in feite die van jullie. Wij doen een inhaalbeweging, jullie hebben het gat gewoon groter gemaakt.

Mevrouw Mieke Vogels: Twee van de drie huidige partners zaten ook in de vorige regering. Bij mijn weten had Groen! niet de bevoegdheid Openbare Werken. Dit is een beetje te goedkoop voor een partij die voor de rest alle jaren in de regeringen heeft gezeten. Twintig jaar zijn we bevoegd voor het onderhoud van onze eigen gewestwegen. Van deze 20 jaar zat u 15 jaar mee in de regering.

Ik wil terugkomen op het Octopusakkoord. Vandaag start de internationale milieubeweging Friends of the earth 'The Big Ask'. Zij stelt hier, net als in Groot-Brittannië, veel ambitieuzere doelstellingen te willen realiseren. Ze wil dat door een klimaatwet, die zoals in Groot-Brittannië duidelijk afdwingbare milieudoelstellingen oplegt. Ik kan zeggen dat mijn federale collega Tinne Verstraeten vandaag al een voorstel van klimaat-

wet heeft neergelegd in het federale parlement. Dankzij de groene onderhandelaars Magda Aelvoet en Marcel Cheron is er in het Octopusakkoord inderdaad een substitutie extra large gekomen, mijnheer Decaluwe. Dat wil zeggen dat België – en u kunt dat nu graag hebben of niet – een partner is als er moet onderhandeld worden over Europese richtlijnen of als er onderhandeld moet worden in het kader van Kyoto of Bali.

België zal nu ook de mogelijkheid hebben om in te grijpen als de gewesten die de meeste bevoegdheden hebben, niet doen wat moet gedaan worden om de internationale bepalingen te halen. Ik zeg dit maar om te illustreren dat wij als Groen! constructief hebben meegewerkt aan het Octopusakkoord. Wij zijn geen oude Belgen die zweren bij het status quo, maar voor ons is de staatshervorming ook geen doel op zich. We willen de toekomst voorbereiden en niet het verleden herstellen. Voor ons moet een staatshervorming leiden tot beter bestuur en moet ze voortbouwen op de interpersoonlijke solidariteit tussen alle mensen in dit land, of men nu in Vlaanderen, Brussel of Wallonië woont, en thuis Nederlands, Frans, Turks, Chinees of Arabisch spreekt.

Gisteren ontving ik een geboortekaartje van burens van wie ik weet dat ze actief zijn binnen CD&V. Het is een mooi en schattig kind. Ik vroeg me af of het misschien niet is geconcipieerd in de feestnacht na de verkiezingen. Het is immers negen maanden geleden dat Vlaanderen naar de stembus trok. De vraag is nu wat er gedurende negen maanden is gebeurd in dit land. Degenen die de verkiezingen hebben gewonnen, CD&V-N-VA, hebben het land tijdens de voorbije negen maanden in een soort communautaire wurggreep gehouden.

De heer Jan Peumans: Mevrouw Vogels, het Vlaams Parlement en de Vlaamse Regering hebben gedurende die negen maanden wel gewerkt.

Mevrouw Mieke Vogels: Ik heb de indruk dat sinds negen maanden de Wetstraat 16 is omgebouwd tot een soort van Big Brotherhuis waar de bewoners onder het alles ziende oog van de camera's elkaar uitschelden en pesten. Over politiek wordt gepraat in termen van vette vis, sardienen en borrelnootjes. Met andere woorden, wat heeft CD&V-N-VA gedurende die negen maanden gedaan met het mandaat dat het van de kiezer heeft gekregen? Ze hebben ons belachelijk gemaakt in het buitenland en ze hebben de antipolitiek gevoed.

De heer Jan Peumans: Mevrouw Vogels, wat heeft men aan de andere kant gedaan gedurende die negen maanden?

Mevrouw Mieke Vogels: Men heeft oppositie gevoerd, voor zover dat kon en mocht in een interim-regering. Mensen vragen zich steeds vaker af waarom ze nog politici nodig hebben. We zitten al negen maan-

den zonder regering en toch blijft alles draaien. De politiek is dus overbodig. Mijnheer Van Rompuy, u doet daar altijd goed aan mee door te beweren dat dit huis evenmin interessant is. U voedt de antipolitiek.

De voorzitter: De heer Van Rompuy heeft het woord.

De heer Eric Van Rompuy: Mevrouw Vogels, u voert een antipolitiek. U zegt dat er gedurende negen maanden niets is gebeurd. CD&V-N-VA heeft 30 percent van de stemmen gehaald op basis van een programma dat we in dit Vlaams Parlement gedurende acht jaar hebben verdedigd. We hebben gepleit voor meer autonomie in België op sociaal-economisch en fiscaal vlak. Men is nu inderdaad al negen maanden aan het onderhandelen met de Franstaligen, die daar niet van willen weten. Om hervormingen te kunnen doorvoeren, is een tweederde meerderheid nodig in het parlement.

Mevrouw Mieke Vogels: Dat wist u negen maanden geleden toch ook?

De heer Eric Van Rompuy: Had u gedacht dat men gedurende negen maanden in een institutionele crisis zou terecht komen? Dat beschikt u over een glazen bol. De vraag die nu aan de orde is, is of dit Vlaams Parlement in staat is om de zaken waar we acht jaar voor gevochten hebben, te realiseren op het federale vlak door middel van een staatshervorming.

Deze poging is een eerste waarbij een aantal stappen worden gezet, die niet de essentie zijn van wat we willen. In het akkoord van de Raad van Wijzen is beslist dat er een tweede pakket moet komen, waar de regering haar lot aan verbindt. Wanneer er op 21 juli geen tweede pakket komt over onder andere de arbeidsmarkt en de fiscaliteit, dan is er voor CD&V-N-VA geen regering meer. Dat is een zeer verregaand engagement. We hebben negen maanden gevochten om te realiseren wat we aan de kiezer hebben voorgehouden en wat dit Vlaams Parlement heeft gevraagd.

Het lot van de federale regering zal op 21 juli opnieuw gebonden zijn aan die essentiële overdracht van bevoegdheden, waar wij negen maanden voor gevochten hebben maar die u blijkbaar niet belangrijk vindt en probeert te ridiculiseren. U probeert aan antipolitiek te doen door een hervorming die noodzakelijk is voor het land voor te stellen als iets belachelijks. *(Applaus bij CD&V)*

De voorzitter: De heer Daems heeft het woord.

De heer Rudi Daems: Mijnheer Van Rompuy, wat is het resultaat? U liep met vlag en wimpel voorop en hebt de strijd gevoerd. Wat is het resultaat dat vandaag voorligt?

De heer Eric Van Rompuy: CD&V had onmiddellijk in de regering kunnen stappen, maar we hebben negen

maanden lang gevochten om de zaken waarmee we naar de kiezer zijn gegaan, te realiseren. Zaken waarvan het Vlaams Parlement heeft gezegd: “We moeten meer arbeidsmarktbevoegdheid hebben om dat te kunnen waarmaken op een democratische manier via een tweederdemeerderheid in het parlement.” Dat hebben we gedaan.

De heer Filip Dewinter: Mijnheer Van Rompuy, u zegt dat u woord hebt gehouden, maar dat is niet waar. U bent samen met de N-VA naar de kiezer gegaan met de mededeling dat vijf minuten politieke moed Brussel-Halle-Vilvoorde zouden splitsen, met de belofte dat er een volwaardige fiscale autonomie zou zijn voor 2009 en met het vooruitzicht dat u niet in een federale regering zou stappen zonder een volwaardige staats-hervorming. De deadline is bekend, dat is 23 maart. Dan zou de heer Leterme aan de macht komen, dan zou de volwaardige staats-hervorming een feit zijn. Vandaag breekt u die belofte, u schuift de deadline vooruit. Daardoor is er geen enkel akkoord over het communautaire. Wat u wel weet, en dat is de enige zekerheid die CD&V drijft, is dat op 23 maart de heer Leterme premier wordt. De kiezer zal u afstraffen omdat u uw woord niet hebt gehouden.

U had de mogelijkheid om naar aanleiding van het aantreden van de heer Leterme als premier nog een maand te onderhandelen. Waarom doet u dat niet? Waarvan hebt u schrik? U hebt negen maanden met de voeten van de burger gespeeld. Dat kan nog wel een maand langer? Waarom kan het niet meer? Waarom kunnen de wijzen nu plots waar Leterme en co op negen maanden niet in geslaagd zijn? Waarom moet er nu plots een minimalistische eerste fase door de strot van dit en andere parlementen worden geduwd? Omdat de heer Leterme premier moet worden, ten koste van om het even wat. U hebt al uw principes overboord gegooid en u hebt geen woord gehouden. Daar zal de kiezer u voor afstraffen. *(Applaus bij het Vlaams Belang)*

De heer Ludwig Caluwé: Groen! klaagt aan dat we negen maanden bezig zijn geweest. Indien Groen! de verkiezingen had gewonnen, dan zou ongetwijfeld hetzelfde gebeurd zijn als in 1999, toen we op één maand tijd een regering hadden, maar die niets realiseerde van waar we acht jaar voor hebben geijverd.

Mevrouw Mieke Vogels: Mijnheer Caluwé, gaan we die toer op?

De heer Ludwig Caluwé: U hebt niet graag dat ik dat zeg, nietwaar? We hebben daar zes maanden keihard voor onderhandeld en zijn niet prompt in de regering gestapt. Dit is de eerste stap, onder de uitdrukkelijke voorwaarde dat het tweede pakket wordt gerealiseerd over drie maanden. Wordt dat pakket niet gerealiseerd, dan verlaten we de regering.

Mevrouw Mieke Vogels: Mijnheer Caluwé, dat pakket zal uw premier moeten realiseren. Ik hoop dat hij erin slaagt.

Mijnheer Van Rompuy, ik heb voor de verkiezingen ook andere zaken gehoord van uw partij. Ik heb uw grote voorman horen zeggen dat er 2 miljard euro extra kwam voor de laagste uitkeringen, dat de lage pensioenen zouden worden opgetrokken. Wat zie ik in het begrotingsakkoord? Het is schandelijk. Voor het optrekken van de laagste pensioenen en uitkeringen wordt er 300 miljoen euro te beschikking gesteld, maar dat bedrag moet worden bespaard door het beter tewerkstellen van de werklozen. Dit is puur cynisme.

Als ik in Deurne op de tram stap, dan vragen de mensen mij daarnaar, en niet wanneer de grote staatshervorming of de vette vissen komen. Die mensen kunnen geen vette vis meer kopen. Daar gaat het om.

Dat is ook een belofte van uw regering, en daar zal de kiezer u ook voor afstraffen. (*Applaus bij Groen!*)

Ik vind het schandelijk dat u hier durft zeggen dat dit spelletje nog een tijdje zal doorgaan en men er nog drie maanden mee voort zal gaan.

De heer Eric Van Rompuy: Noemt u dat een spelletje? Dat onderscheidt ons. Mevrouw Aelvoet is ook in die Raad van Wijzen gekomen. Ik denk met heimwee terug aan Jos Geysels, die hier gedurende jaren heeft gezegd dat ook voor Groen!, dat heeft meegewerkt aan de Sint-Michielsakkoorden, de deelstaten op een aantal terreinen meer bevoegdheden kunnen krijgen, om een beter beleid te kunnen voeren. Als u dat een spelletje noemt of dat belachelijk vindt, is dat uw interpretatie. Maar dat is het verschil tussen ons en u. Wat wij gezegd hebben, willen we ook realiseren.

U bent vijf jaar in een regering verantwoordelijk geweest voor het milieu. Wat hebt u daar bereikt? U nam dat blijkbaar niet echt au sérieux, want anders had u een paar maanden moeten negotiëren voor u met paars in de regering terecht kwam om uw groene programma te realiseren. U bent er in drie weken ingestapt. In 2003 bent u er dan uit gesmeten, niet alleen door de kiezer, maar ook door de anderen, omdat u niet genoeg uw programma had waargemaakt in een akkoord.

Mevrouw Mieke Vogels: Zet die geschiedenis eens op uw website. Het gaat hier over het Octopusakkoord, mijnheer Van Rompuy en niet over de voorbije acht jaar. (*Opmerkingen bij CD&V*)

U moet de vis niet verdrinken. Toen we in de regering zaten, hebben we een wet gestemd in verband met de uitstap uit de kernenergie. Ik ben benieuwd wat daarmee gebeurt. Dat is iets dat we gerealiseerd hebben.

Ik blijf het schandelijk vinden dat u hier zegt dat dit nog drie maanden doorgaat. Wij zijn serieus. Magda Aelvoet heeft mee dit eerste akkoord bereikt. Met wie? Met Dehaene, Verhofstadt en Vande Lanotte. Die hebben een vertrouwensbasis geschapen. Die was er, maar nu blijkt dat het prille vertrouwen direct in vraag wordt gesteld, in de eerste plaats door CD&V en zeker door N-VA. N-VA stelt een motie van wantrouwen, gelooft eigenlijk niet dat die tweede fase er komt en blijft aan de zijlijn staan.

CD&V begint meteen te dreigen, en als het zijn zin niet krijgt, stapt CD&V niet in een regering. Op die manier onderhandelt men niet. Er is een basis van vertrouwen gecreëerd, maar u gooit dat weg, onder druk van N-VA, die zoals de voorbije negen maanden kiest om aan de zijkant stokebrand te spelen. N-VA wil niet meestappen in een regering.

Johan Vande Lanotte zei deze morgen op de radio – en als ik het goed begreep, was hij bezig om te solliciteren om mee te regeren op federaal niveau en de N-VA te vervangen – dat het is zoals een atleet die naar de Olympische Spelen gaat, maar alleen als hij zeker is dat hij kan winnen. Dat is een mooi beeld om te zeggen wat N-VA vandaag doet. Het is in feite een motie van wantrouwen tegen de kartelpartner. Wat mij betreft, bestaat dat kartel niet meer. Ik hoop dat de volgende maanden zullen gaan over dingen waar de mensen echt van wakker liggen: de koopkracht, het leefmilieu, de verhoging van de pensioenen.

Leg maar eens uit aan de kiezer hoe u dat gaat realiseren. U bent bezig met het doorschuiven van alle lasten naar de komende generaties. Door dit soort knoeiwerk zullen onze kinderen onze pensioenen moeten betalen, want we zijn niet aan het sparen voor morgen.

Ik vind dit een onverantwoord beleid en vind het een schande dat u vandaag al bezig bent met opnieuw eisen en veto's te stellen en elk vertrouwen dat was opgebouwd, opnieuw onderuit te halen. (*Applaus bij Groen!*)

De voorzitter: De heer Peumans heeft het woord.

De heer Jan Peumans: Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister-president, ministers, collega's, als voorlaatste spreker zou ik me even tot mevrouw Vogels willen richten. Mevrouw Vogels, ik heb heel veel respect voor het groene gedachtegoed, dat weet u. Maar ik vind de manier waarop u onze partij hier schoffeert een reden om mijn houding ten opzichte van Groen! ook eens te herzien.

Tijdens de regeringsonderhandelingen hebben wij altijd de vijf resoluties die hier in het parlement zijn goedgekeurd op de onderhandelingstafel gebracht. Niets meer en niets minder.

Daar was een vrij grote meerderheid voor. U zet de geschiedenis naar uw hand, mevrouw Vogels, en dat is natuurlijk uw goed recht.

Mevrouw de voorzitter, eergisteren hebben wij kennis genomen van een tweefasige staatshervorming, waarvan alleen de eerste fase bekend is en waarvan de tweede fase, die voor de N-VA veel belangrijker is, tot nu toe een grote onbekende blijft. In de tekst staat: “Het tot stand brengen van meer homogeniteit en een grotere coherentie van bevoegdheden op elk bevoegdheidsniveau, zal worden voortgezet in de tweede fase.”

Wat in de eerste fase staat, is voor eenieder van ons bekend. Is het een grote stap voorwaarts? Neen. Is er meer homogeniteit en coherentie ten aanzien van de gewesten en de gemeenschappen? Ja. Is er voldoende homogeniteit en coherentie? Neen. Kortom, er zitten een aantal positieve elementen in deze fase. Nu worden tenminste punten bespreekbaar gemaakt die, ere wie ere toekomst, in de tijd van Hertoginnedal totaal onbespreekbaar waren. Ik heb een aantal vergaderingen op Hertoginnedal meegemaakt. Ik heb de woordjes ‘non’ en ‘neen’ daar heel vaak horen uitspreken, als het maar enigszins rook naar een toewijzing naar de gewesten en de gemeenschappen. Dat is al een klein lichtpuntje.

Er zitten ook een aantal dingen in die voor ons onaanvaardbaar zijn, bijvoorbeeld een federale kieskring of een investeringsdesk, wat een van de liefhebberijen schijnt te zijn van onze huidige eerste minister. Dat mag natuurlijk, maar voor ons betekent dat de klok terugzetten. Eigenlijk is dat een manier om een aantal dingen te herfederaliseren.

Mijnheer Sannen, natuurlijk hadden wij van de Raad van Wijzen veel meer verwacht. Ik dacht dat er eindelijk een huiswerk zou worden afgeleverd waarvan iedereen tevreden zou zijn.

De heer Jos Stassen: Mijnheer Peumans, ik vind het zeer gemakkelijk wat u zegt. U hebt een aantal maanden onderhandeld. We hebben allemaal kunnen lezen hoe het gelopen is. Nu gaat u een akkoord beoordelen waar u geen enkele verdienste aan hebt. Op het Vlaams Belang na, is uw partij de enige die daar geen verdienste aan heeft. Ik vind dat beschamend.

De heer Jan Peumans: Mijnheer Stassen, als we zo gaan redeneren, dan mogen we over vele dingen waar we niet bij betrokken zijn, onze mening niet meer geven. Dan kunnen we beter een en ander opdoeken.

De heer Jos Stassen: Uw bestaansreden is toch de staatshervorming! U neemt geen enkele verantwoordelijkheid en u komt ze hier nu afschieten!

De heer Jan Peumans: Het afgeleverde huiswerk is niet af, en ik zeg dat niet alleen. In de perscommentaren zegt

men ook dat het niet af is, dat het te vaag is en dat er een heleboel voorwaarden in zitten. Onze corebusiness is de staatshervorming en we hebben volkomen het recht om deze tekst te beoordelen. Deze tekst biedt voor de N-VA onvoldoende garanties op een goede staatshervorming. Is dat duidelijk, mijnheer Stassen?

De tweede fase is veel belangrijker, ook voor de mensen, want dat wordt nogal eens vergeten. Ik denk aan het arbeidsmarktbeleid, het gezondheidsbeleid, het gezinsbeleid, het openbare ambt en, heel belangrijk, de werkgelegenheid. Niet alleen wij maar ook een aantal werkgeversorganisaties vraagt fiscale en financiële autonomie.

De heer Ludo Sannen: Mijnheer Peumans, mij is iets niet duidelijk. U hebt enige kritiek. U zegt dat bepaalde dingen onaanvaardbaar zijn, ik denk aan de investeringsdesk. Wil dit zeggen dat jullie dit akkoord niet zullen goedkeuren?

De heer Jan Peumans: Die vraag moet u in het federale parlement stellen. Wij hebben het akkoord niet ondertekend.

In de tekst staat: “Dit zal onder meer het geval zijn”. Dat betekent dat we over een aantal bijkomende bevoegdheden en, heel duidelijk, niet over een herfederalisering spreken. Doet men dit laatste toch – en alle Vlaamse partijen hebben hier een verantwoordelijkheid – dan doet de verwezenlijkingen van vijf staatshervormingen teniet.

De houding van de N-VA ligt overigens in dezelfde lijn die de Volksunie destijds heeft gevolgd. Stap voor stap bouwen we aan een autonoom Vlaanderen. Zoals ik daarnet al heb verklaard, hebben de Vlaamse Regering en het Vlaams Parlement sinds de verkiezingen van juni 2007 binnen het Belgisch staatsbestel perfect gefunctioneerd. Ik heb andere tijden gekend. Wat de autonomie betreft, hebben we al veel gerealiseerd. Ik geef toe dat we nog lang niet zijn waar we moeten zijn.

Bij het aantreden van de regering-Leterme zullen we ons op het federale bestuursniveau onthouden. Dit lijkt me een duidelijk antwoord. We ontmoeten alvast vooruitgang. Dat mag ook worden gezegd. Gedurende zes maanden was niets bespreekbaar. Nu is er bereidheid om te praten. De vraag is waarover kan worden gepraat. Dit geldt vooral voor de tweede fase.

We onderschrijven het voornemen te onderhandelen. Hoewel 21 juli nogal een stomme datum is, blijft dit voor ons de deadline. De fractieleider van CD&V heeft mevrouw Vogels, die het niet goed had gehoord, daarnet duidelijk gezegd dat dit duidelijk de einddatum is om de intenties met betrekking tot de tweede fase in de praktijk te brengen. Op dat ogenblik zal de N-VA beslissen of ze al dan niet tot de federale regering kan toetreden.

Ik herhaal dat het resultaat van de vergaderingen van de Raad van Wijzen, waar ook mevrouw Aelvoet en de heer Cheron deel van uitmaakten, mager is. (*Rumoer*)

Dacht dan iemand dat we dit nu opeens een fantastische staatsvorming zouden vinden? (*Rumoer*)

De heer Jos Stassen: Mijnheer Peumans, de dag dat uw partij er niet meer bij was, hebben anderen de problemen opgelost.

De heer Jan Peumans: Mijnheer Stassen, er is nog niet veel opgelost. U moet het akkoord maar eens aan de vijf resoluties van het Vlaams Parlement toetsen. Met betrekking tot het arbeidsmarktbeleid, het gezondheidsbeleid, het gezinsbeleid en dergelijke is nog helemaal niets opgelost.

De heer Filip Dewinter: Mijnheer Peumans, u slaagt in iets wat tot op heden nog maar zelden is gelukt. U bent een beetje zwanger. U bent niet helemaal zwanger. In feite weet u het zelf niet goed.

Wat is het nu? Het resultaat is mager. Het akkoord voldoet niet en is te vaag. Uw partij zal zich in de Kamer van Volksvertegenwoordigers onthouden. Op het Vlaamse bestuursniveau gaat uw partij wel akkoord. U bent bereid geld te zoeken om de federale begroting in evenwicht te houden. Kunt u niet zeggen waar het eigenlijk om gaat? U wilt, het koste wat het kost, dat minister Bourgeois lid van de Vlaamse Regering blijft. Dat is wat u wilt. De rest interesseert u niet. (*Applaus bij het Vlaams Belang*)

Tijdens de stemming in de Kamer van Volksvertegenwoordigers zal uw partij zich onthouden, maar eigenlijk staat uw partij wel achter het akkoord. Uw partij wil geen deel van de federale regering uitmaken, maar u weet het ook niet zo goed. In het Vlaams Parlement bent u alvast voor het akkoord. Wat een onduidelijkheid. Ik heb nog nooit een dergelijke spreidstand gezien. Kunt u me eens uitleggen hoe u beide zaken met elkaar kunt verzoenen? Ik weet het niet meer. U bent een beetje zwanger en u beseft het zelf niet.

De voorzitter: Minister Bourgeois heeft het woord.

Minister Geert Bourgeois: Mevrouw de voorzitter, ik raad de heer Peumans aan niet te proberen iets aan de heer Dewinter uit te leggen. Mijn ervaring leert me dat hij veel zaken niet wil begrijpen. Ik neem aan dat de heer Dewinter al de kans heeft gehad om kennis van de beslissing van de Vlaamse Regering te nemen. Indien hij dit zou hebben gedaan, zou hij dergelijke beweringen niet doen.

De beslissing van de Vlaamse Regering is consistent en ligt in de lijn van het standpunt van mijn partij. De

Vlaamse Regering heeft een voorwaardelijke beslissing genomen. Die beslissing is afhankelijk van de realisatie van het tweede pakket. De Vlaamse Regering zal die realisatie controleren en evalueren. In feite moeten we hier vooral over de beslissing van de Vlaamse Regering debatteren.

De heer Jan Peumans: Blijkbaar zitten we hier met een nieuw medisch fenomeen. Het was me niet bekend dat mannen zwanger kunnen worden.

Ik wilde tot slot naar de beslissing van de Vlaamse Regering verwijzen. Indien we echt aan die ministerpost in de Vlaamse Regering vasthielden, hadden we best anders gereageerd. Zoals minister Bourgeois net heeft verklaard, zal dit geld niet zomaar worden overgedragen. Ik zal ter informatie een stuk van de beslissing van de Vlaamse Regering voorlezen.

Die luidt als volgt: “De Vlaamse Regering is, onder de uitdrukkelijke voorwaarde van de concrete uitvoering van de afgesproken staatsvormingspakketten 1 en 2, bereid mee te werken om tot een sluitende federale begroting 2008 te komen, en daarvoor samen met de andere gewesten en gemeenschappen een inspanning te leveren om de gevraagde 360 miljoen euro gezamenlijk te reserveren en dus op regionaal vlak voorlopig niet uit te geven.” Ik benadruk dat woordje ‘reserveren’. Ik vervolg: “Dit biedt ons ook de gelegenheid zelf financiële reserves aan te leggen voor toekomstige betalingen. De Vlaamse Regering is ook bereid de gevraagde reservering door te voeren op conjunctuurprovisie ten gunste van haar Toekomstfonds.” Minister Van Mechelen kan dat allemaal beter uitleggen dan ik, maar dit lijkt me duidelijk. Ten slotte “wil de Vlaamse Regering meewerken aan de werkgroep om de problematiek van de pensioenbijdrage voor regionale ambtenaren te bespreken, samen met de andere entiteiten, en naar een akkoord op dit vlak te streven. De Vlaamse Regering zal het geheel regelmatig evalueren en waakzaam erop toezien dat ook de engagementen inzake een verdere staatsvorming correct worden uitgevoerd.”

Misschien is het goed dat minister Van Mechelen in de commissie eens een uiteenzetting geeft over de betekenis van dit verhaal, want sommigen binnen het Vlaams Belang lijken dat nog steeds niet te hebben begrepen. Ze denken dat Vlaams geld terug naar de federale overheid gaat, maar dat is dus duidelijk niet de bedoeling.

De heer Ludo Sannen: Mijnheer Peumans, als ik het goed begrijp, heeft de Vlaamse Regering deze beslissing voorwaardelijk genomen: het eerste en het tweede pakket moeten worden gerealiseerd. Ik heb geen enkele inhoudelijke kritiek gehoord van de Vlaamse Regering op dat eerste pakket. Alleen van u heb ik daarnet wel kritiek gehoord: zo is de investeringsdesk onaanvaardbaar voor u. Wil deze investeringsdesk tot stand

komen, zal de Vlaamse Regering een samenwerkingsakkoord tot stand moeten brengen met de federale regering. Bent u dan bereid daaraan mee te werken?

De heer Jan Peumans: U weet dat die investeringsdesk een beetje een recuperatie door België is. We hebben heel duidelijke bevoegdheden op het gebied van buitenlandse handel en buitenlands beleid, terwijl hier de bevoegdheid die bij de gewesten berust impliciet wordt teruggeschroefd. Wij zeggen heel duidelijk dat we het daar niet mee eens zijn.

De heer Ludo Sannen: Ik heb dat niet gelezen in de beslissing van de Vlaamse Regering.

De heer Jan Peumans: Het gaat niet over de beslissing van de Vlaamse Regering. Ik begrijp trouwens uw opmerking in dat verband niet. De beslissing van de Vlaamse Regering heeft louter en alleen betrekking op de bijdrage die ze moet leveren aan het in evenwicht houden van de federale begroting. Dat moet ik u allemaal niet uitleggen, mijnheer Sannen. Dat is iets heel anders dan het punt van de investeringsdesk. Dat gaat over de wijze waarop men zich in het buitenland profileert met betrekking tot investeringen die in België moeten gebeuren.

De heer Ludo Sannen: Ik dacht dat de beslissing van de Vlaamse Regering inhield dat ze vindt dat die eerste fase van de staatshervorming nog onvoldoende is, dat ook die tweede moet worden verwezenlijkt, en dat ze onder die voorwaarde bepaalde middelen niet zal uitgeven en zo kan meewerken aan het federale begrotingsevenwicht. Dat betekent dus wel dat de Vlaamse Regering ervan uitgaat dat dat eerste deel ook daadwerkelijk wordt gerealiseerd. Dat eerste deel houdt nu eenmaal een dergelijke investeringsdesk in. Ik heb daar geen enkele kritiek op gehoord van de Vlaamse Regering. Wil dat tot stand komen, dan zal er een samenwerkingsakkoord moeten komen met de Vlaamse Regering. Ik ga ervan uit dat ook de N-VA-minister in de Vlaamse Regering daaraan wil meewerken.

De voorzitter: Minister van Mechelen heeft het woord.

Minister Dirk Van Mechelen: Wat de vraag van de heer Peumans betreft, ben ik natuurlijk beschikbaar. Ik wil toch proberen een en ander op een rijtje te zetten. Als de Vlaamse Regering vandaag zegt, op voorwaarde van de uitvoering van pakket 1 en pakket 2 van de staatshervorming, bereid te zijn 50 procent van de conjunctuurprovisie te reserveren in het Toekomstfonds, dan voeren we eigenlijk het begrotingsbeleid uit dat we nu al 5 jaar aan het voeren zijn. Mijnheer Dewinter, in het begin van het jaar leggen we een conjunctuurprovisie aan ten bedrage van 1 procent van de economische groei. Als die uiteindelijk niet moet worden ingezet voor een tegenvallende conjunctuur, stort de Vlaamse Rege-

ring die bij wijze van spreken automatisch in een Toekomstfonds. Dit geld wordt dus gereserveerd. We bouwen zo middelen op – vandaag meer dan 500 miljoen euro – voor het ogenblik dat we voor uitdagingen komen te staan waarvoor we cash nodig hebben. Dat is dus een normaal en weldoordacht begrotingsbeleid.

Die 360 miljoen euro is een gezamenlijk overschot van alle gemeenschappen en gewesten van dit land. We gaan een inspanningsverbintenis aan. Op het einde van dit jaar zullen waarschijnlijk, zoals vorig jaar, de beleidskredieten voor 100 procent vastliggen, maar de betaalkredieten zullen niet voor 100 procent zijn aangewend. We verbinden ons ertoe die betaalkredieten niet weg te werken naar andere uitgaven, maar die te zullen reserveren in eigen fondsen, waardoor we de toekomst voorbereiden.

Dit is eigenlijk de enige wijze waarop we op lange termijn een duurzaam begrotingsbeleid in Vlaanderen kunnen voeren. De resultaten daarvan worden met de dag zichtbaarder. Voor de allerlaatste keer: dit heeft niets te maken met geld aan de federale regering geven. (*Applaus bij de meerderheid*)

De voorzitter: De heer Verstrepen heeft het woord.

De heer Jurgen Verstrepen: Mevrouw de voorzitter, collega's, toen ik de trap opkwam, schoot me te binnen dat er in het najaar is gestemd over Brussel-Halle-Vilvoorde. In de beeldspraak van de N-VA, dacht ik toen aan een vette vis. Maar nu ik hier sta is het helemaal duidelijk: de snelle splitsing die we zullen krijgen, zal die zijn van het kartel van de N-VA en CD&V. Dat is de dikke vis waar de heer De Wever op wacht.

Wie kan er nog een touw aan vastknopen? Mijnheer de minister-president, vorige week zien we de Vlaamse Regering met weinig enthousiasme reageren op de vraag van de federale kwartaalpremier om 500 miljoen te leveren om zijn begroting in evenwicht te houden. "Dat kan", zei u toen, heel vrijblijvend, "maar dan moeten er wel ernstige voorstellen komen voor de staatshervorming." En u gaf voorbeelden: de lijst van de Octopuswerkgroep. Een stevige lijst, met als sluitstuk dat de Noordzee voortaan bij Vlaamse grond aansluit, en dat Brussel er geen zaken mee heeft. Vervolgens is het weekend en komt de Raad van Wijzen met voorstellen op de proppen.

Ofwel heeft de raad door de gevestigde leeftijd een Alzheimerprobleem. Dat zie je als je de voorstellen vergelijkt met wat we allemaal willen. Ik heb een kopie bij van een krantenartikel. Wat u beloofd hebt, is een lange lijst, wat er verworven is, een heel klein deeltje. De grootste boterham blijft nog te onderhandelen. Ofwel, mijnheer de minister-president, hebben de wijzen uw nota met de resoluties van het Vlaams Parle-

ment niet eens in handen genomen. Uw nota aan de Octopusgroep was nochtans een goede samenvatting van de staats hervorming waarvoor Vlaanderen opteert.

In elk geval kan wat ervan uw dossier overblijft, worden samengevat op een post-itje van 5 op 5 centimeter. Het past juist op dat briefje van klein formaat, voor op de koelkast met enkele boodschappen die we nog bij de kruidenier moeten halen. Ik wil de bevoegdheden, waarover hier straf wordt gedaan en waarbij wordt gevraagd naar de invulling, opsommen, maar ik heb geen zin in mierenneukerij. Het gaat over heel kleine dingetjes.

Er is misschien nog een andere uitleg: u, mijnheer de minister-president, rijdt niet voor de Vlaamse Regering zoals het hoort, maar voor CD&V. CD&V wordt nu geleid door Etienne Schouppe, een boegbeeld van de oude CVP. En in de Raad van Wijzen had Jean-Luc Dehaene het voor het zeggen, niet u en ook niet uw voorganger, de heer Leterme. Die kon op dat moment ook niet veel zeggen. Ik hoor u niet in het communautaire debat. En JONGCD&V mag nog wat kwekken. Jongeren doen dat al eens graag. Maar maakt zich even belachelijk.

Uw partners in het kartel kunnen dat best in hun oren knopen. CD&V wordt nu geleid door mensen die het kartel met de N-VA zo snel mogelijk willen doen springen om hun plaats te ruilen voor sp.a. Ik voorspel u dat dat sneller zal gebeuren dan de splitsing van Brussel-Halle-Vilvoorde.

Dat brengt ons naar de komedie die nu wordt opgevoerd in de regering. Daarin zitten ministers van de N-VA en van Spirit, die met uw regering blijven meestemmen, ook om het communautair gedrocht te steunen. Maar tegelijk trekken hun partijvoorzitters van leer tegen het akkoord. Dat is geen Alzheimer zoals de Raad van Wijzen, maar schizofrenie. Sommigen zouden zeggen: tjeventruken, maar zo ver durf ik niet gaan. Denkt u nu echt dat de Vlamingen zo tureluurs zijn, en dat ze dat allemaal begrijpen?

U was er als de kippen bij om een nieuwe voorzet te geven aan de federale regering door miljoenen Vlaams geld te reserveren voor de federale begroting. Ook de juiste bedragen zouden interessant zijn. Ik vermoed dat u die wel zult vermelden, zodat we weten welk cadeau gereserveerd wordt voor de Franstalige medeburger.

Kunt u verduidelijken hoeveel de federale regering exact vraagt aan de deelstaten? Ik zou die cijfers graag krijgen.

Ten slotte wil ik nog even vooruitkijken. In die fase staan heel veel woorden en vage omschrijvingen. Waar gaat die tweede fase ons in de staats hervorming brengen? Op dit moment is er een zogezegd akkoord over die staats hervorming maar u weet dat dat een leugentje

om bestwil is. Het eerste pakket is marginaal en garanties voor het tweede zijn er helemaal niet.

En hier zegt u dat u dan niet gaat deelnemen aan de regering. De heer Van Rompuy herinnert zich plotse ling de strategie wel. U hebt nochtans op uw website en in de pers verklaard dat u het allemaal niet meer wist en niet meer zag zitten. Maar plots moet ik hier dan horen dat u het allemaal wel wist. Ofwel bent u een waanzinnig acteur ofwel bent u superschizofreen, u weet immers niet meer wat u zegt of schrijft, trouwens niet voor het eerst.

De heer Eric Van Rompuy: Ik heb de laatste maanden altijd gezegd dat het verschrikkelijk moeilijk zou zijn en dat ik heel pessimistisch was of die grote staats hervorming kon worden onderhandeld met de Franstaligen. Dat is ook uitgekomen.

Ik ben ook niet optimistisch voor 21 juli. Dat zal een heel moeilijke opdracht zijn. CD&V heeft bij monde van voorzitter Schouppe laten weten dat er tegen 21 juli een regeerverklaring moet komen van de regering Leterme, als ze start, waarin elementen van die grotere staats hervorming – arbeidsmarkt, fiscaliteit – concreet in wetteksten zullen moeten worden gegoten. Het is dus een bijzonder zwaar engagement dat CD&V neemt. Ook de heer Leterme verbindt zich daartoe als hij premier wordt. Je kunt toch niet duidelijker zijn dan dat?

Maar u beschuldigt mij van hoera-optimisme terwijl ik zeg dat de deadline 21 juli is en dat het heel moeilijk zal zijn om te onderhandelen met de Franstaligen. Ik ben heel bezorgd.

De heer Jurg Verstrepen: Ik ben ook bezorgd over uw visie daarop. Ik zie welke resultaten er tot nu toe zijn. De grote overwinnaar van de verkiezingen slaagt er niet in om een regering te vormen. De grote overwinnaar van de verkiezingen heeft een pak beloftes gedaan en slaagt er niet in om na acht maanden een van die beloftes in te vullen. De grote overwinnaar is erin geslaagd om datgene aan de Vlaming terug te geven wat de Vlaming had afgestraft bij de vorige verkiezingen namelijk de verliezer terug op de troon zetten. Laten we eerlijk zijn: een regering met een premier die u jarenlang heeft bekampt. U slaagt er alleen maar in om die verliezer terug op de plaats te zetten met een interim-regering en een schizofrene houding van uw kartelpartner. Dat zijn absoluut mooie resultaten.

En u vraagt nu dat wij uw woord zouden geloven dat: “eventueel deelaspecten van stukjes in de toekomst zouden kunnen worden onderhandeld”. U zegt hier doodleuk dat u dan niet deelneemt aan het bestuur. Met alle respect, maar dat gelooft u zelf toch niet?

Er zijn alleen maar grote lijnen vastgelegd en voor de zomer moet dat tweede pakket goedgekeurd worden.

En de wijze waarop Reynders en Milquet het eerste pakket minimaliseren – want we luisteren waarschijnlijk niet genoeg naar de Franstalige pers – laat niets aan de verbeelding over. De tweede fase belooft superhachelijk te worden. Alles bevindt zich in die zouvorm. Dat is het kluitje en het riet, de rest van het verhaal kent u.

Na al die maanden van onderhandelingen is het duidelijk. Sommigen beweerden dat de Franstaligen het begrepen hebben. Inderdaad, ze houden ons en iedereen verder aan het lijntje. Ik vraag me af waarom u dan geen onderhandelingen start met de andere deelstaten. Het Vlaams Regeerakkoord somt letterlijk alle bevoegdheden en hefbomen op waarover Vlaanderen wil beschikken en de Vlaamse Regering maakt zich bovendien sterk dat ze alle middelen zal aanwenden om de overdracht van bevoegdheden te realiseren.

Ik vraag me soms af of u als minister-president gewoon een medewerker bent van de CD&V op het federale niveau. Ik vind dat een minister-president in dit huis een sterk signaal zou moeten geven en dan niet in de huidige onderdanige, ietwat nederige maar toch aimabele stijl. Ik vraag me af wanneer u iets fatsoenlijks zal zeggen in dit verhaal.

De voorzitter: De heer Van Eyken heeft het woord.

De heer Christian Van Eyken: Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister-president, leden van de regering, dames en heren, na zes maanden in de loopgraven lijkt het alsof de acteurs eindelijk het nut hebben ingezien om tot een gesprek te komen waarbij elkeen een stap naar elkaar heeft gezet. Van een patsituatie met een weigering om mekaars standpunt te willen begrijpen, zijn ze ertoe gekomen om naar elkaars verzuchtingen en angsten te luisteren en deze te begrijpen. Het is in die zin een teken van de wil tot dialoog die er nog bestaat binnen de politieke klasse. Men kan het akkoord bestempelen als borrelnootjes of als kruimels, maar het blijft toch een bewijs dat er samen aperitief werd genomen of dat er gegeten werd. Het is een begin, maar er is effectief ook geen resultaatverbintenis voor de toekomst. Alles is hiermee nog niet opgelost, verre van.

In de buitenlandse kranten wordt toch al gezegd dat er eindelijk weer een zekere stabiliteit is in België. Ik verwijs naar een artikel in Le Monde van vandaag. CD&V kan het dan misschien spijtig vinden dat wat Letermé in zes maanden niet heeft bereikt, Verhofstadt in twee maanden wel heeft gedaan.

Uit het akkoord wil ik een punt lichten dat met de nodige verantwoordelijkheidszin zal moeten worden aangepakt: de verkeerveiligheid. Het mag geen verkeersonveiligheid worden. Het is duidelijk dat in Vlaanderen met een wegennet dat vooral omgeven is door bebouwing en in Wallonië met meer open ruimte, de maximumsnel-

heid anders kan liggen om eenzelfde veiligheid te bereiken. Nu men op Europees niveau naar eenvormige regelgeving gaat, moet men hier geen verwarring scheppen door belangrijke of ingrijpende regionale verschillen te maken. Ik heb dan ook enkele bedenkingen en vragen. De invoering van het inhaalverbod voor vrachtwagens op de autosnelwegen bij regenweer heeft voor veel moeilijkheden gezorgd bij buitenlandse truckers. De Brusselse ring blijkt niet het statuut van autosnelweg te hebben en valt onder de mogelijkheid van een gedifferentieerde regelgeving. Daarom moet er een gesprek worden aangegaan met de andere partners en gewesten om tot eenvormigheid te komen opdat de verkeerveiligheid wordt bevorderd en er geen verkeersonveiligheid wordt gecreëerd.

Langsheen de taalgrens blijven er secundaire wegen die haasje over doen op talrijke plaatsen. Ook hier is overleg nodig. Ook het halen van een rijbewijs wordt een Vlaamse bevoegdheid. Hetzelfde geldt voor de technische controle. Volgens mij kunnen er problemen rijzen bij de toepassing ervan in Brussel. Zal het in Vlaanderen goedkoper zijn om de auto te laten keuren of zal men zich in Brussel laten inschrijven om slechts om de twee jaar naar de keuring te gaan?

De transfers die voortvloeien uit de akkoorden zouden ook gevolgen kunnen hebben voor de toepassing van de taalwetgeving. Ik hoop dat dit niet tot problemen leidt. Ik wil geen slapende honden wakker maken. Maar in de faciliteitengemeenten zouden er problemen kunnen rijzen met de procedure voor onteigeningen, de regels voor de huurcontracten, de regelgeving voor het rijbewijs en de erkenning van rijsscholen. Ik zal hieromtrent waakzaam blijven.

Ten slotte: ik vind het substitutierecht een goede zaak. Want het komt enkel de gewesten en gemeenschappen toe om de internationale verplichtingen na te komen voor materies waarvoor ze materieel en territoriaal exclusieve bevoegdheid bezitten. Inzake inbreuken op het internationale en Europese recht is in principe de federale staat aansprakelijk. Ik denk dan onder meer aan de Kyoto-normen en andere milieuaangelegenheden.

We beleven een ogenblik in onze politieke geschiedenis waarin de nood groot is om een dialoog te realiseren en om aan de verzuchtingen van de bevolking tegemoet te komen. De bevolking wordt geconfronteerd met prijsstijgingen en een vermindering van de koopkracht. Er moest dus dringend een federale begroting komen om maatregelen mogelijk te maken. Ik vind het bijgevolg jammer dat de minister-president zijn akkoord op budgettair vlak deed afhangen van het bereiken van een communautair akkoord. Ik noem dat chantage.

We moeten er alles aan doen om de opnieuw op gang gebrachte dialoog tussen de gemeenschappen gaande te

houden. We mogen niet stoken om af te breken wat aan de overzijde van de straat wordt opgebouwd.

De voorzitter: De heer Caron heeft het woord.

De heer Bart Caron: Mevrouw de voorzitter, mevrouw en heren ministers, collega's, het akkoord is ondermaats. Het is weinig, hoewel er ons zo veel is voorgespiegeld. Tien maanden of driehonderd dagen lang hebben wij en de volledige bevolking geluisterd naar de ambitieuze communautaire boodschap van het Vlaams kartel. Er werden spierballen gerold. Dagelijks zweerden jullie trouw aan een ambitieuze staatsvorming. Op jullie website hebben jullie het in dat verband over gezondheidszorg en gezinsbeleid, werkgelegenheid, mobiliteit met inbegrip van de NMBS, een eigen beleid wat betreft de personenbelasting enzovoort. In uw programma staat er dit: "CD&V zal niet toetreden tot een federale regering indien in het regeerakkoord geen duidelijke afspraken worden opgenomen over de realisatie van deze Vlaamse verzuchtingen."

Uw partij, mijnheer Van Rompuy, zou niet voor minder gaan, en het kartel uiteraard ook niet. Vandaag echter stellen we vast dat de bocht is genomen. U bevindt zich ver weg van uw eigen programma, want u gaat voor minder dan het minimum. Na driehonderd dagen gepalaver krijgen we twee opgewarmde hapjes voorgeschoteld: de huurwetgeving en de verkeersveiligheid. Moeten we ons tevreden stellen met iets wat amper lijkt op een voorgerecht? Op een echt voorgerecht moeten we nog vijf maanden wachten. Er was zagezegd slechts vijf minuten politieke moed voor nodig. Maar straks zijn we een jaar verder, en zijn we nog niet zeker dat er iets lekkers op tafel komt. Het lijkt wel een fanfare van honger en dorst.

Nochtans kwam vorige week de Vlaamse Regering stevig uit de hoek. De minister-president stelde voorwaarden aan een eventuele bijdrage aan een gezondere federale begroting. Hij koppelde het afstaan van Vlaams geld aan een communautair akkoord. Dat was geheel terecht. Ik heb ook begrepen dat de Vlaamse Regering voor de tweede fase dezelfde voorwaarden stelt. Als dat niet het geval zou zijn, dan zou men zich openlijk moeten afvragen of de Vlaamse regeringspartijen die straks in de federale regering zullen zitten het Vlaamse regeerakkoord niet schenden.

Collega's van de N-VA, wij geloven niet in uw 'arithmétique hollandaise'. Hoewel de Vlamingen in de kamer niet eens een meerderheid zullen hebben in de nieuwe federale regering, blijven CD&V en N-VA dit verdedigen door de N-VA-volksvertegenwoordigers even niet mee te tellen als Vlamingen als het op een meerderheid aankomt. Welke partij castreert zijn eigen vertegenwoordigers?

Dit akkoord, collega's, lijkt in de verste verte niet op een vette vis en heeft niets van een communautaire big bang

of een copernicaanse revolutie. Het is hooguit een voetnoot in de vaderlandse geschiedenis.

Yves Leterme, de topruiter van de CD&V, verliet een jaar geleden de Vlaamse stal om in de Belgische stoeterij orde op zaken te stellen. Ik heb sindsdien al veel gekke sprongen gezien, maar weinig meer. Als je een vermoeid of kreupel paard over de balk laat springen, moet je de balk laag genoeg hangen. Anders raakt het paard er niet over. Na maanden proberen is het eindelijk gelukt, maar daarvoor moest de balk wel bijna op de grond gelegd worden. Intussen staan de springgrage pony's van de N-VA ontgoocheld weer op stal.

De 800.000 kiezers van het Vlaamse kartel hebben vandaag weinig reden om te applaudisseren. Ze zullen de volgende keer wel twee keer nadenken.

Komt er nog wel een tweede fase? Als je na 10 maanden geen knopen kunt doorhakken, waarom dan wel na 12 of 14 maanden? Op deze manier lukt het wellicht niet. Wil men echt een grote staatsvorming realiseren, dan moeten de gemeenschappen en gewesten samen aan tafel gaan zitten, elkaar diep in de ogen kijken en afspreken wat ze nog samen willen doen en wat niet meer. Dat is een gesprek van gemeenschap tot gemeenschap. Al de rest is bezigheidstherapie en stoerdoenerij, die ons alleen maar een brede waaier aan culinaire termen opleveren.

De voorbije tien maanden bleven we op onze honger zitten. Voor een dergelijk mager akkoord moest Vlaanderen zijn minister-president niet naar de Wetstraat sturen.

De heer Filip Dewinter: Mijnheer Caron, het wordt voor mij alsmaar moeilijker om het te begrijpen. Hebt u nu gezegd dat spirit geen voorstander is van het helpen delgen van de federale putten met Vlaams geld? Die inconsequentie heb ik vandaag bij nogal wat meerderheidspartijen gehoord. Men knalt het akkoord – terecht – compleet af, maar men durft er de gevolgen niet aan vast te knopen die noodzakelijk zijn in deze Vlaamse Regering.

Spirit doet hier net hetzelfde als N-VA. Men noemt het akkoord slecht, vaag en ontoereikend maar men wil wel een inspanning doen vanuit de Vlaamse Regering om de federale begroting in evenwicht te houden. Daar gaat dit debat over. Wees consequent, heb de moed van uw overtuiging en zeg tegen uw minister dat u de meerderheid verlaat als de Vlaamse Regering dat doet. Die consequentie is er echter niet bij de N-VA, en blijkbaar al evenmin bij spirit. Dat maakt heel uw betoog zeer ongehoorzaam. (*Applaus bij het Vlaams Belang*)

De heer Bart Caron: In de eerste plaats is er binnen de Vlaamse Regering een akkoord rond de uitdrukke-

lijke voorwaarden voor het helpen delgen van de federale putten.

Ten tweede zitten wij niet in de federale regering. Er is een akkoord voor de eerste en de tweede fase. Wanneer dat nodig is, zullen wij onze afweging van de feiten maken.

De voorzitter: Mevrouw Moens heeft het woord.

Mevrouw Monique Moens: Mevrouw de voorzitter, mevrouw de minister, heren ministers, collega's, hier staan we dan weer. Er is eindelijk een akkoord. Eindelijk hebben de Nederlandstalige en Franstalige excellenties elkaar gevonden. Eindelijk is de zware bevalling achter de rug. Dat nieuws kan men dezer dagen zeer uitgebreid in alle media vernemen. De burger weet echter niet meer wie of wat hij moet geloven. Hij gelooft al lang niets of niemand meer.

Binnenkort zou de interim-regering Verhofstadt III de pijp aan Maarten geven en zou Leterme I geboren worden.

Of zal de jonge spruit zeggen, we hebben het zo vaak gehoord voor, tijdens en na de verkiezingen: "Wij stappen niet in een regering zonder grote staatshervorming." Waren dit wijze woorden of was het een illusie? Het blijkt een illusie te zijn, een goedkope kopie van een Copperfieldact.

Het gaat hier om een staatshervorming in pakjes. Het eerste pakje bevat een deel van de verkeerswet, enkele aspecten van de telecommunicatie, de Ikeawet, een aantal aspecten van de sociale economie, een deeltje van het prijzenbeleid, een stukje van het energiebeleid en last but not least het Fonds voor Collectieve Uitrustingen en Diensten. Wij noemen dit bitter weinig. De Franstaligen noemen dit marginaal en zijn in hun nopjes omdat ze de Vlamingen weer eens bij de neus hebben genomen.

Tegen de zomer komt er een tweede pakje. Iedereen kent de inhoud ervan. Het beloofde pakje echter is zoek geraakt.

Ik ga nog wat dieper in op één aspect van het eerste verworven pakje, meer bepaald de verkeerswet of beter gezegd een deel van die wet. De oorspronkelijke eis was de splitsing van het Verkeersboetefonds. Wij moeten het echter stellen met een deeltje van de verkeerswet. Ik geef een voorbeeld. Alle verkeersborden op de gewestwegen zouden verdwijnen. Op de gewestwegen zou men nog 70 kilometer per uur mogen rijden. Waar de situatie het toelaat, zou men 90 kilometer per uur morgen rijden. Op die plaatsen zouden borden moeten worden geplaatst. Besluit: het 70-kilometerperuurbord moet weg om te worden vervangen door een 90-kilometerperuurbord op een andere plaats.

Door het innen van administratieve boetes kan men meer investeren in verkeersveiligheid. Niemand is

ertegen dat daar meer in geïnvesteerd wordt. Met de oorspronkelijke eis, de splitsing van het Verkeersboetefonds, had de minister nog meer kunnen investeren in die veiligheid.

Wat is de meerwaarde van de rijopleiding? Het rijexamen blijft federaal. Men kan dit eigenlijk vergelijken met een student die in Gent studeert maar zijn examen moet afleggen in Brussel.

Momenteel is het project 'Rijbewijs op school' bezig. Wat is het verschil tussen vroeger en nu? Volgens de bevoegde minister kan dit initiatief nu verder worden uitgewerkt. Zou het anders misschien stopgezet worden? Wij vragen het ons af.

We maken ons nog altijd grote zorgen over de eensgezindheid binnen de Vlaamse Regering. Zijn zij wel twintig handen op één buik? Ik lees op de website van minister Anciaux van 13, 24 en 26 februari: "De staatshervorming in fases is één grote komedie. Men start met koude, klamme borrelnootjes zonder smaak, zonder zicht. Brussel-Halle-Vilvoorde wordt natuurlijk iets om vlak voor de verkiezingen van 2009 nog even op te voeren, kwestie van stoer aan de Vlaamse campagne te kunnen beginnen."

Wie gelooft deze mensen nog? Zelf ben ik diep ontgoocheld en beschaamd. Zoveel onzin maakt me opstandig. Extreem- en populistisch rechts heeft het nog nooit zo op een dienblad voorgeschoteld gekregen. Dit moet stoppen.

De heer Karim Van Overmeire: Citeert u nog altijd collega Anciaux? Of zijn het uw woorden?

Mevrouw Monique Moens: Ik citeer nog altijd uit de website van minister Anciaux. De vraag is of de minister misschien een plasstop deed toen zijn collega's binnen de Vlaamse Regering beslisten om in te stemmen met een staatshervorming in fases, en Vlaams geld geen bestemming te geven teneinde de rekening op het federale niveau te laten kloppen. Of zat hij misschien nog in Afrika? Het is allemaal mogelijk.

En dan is er nog die andere Vlaamse minister.

De Vlaamse kiezer is niet dom, mevrouw de voorzitter. De Vlaming zal de loze beloften wel onthouden. Daar zullen wij voor zorgen. In juli 2009 zullen de meerderheidspartijen heel waarschijnlijk kraantjeswater drinken en misschien kan die populistische partij wel enkele van de beste flessen champagne ontkurken.

De voorzitter: Minister-president Peeters heeft het woord.

Minister-president Kris Peeters: Mevrouw de voorzitter, collega's, ik heb zeer aandachtig naar dit actuali-

teitsdebat geluisterd. Het heeft zowel hoogtes als laagtes gekend. Er zijn sommige tussenkomsten die ik helemaal niet kan plaatsen, maar het debat is wel belangrijk. Een staats hervorming en de vraag naar meer bevoegdheden zijn niet om mee te lachen. We vragen dit voor 6 miljoen Vlamingen, hun kinderen en kleinkinderen. We moeten een beleid kunnen voeren dat welzijn en welvaart garandeert. Dat wordt van ons verwacht. We moeten alles doen om dat te realiseren. De staats hervorming en de bijkomende bevoegdheden zijn daarbij essentieel. Er moeten geen politieke spelletjes worden gespeeld, geen goedkope populistische uitspraken worden gedaan. Iedereen draagt hierin zijn verantwoordelijkheid en iedereen zegt wat hij of zij denkt te moeten zeggen, maar bepaalde uitlatingen zijn hier niet op zijn plaats.

We hebben als Vlaamse Regering een duidelijk project. Het is een project dat tot 2020 reikt. We hebben duidelijke krijtlijnen getrokken. We hebben op 18 mei 2005 op basis van de resoluties en op basis van het Vlaams regeerakkoord een duidelijke marsrichting aangegeven. Ik heb in het Octopusoverleg deze marsrichting namens de collega's van de Vlaamse Regering en namens jullie ook, toegelicht.

Vorige week is hier ook een debat gehouden over de fasering, de pakketten en de houding van de Vlaamse Regering. Het is de eerste keer in de geschiedenis dat de Vlaamse Regering stelt te willen tegemoet komen aan de federale regering en aan de federale begroting een bijdrage te willen leveren, maar daar moet iets tegenoverstaan. Het moet voor ons een win-winsituatie zijn. Het is de eerste keer dat we hebben gezegd dat de discussie over de staats hervorming niet for granted moet worden genomen. Het is niet zomaar een discussie om leuk bezig te zijn, het is voor ons essentieel. We hebben duidelijk gezegd dat we antwoorden willen. We willen antwoorden over de pakketten, over de timing van de pakketten. We wachten op deze antwoorden alvorens tegemoet te komen aan de wensen van de federale minister en de federale premier.

Dit heeft effect gehad, want ze zijn er een heel weekend en een nacht mee bezig geweest om na te gaan hoe ze daar een antwoord op konden geven. Het antwoord is gekomen, pakket één is toegelicht, op pakket twee kom ik zo dadelijk terug.

De heer Peumans heeft de beslissing van de Vlaamse Regering bijna letterlijk voorgelezen. Dat was de eerste vraag die hier werd gesteld. Voor de rest zijn hier niet zoveel vragen gesteld. Er is 360 miljoen euro gevraagd aan de drie deelstaten. Aan Vlaanderen wordt gevraagd om 80 miljoen euro van de conjunctuurprovisie naar het Toekomstfonds over te dragen. Aan iedereen wordt 29 miljoen euro gevraagd voor de pensioenen van de ambtenaren.

De Vlaamse Regering heeft beslist dat we positief antwoorden onder de voorwaarde dat zowel het eerste als

het tweede pakket wordt gerealiseerd. Het bedrag van 360 miljoen euro zullen we niet geven als het eerste en het tweede pakket niet geconcretiseerd worden. Ik kan niet duidelijker zijn. Die beslissing is voorwaardelijk genomen in de Vlaamse Regering. We zullen niet met onze voeten laten spelen. Er wordt gesproken over 21 juli, maar voor mijn part is dat 15 juli. Als jullie 21 juli wensen is dat voor mij niet gelaten. De voorwaardelijkheid van ons engagement voor de federale begroting is een eerste belangrijk element. Wij betonnen onze reserve.

De Vlaamse Regering noch het Vlaams Parlement zal lijdzaam toezien. De Vlaamse Regering zal waakzaam zijn en een en ander concreet opvolgen. Het meest concrete is pakket één. Daar werden allerlei benamingen aan gegeven. We hebben met onze actie van vorige week getracht het eerste pakket te maximaliseren. Het is wat het is. Het komt er nu voor de Vlaamse Regering op aan om dat pakket maximaal in te vullen in het belang van de Vlamingen. Daar ligt onze verantwoordelijkheid. We moeten het juiste beleid voeren op basis van dat eerste pakket. Dat is niet min. We zullen er de komende weken en maanden samen hard aan moeten werken.

Het tweede is het zwaarste, maar ook vaagst geformuleerde pakket. Als ik zeg dat we een antwoord moeten bieden op de uitdagingen van de toekomst, dan heeft dat te maken met arbeidsmarktbeleid, met fiscaliteit, met gezondheidszorg en gezinsbeleid. Het tweede pakket is inderdaad vaag, maar het is onze verantwoordelijkheid om daar concrete antwoorden op te geven.

Met het verwijt dat we moeten zeggen hoe het arbeidsmarktbeleid concreet moet worden georganiseerd, heb ik het heel moeilijk. We moeten er alles aan doen om dat concreet en hard te maken. Dat is niet eenvoudig. Het is vrij complex en technisch. We moeten ervan overtuigd zijn dat we beter worden van wat we vragen. De Vlamingen, de bedrijven, alle actieven moeten er beter van worden. We moeten de krapte op de arbeidsmarkt oplossen.

Hetzelfde geldt voor de andere domeinen. Dus er is nog heel veel werk om dat te concretiseren.

Natuurlijk zal het duidelijk worden als we die datum bereiken. Maar ik kan u verzekeren dat, als er geen concrete elementen op tafel liggen, ook wat het tweede pakket betreft, ons engagement om de federale begroting 2008 te ondersteunen, ophoudt. Dan zullen we zien wat er gebeurt.

Ik ben niet verantwoordelijk voor de federale begroting. Tijdens sommige uiteenzettingen ging het hier precies om een debat over de federale begroting. Dat is interessant, maar die discussie moet men hier niet voeren, daar zijn andere plaatsen voor. Maar we zijn wel

verantwoordelijk om te realiseren waar we in geloven en waarvoor we concrete voorstellen hebben. Collega's, daar gaat het over.

Ik weet zeer goed wat ik heb gezegd op de Octopus-werkgroep. Ik weet zeer goed dat zowel in het eerste als het tweede pakket niet alles zit wat we hebben gevraagd. We gaan door, we blijven vragen stellen en we zullen blijven druk uitoefenen, met alle instrumenten die we hebben. We hebben een instrument gebruikt dat blijkbaar toch efficiënt is: onze budgettaire positie, onze mogelijkheid om loyaal te zijn met het federale niveau, maar met heel duidelijke vragen en eisen. Dat mag u vragen en verwachten van de minister-president en de ministers van de Vlaamse Regering. We zullen er alles voor doen om dat ook te realiseren. *(Applaus bij de meerderheid)*

De heer Filip Dewinter: Mevrouw de voorzitter, collega's, ik wil drie opmerkingen maken. Ik ben ontgoocheld in het debat, omdat de meerderheidspartijen – en dat is uiteraard een zwaktebod – geprobeerd hebben om de vis te verdrinken. Ze hebben de lof gezwaaid en het wieroekvat bovengehaald over de eerste fase van dit lamentabele akkoord. Uiteindelijk hebben ze niet geantwoord op de essentiële vraag waar dit debat over gaat.

Mijnheer de minister-president, u bent daar wel dieper op ingegaan. U had blijkbaar wel begrepen wat de essentie van dit debat was: moeten wij als Vlaamse Regering, naar aanleiding van dit akkoord en met een gebrek aan garanties, er ons nu al toe verbinden om inspanningen te doen om de federale begroting in evenwicht te houden. Dat is de essentie van het debat van vandaag, niets anders.

Ik ben ontgoocheld over de inconsequente houding van de N-VA en Spirit, twee Volksuniemetastasen, die nu als appendixpartij hun ding doen. Zij vertellen uiteindelijk ongeveer hetzelfde verhaal: het is niet goed genoeg, we hebben geen garanties, het is niet duidelijk en veel te vaag, maar ze gaan toch maar de inspanning van de Vlaamse Regering steunen. Het is het een of het ander. Als ze die consequentie niet kunnen opbrengen, hebben zij niet de moed van hun overtuiging en handelen ze niet in overeenstemming met het standpunt dat ze hebben ingenomen.

Mijnheer de minister-president, u hebt de spierballen nog eens gerold. U hebt dat tijdens het weekend ook nog eens gedaan. Maar de hamvraag is niet wat u zult doen als het niet is wat u ervan verwacht. De hamvraag is wat u ervan verwacht. Op basis van welke concrete en duidelijke criteria zult u uiteindelijk een evaluatie maken van die tweede fase? Op welke basis zult u een beoordeling maken van die tweede fase? De mededeling dat het moet gaan over arbeidsmarktbeleid, over fiscaliteit en gezondheids- en gezinsbeleid, is vrijblijvend en gratis. Wat zijn de noodzakelijke criteria om de inspanningen

die u vandaag doet om de federale begroting in evenwicht te houden, te behouden? Vertel het me eens. Niet in grote bevlogen verklaringen, maar concreet. Er zijn al zo veel lijstjes gemaakt. Maak er nu ook eentje en zeg ons op basis van welke criteria u op 15 juli een standpunt zult innemen.

Ik heb tot slot nog een opmerking, mijnheer de minister-president. U geeft de federale regering onder leiding van de heer Letermé het voordeel van de twijfel. Ik begrijp volkomen uw standpunt want hij is uw partijgenoot. Mijnheer de minister-president, de prijzen worden echter uitgedeeld aan de meet, op het einde van de koers en niet als de koers nog niet is gestart. Dat zou u als fervent wieliefanaat moeten weten. Men heeft nauwelijks het startschot gegeven en u bent er al met uw boekje bloemen en uw grote beker, in plaats van te wachten tot de coureurs zijn aangekomen. Dan kunt u misschien bloemen en een beker uitreiken. Maar door nu al alles wat u hebt, in de weegschaal te werpen, zijn uw federale collega's uiteraard gerustgesteld en tevreden. Zo houdt u geen enkel middel meer over, met uitzondering van de zoveelste dreiging van 'indien, dan zullen we'.

U zou beter wachten en op het einde van de rit de prijzen uitdelen. Dat was geloofwaardiger geweest. Dat had ervoor gezorgd dat men blijvend schrik van u en uw regering zou hebben. Dat had ervoor gezorgd dat u in de loop van de komende maanden nog in staat zou zijn geweest om te wegen op de besprekingen. Nu weet men dat u een watje bent, dat u nu reeds alle middelen en wapens uit handen geeft. U staat ontwapend aan de zijlijn te roepen, terwijl men aan de overkant de buit al lang binnen heeft. Dat is de grote strategische fout die deze regering heeft gemaakt. *(Applaus bij het Vlaams Belang)*

De heer Jurgen Verstrepen: Mijnheer de minister-president, u kunt conceptueel geschiedenis schrijven. Wanneer zou dat gebeuren? Als een machts- en regeerpartij zoals de uwe, eens voor de eerste keer niet zou deelnemen aan de macht, terwijl het kan. Dat zou geschiedenis zijn. Ik kijk daar echt naar uit.

U zegt heel stoere dingen over het tweede pakket. De realiteit is altijd anders. De realiteit is hoeveel punten in het tweede pakket effectief moeten worden verwezenlijkt. Ik vraag heel concreet welk minimum er nodig is opdat u tevreden bent en mee in de regering stapt. Is dat Brussel-Halle-Vilvoorde? Fiscale autonomie? Ik heb het lijstje liggen. Ik zou een poll kunnen maken van wat er moet inzitten. Ik verwacht hetzelfde van u. U vertrekt met honger. U krijgt nu een menukaart van het tweede pakket met de goede menu's. Nu wil ik weten welk menu u kiest. Als u dat niet zegt, kunt u met stoere borst vertellen wat u wilt.

Minister-president Kris Peeters: Mevrouw de voorzitter, een watje met een stoere borst is een contradictie in terminis. Ik moet nogmaals onderlijnen dat wat in de

resoluties en in het regeerakkoord staat, een voldoende toetssteen is voor het tweede pakket. Het komt er nu op aan om dat heel concreet te maken. Wat vragen wij inzake arbeidsmarktbeleid? Er zijn de resoluties en een aantal uitspraken, maar we moeten dat nu hard maken zodat het kan werken in de praktijk. De volgende weken zullen we alles moeten inzetten om dat te formuleren. Ik heb al honderd keer gezegd dat de toetssteen de resoluties en het Vlaams regeerakkoord zijn.

Ik ben minister-president van de Vlaamse Regering en ben niet verantwoordelijk voor de federale regeringsformatie.

Er is ons gevraagd een bijdrage tot de federale begroting te leveren. We hebben in de voorwaardelijke wijs toegezegd. Duidelijker kan ik niet zijn. Een andere mogelijkheid is te weigeren en niets te doen. In dat geval zou de federale karavaan verder trekken en zouden we niets meer in handen hebben.

Het gaat hier om een tactisch manoeuvre. We kunnen hierover van mening verschillen. Volgens mij is het belangrijker te verklaren dat we bepaalde stappen onder bepaalde voorwaarden zullen zetten. Indien die voorwaarden niet worden nageleefd, kunnen we onze reserveringen intrekken en onze bijdrage niet leveren. Volgens sommigen is dit geen efficiënte werkwijze. Mij lijkt de strategie van de Vlaamse Regering net een efficiënte strategie. Op 15 juli 2008, de ultieme datum, zullen we zien wat het resultaat is. Ik veronderstel dat we tussen vandaag en die datum nog een paar keer op dit onderwerp zullen terugkomen.

Actualiteitsmotie

De voorzitter: Door de heren Dewinter en Van Hauthem werd tot besluit van dit actualiteitsdebat een actualiteitsmotie ingediend. Ze zal worden gedrukt en rondgedeeld.

Het Parlement zal zich daarover straks uitspreken.

Het debat is gesloten.

ACTUELE VRAAG van de heer Jan Penris tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Institutionele Hervormingen, Havens, Landbouw, Zeevisserij en Plattelandsbeleid, over het regeeringsstandpunt wat het rekeningrijden voor personenwagens betreft

De voorzitter: De heer Penris heeft het woord.

De heer Jan Penris: Mevrouw de voorzitter, het vorige debat had een zeker culinair gehalte. Er is over borrel-

nootjes, toast, beleg met krabsla, al dan niet verdrongen vette vis en over menukaarten gesproken. De minister-president heeft vorige week zijn Nederlandse ambtsgenoot bezocht. Ik hoop dat hij daar lekker heeft gegeten. Een mens zou van minder honger krijgen.

Zijn bezoek heeft in elk geval mijn politieke honger gewekt. Naar aanleiding van de samenkomst met zijn Nederlandse ambtsgenoot heeft de minister-president immers verklaard dat hij nieuwe mededelingen met betrekking tot het rekeningrijden zou doen. Hij is blijkbaar van plan het Nederlandse model zo veel mogelijk te volgen. Dit betekent dat het rekeningrijden voor vrachtwagens een verworvenheid is geworden. Hij heeft tevens vermeld dat het eigenlijk in de sterren staat geschreven dat het personenvervoer op middellange termijn eveneens onder het regime van het rekeningrijden zal vallen. Voor de Nederlanders loopt die termijn tot 2015.

Nog geen 24 uur na de uitspraken van de minister-president heeft een van zijn coalitiepartners, met name minister Van Brempt, in persoonlijke naam en namens de sp.a verontwaardigd gereageerd. Deze vorm van rekeningrijden zal blijkbaar zonder de sp.a moeten worden ingevoerd. De sp.a wil niet voor deze optie kiezen omdat dit de mensen zou bestraffen die van de wagen afhankelijk zijn.

Hoewel minister Van Brempt hier zeker een punt heeft, is ze zelf niet geheel onschuldig. Ze heeft zelf de doos van Pandora geopend door van het oorspronkelijke plan met betrekking tot het wegenvignet naar de idee van het rekeningrijden over te stappen. Als minister van Mobiliteit moet ze er bovendien voor zorgen dat alle plaatsen in Vlaanderen met het openbaar vervoer kunnen worden bereikt. Veel mensen moeten de wagen blijven gebruiken omdat De Lijn sommige industrieterreinen nog steeds niet heeft ontsloten.

Mijnheer de minister-president, hoe zit het nu juist? U hebt verklaard dat u uw Nederlandse ambtsgenoot wil volgen en het rekeningrijden niet enkel voor vrachtwagens, maar op termijn ook voor personenwagens wil invoeren. De Nederlandse regering heeft al een termijn bepaald. Het systeem zal ten laatste in 2015 worden ingevoerd. Een van uw coalitiegenoten is niet bereid hierin mee te gaan. De sp.a wil zich op dit vlak niet engageren.

U zou natuurlijk kunnen antwoorden dat het uw verantwoordelijkheid niet is. De periode waarover we het hier hebben, overschrijdt de termijn waarover uw regering zal kunnen beschikken ruimschoots. U mag evenwel niet vergeten dat uw regering ter zake de nodige voorbereidingen zal moeten treffen. U zult systemen moeten ontwikkelen en infrastructuur moeten laten ontwerpen die rekeningrijden op een of andere manier technisch mogelijk maakt.

Dan hebt u twee opties. Ofwel beperkt u dat tot de vrachtwagens, ofwel houdt u al rekening met de mogelijkheid dat ook personenwagens op lange termijn belastingplichtig worden. Daar hebt u een verantwoordelijkheid.

Uw regering is er destijds van uitgegaan dat, welk systeem ook zou worden ingevoerd, het altijd kostenneutraal moest blijven voor de gebruiker. Ik vraag me af in welke mate rekeningrijden kostenneutraal kan blijven. Ik heb mijn scepsis ter zake al uitgedrukt toen u rekeningrijden voor het vrachtvervoer hebt aangekondigd. Ik blijf bij die scepsis, zeker nu u dit wilt uitbreiden tot het personenvervoer.

De voorzitter: Minister-president Peeters heeft het woord.

Minister-president Kris Peeters: Mevrouw de voorzitter, geachte leden, mijnheer Penris, het doet me genoegen dat ik uw politieke honger heb aangewakkerd, wat heel wat interessanter is dan het stillen van de andere honger. Als minister-president is me gevraagd over dit dossier namens de Vlaamse Regering overleg te plegen met collega's in Nederland, Wallonië en Luxemburg, opdat we dat maximaal samen zouden kunnen doen. De concrete uitvoering van dit dossier berust bij minister Van Brempt, maar ook bij de ministers Van Mechelen en Crevits. Dat behoort immers tot hun bevoegdheden. Mijn rol is ervoor te zorgen dat we op Beneluxniveau maximaal die slimme kilometerheffing voor vrachtwagens kunnen invoeren.

De Vlaamse Regering heeft beslist, ook op basis van ons regeerakkoord, die slimme kilometerheffing te zullen invoeren voor vrachtwagens, en dat binnen een maximaal Beneluxplatform. Minister Van Brempt heeft gelijk als ze zegt dat er geen beslissing is genomen over een slimme kilometerheffing voor personenwagens. In het artikel waarnaar u verwijst, staat dat eigenlijk ook uitdrukkelijk. Ik heb daarin gezegd dat er geen akkoord is om die kilometerheffing voor personenwagens in te voeren. Ik kan niet duidelijker zijn. Het is wel belangrijk om er aanvullend op te wijzen dat we al heel wat gesprekken hebben gevoerd over de autofiscaliteit. Dan gaat het over de fiscale pk's, over de ecoscore en dergelijke. Ook daar is minister Crevits mee bezig, samen met de andere collega's. Die beslissingen zijn wel genomen, maar niet die over de slimme kilometerheffing voor personenwagens.

U hebt gelijk: dat ligt heel gevoelig. Ik verwijs opnieuw naar het regeerakkoord: wij willen geen bijkomende lasten leggen op het gebruik van personenwagens. Ik begrijp de gevoeligheden van sommigen. Naar alle waarschijnlijkheid zal de volgende Vlaamse Regering, wie daar ook deel van moge uitmaken, daarover een beslissing kunnen nemen. Mocht ze dat doen, dan is dat op tijd om in te spelen op een aantal andere initiatieven, zoals in Nederland. Dat is nu echter niet aan de orde. We

zullen alles moeten doen om die slimme kilometerheffing voor vrachtwagens in te voeren. Daar spitsen we ons nu op toe, en niet op de personenwagens, behalve dan als het gaat over die autofiscaliteit, maar dat is een ander dossier.

Ik denk dat ik niet duidelijker kan zijn.

De heer Jan Penris: Mijnheer de minister-president, ik dank u voor uw antwoord. Ik stel vast dat uw collega, minister Van Brempt, zich ten onrechte ongerust heeft gemaakt. Dat kan al eens gebeuren. Er is helemaal geen sprake van een keuze om personenvervoer extra te gaan belasten. Ik heb heel goed geluisterd: u hebt eveneens gezegd dat ook de regeling voor de vrachtwagens, zelfs met de slimme kilometerheffing, voor de sector kostenneutraal moet en zal blijven, zeker wat de Vlaamse ingezetenen betreft. Ik heb er geen probleem mee dat u buitenlandse gebruikers van ons wegnen, zoals dat initieel wel zeer duidelijk in uw regeerakkoord stond, een belasting gaat opleggen. Ik reken er echter op en ga ervan uit dat de door u nog steeds geplande invoering van de slimme kilometerheffing voor vrachtwagens kostenneutraal blijft voor Vlaamse ingezetenen van Vlaamse bedrijven. Zo niet, dan hebt u niet alleen een probleem met de sector, maar ook en zeker met mijn fractie.

De voorzitter: Mevrouw De Ridder heeft het woord.

Mevrouw Annick De Ridder: Mijnheer de minister-president, u bent weer bij uw collega Balkenende geweest en we dachten dat u weer nieuws meebracht. Maar we hebben ons blijkbaar vergist. U bevestigde daarnet dat de Vlaamse Regering enkel een beslissing heeft genomen over de vrachtwagens, voorlopig nog niet over de autofiscaliteit.

U schuift dit samen met minister Van Brempt door naar de volgende regering. De volgende Vlaamse Regering moet beslissen. Maar wat doet u met de Brusselse plannen? Niet enkel onze Waalse tegenhangers zijn vastbesloten om met het autowegenvignet te starten. De Brusselse minister van Leefmilieu, Evelyne Huytebroeck, zegt vastberaden dat rekeningrijden voor personenwagens tegen ten laatste 2013 in Brussel ingevoerd moet zijn. Mijnheer de minister-president, u noemt het misschien voorbarig, maar u zult toch al moeten overleggen met Brussel, als u niet wil dat rekeningrijden daar in 2013 een feit is. Zij wachten duidelijk niet tot de volgende regeerperiode.

De voorzitter: De heer Martens heeft het woord.

De heer Bart Martens: Mijnheer de minister-president, het verheugt me dat er voor de kilometerheffing voor vrachtvervoer schot in de zaak zit. Er is perspectief. Dat is nodig om de onbetaalde factuur die de doorvoerders in

ons land hebben openstaan, in te lossen. Het verkeer dat door Vlaanderen gaat, moet voor een deel ook verkeer voor Vlaanderen zijn. Wij hoeven niet enkel de lasten te dragen, we mogen ook van de lusten genieten.

Wat het personenvervoer betreft, kunnen we niet voorbij de vaststelling dat er vandaag ook al een vorm van kilometerheffing bestaat: een domme kilometerheffing. Iedereen betaalt accijnzen aan de pomp. Een liter benzine of diesel is nog nooit zo duur geweest. Het moet bespreekbaar zijn, ook in ons land, om daarvan een slimme kilometerheffing te maken. Niet bovenop de accijnzen nog eens een kilometerheffing invoeren, maar een deel van de accijnzen verlagen en binnen dezelfde budgettaire ruimte zoeken naar manieren om de automobilist te laten betalen voor de reële kosten die hij of zij maakt. Wie zich vandaag met een schone auto in landelijk gebied buiten de spitsuren op de weg begeeft, betaalt meer belastingen dan hij of zij aan maatschappelijke kosten veroorzaakt. Een automobilist die zich met een vuile wagen zonder roetfilter tijdens de spits op de Antwerpse Ring begeeft, betaalt minder belastingen dan de reële kosten die hij of zij veroorzaakt.

Dat moet samen met de federale overheid binnen een totaal fiscaal pakket bekeken worden. Accijnzenbeleid is nog altijd een federale bevoegdheid. Ik denk ook niet dat het in het tweede pakket staatsvormingen zal zitten. Het kan niet de bedoeling zijn dat de slimme kilometerheffing de totale fiscale druk voor de automobilist verhoogt. We kunnen niet tegen een slimmere en gedragsturende fiscaliteit op het wegvervoer zijn. De systemen die nu worden opgezet om de kilometerheffing voor vrachtverkeer technisch mogelijk te maken, moeten ook kunnen worden toegepast voor een slim beleid voor personenwagens.

De voorzitter: De heer Glorieux heeft het woord.

De heer Eloi Glorieux: Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister, geachte collega's, ik denk dat het duidelijk is dat alle verslagen van mobiliteitseconomen die ik tot nu toe gelezen heb, evenals de evaluaties van de Mineraad, van de Bond Beter Leefmilieu enzovoort, eensluidend zijn. Een ecologisch gemoduleerde slimme kilometerheffing in Beneluxverband is het meest kostenefficiënte instrument op economisch, ecologisch maar ook op sociaal vlak. Vandaar dat ik de weerstand van sommige fracties niet goed begrijp tegen de invoering van een dergelijke slimme kilometerheffing.

Op zich zegt het natuurlijk veel over de basismobiliteit in Vlaanderen als men als argument aanhaalt dat de mensen dan niet meer op hun werk geraken. Ik denk dat op de eerste plaats de automobilisten een instrument in handen gegeven wordt waarmee ze zelf de kosten van hun autogebruik kunnen bepalen. Ik denk niet dat er een meer liberaal principe is dan dat. Geef de burger zelf de autonomie over het bepalen van zijn autokosten.

Als men dan al bezorgd is over de kostprijs om op zijn werk te geraken, dan moet men in de eerste plaats stoppen met grote, logistieke bedrijventerreinen langs de A12 aan te leggen. In die regio vindt men nu al geen werknemers om al die jobs in te vullen. De mensen zullen uit Limburg, Oost-Vlaanderen, West-Vlaanderen moeten komen en zo zal er een gigantische verkeerscongestie tot stand komen.

Als men echt iets wil doen aan het mobiliteitsprobleem, dan zijn er andere en veel efficiëntere middelen dan obstructie te plegen tegen een slimme kilometerheffing voor vrachtwagens en personenwagens.

Stel dat we samen met Nederland die weg afleggen – en ik hoop ook met andere Belgische gewesten en met het Groothertogdom Luxemburg – maar dat Nederland op een bepaald moment besluit om de volgende stap te zetten, van vrachtwagens naar personenwagens – haken wij dan af of volgen wij?

Minister-president Kris Peeters: Als minister-president moet ik de beslissingen heel duidelijk naar dit parlement vertalen. Ik verwijs naar de mededeling van het Vlaams Parlement van 26 oktober waarin het volgende staat. “De invoering van een slimme kilometerheffing voor vrachtwagens mag echter de concurrentiepositie van onze transportsector en logistieke sector niet aantasten.”

Bovendien is een ander deel van die beslissing ook nog belangrijk. “De Vlaamse Regering wenst verder te gaan met de hervorming van de autofiscaliteit in de richting van een grotere variabilisering van de kosten in functie van de gereden kilometers en in functie van de ecoscore van de wagen.”

Ik ga ervan uit dat u dat bedoelt. Als we hierin slagen, hebben we al een hele weg afgelegd. Ik doe er alles aan, samen met de ministers Crevits, Van Brempt, Van Mechelen, om dat te concretiseren. Als er een consensus is, ben ik altijd bereid om verdere stappen te zetten. Ik benadruk wat de Vlaamse Regering heeft goedgekeurd, ik zeg waar de Vlaamse Regering aan werkt. Als we beide aspecten samenvoegen, zeg ik dat we op de goede weg zijn.

De heer Jan Penris: Dat laatste maakt me een beetje mild tegenover u, maar ik moet het toch concreet vertaald zien. Hoe gaan we het doen? Gaan we een rabat toepassen op de belastingen die onze eigen ingezetenen moeten betalen? Gaan we een ander tarifiering maken voor de mensen die hun bedrijfszetel in Vlaanderen hebben dan voor diegenen die uit het buitenland komen?

Ik heb veel praktische vragen. Ik wil u wel volgen maar ik mag dat uiteraard niet vanuit de oppositie. Ik zal u blijven volgen en achtervolgen. Maar ik ga er nu al van

uit dat het verworven is dat er binnen deze regeerperiode niet verder werk wordt gemaakt van het extra belasten van personenwagens via het rekeningrijden.

Minister-president Kris Peeters: Ik heb de beslissing voorgelezen. Ik wil ze nog wel eens voorlezen.

De heer Jan Penris: Neen, dank u wel.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

ACTUELE VRAAG van de heer Mark Demesmaeker tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Institutionele Hervormingen, Havens, Landbouw, Zeevisserij en Plattelandsbeleid, over de stand van zaken in het dossier van de Plantentuin van Meise

De voorzitter: De heer Demesmaeker heeft het woord.

De heer Mark Demesmaeker: Mijnheer de minister-president, over de overheveling van de Nationale Plantentuin van Meise worden hier regelmatig vragen gesteld. Wie aandachtig het vragenuurtje bijwoont, weet ondertussen hoe de vork in de steel zit. In het Lambermontakkoord staat dat de Nationale Plantentuin van Meise wordt overgedragen aan Vlaanderen. Zeven jaar na het sluiten van dat akkoord is er nog altijd geen begin van uitvoering omdat er geen samenwerkingsakkoord kan worden gesloten tussen de gemeenschappen. De Franstalige tegenpartij ligt immers dwars op een aantal zaken. Het gevolg is dat we regelmatig worden geconfronteerd met beelden en foto's van gebouwen in verval, van wegzakkende serres en wegwijnende plantencollecties.

Ik moet onmiddellijk in de verf zetten dat de Vlaamse overheid alle moeite heeft gedaan en doet om de laatste hindernissen voor het sluiten van het akkoord uit de weg te ruimen. Minister Van Mechelen, voormalig minister Moerman en huidig minister Ceysens en uzelf doen alle inspanningen om als zaakwaarnemer het minimum naar de toekomst veilig te stellen. Er zijn eind vorig jaar twee nieuwe stookketels geplaatst, gefinancierd door de Vlaamse overheid. De opmaak van de het masterplan door de Vlaamse bouwmeester is aan de gang. Toerisme Vlaanderen is medefinancier van de ontwikkeling van een visie op de toeristische ontsluiting van de plantentuin. De werken voor de vernieuwing van de vijf daken van de bezoekersserres zijn in uitvoering.

Er blijven natuurlijk nog grote problemen bestaan: het niet-uitvoeren van een akkoord op het vlak van het personeel, de toepassing van het nieuwe statuut van het wetenschappelijke personeel, het ontbreken van een dienst arbeidsgeneeskunde als gevolg van een gebrek

aan middelen en ook op het vlak van de gebouwen gaat het verval dagelijks gewoon verder. De federale dienst Regie der Gebouwen zorgt af en toe wel voor de financiering van een dossier, maar dat is een druppel op een hete plaat.

Er zijn vallende plafonds, zwamaantastingen, instabiele muren en vijverwanden met alle gevaren van dien voor de bezoekers. Er is een gebrek aan verluchting van het herbarium. Op het niveau van de collecties is er een probleem met de inventarisatie en digitalisatie van die collecties die na de overdracht in Vlaams bezit komen. Ik denk dan aan de collectie Van Heurck. Er zouden in een Vlaamse context ook heel wat mogelijkheden zijn met betrekking tot internationale samenwerking, maar die blijven nu onbenut. De plantentuin heeft die taak tot internationale samenwerking. Er kan trouwens met de Franstaligen worden samengewerkt. We zijn voor samenwerking met om het even welke regio of natie in Europa of elders in de wereld.

Ik kom even terug op 9 oktober 2007. Ik heb toen over hetzelfde onderwerp ongeveer dezelfde inleiding gegeven. U verklaarde toen: "Vorige week nog heeft mijn medewerker overlegd met het kabinet van mevrouw Arena en er de laatste punten bediscussieerd." Het ging dan over het personeelsstatuut van de anderstaligen en de inventaris van de bestaande herbaria. "Ik wens nog geen concrete verklaringen af te leggen voor het akkoord helemaal rond is. Ik ben optimistisch van aard en hoop dat we een doorbraak kunnen realiseren en dit al te lang aanslepende dossier de komende maanden kunnen afsluiten."

We zijn nu viereneenhalve maand later. Mijnheer de minister-president, hebt u ondertussen nog contact gehad met mevrouw Arena van de Franse Gemeenschap? Was uw optimisme – wat een goede kwaliteit is – in dit geval gerechtvaardigd? Hebt u een doorbraak kunnen realiseren? Ik kijk uit naar uw antwoord.

De voorzitter: Minister-president Peeters heeft het woord.

Minister-president Kris Peeters: Mevrouw de voorzitter, dames en heren, in tussentijd is nog hard gewerkt aan dit dossier. Ik heb met mijn collega Arena daarover verschillende keren vergaderd. Mijn antwoord van toen blijft nog altijd hetzelfde. Ik ben nog altijd optimistisch en zal nog altijd geen verklaringen afleggen zolang het dossier niet helemaal klaar is. Ik hoop samen met u dat het niet lang meer duurt vooraleer ik deze verklaring kan afleggen. Ik begrijp uw gerechtvaardigde frustratie. U hebt een goede beschrijving gegeven van de situatie.

Er moet een akkoord worden bereikt. En zolang de tekst niet is ondertekend, is er geen akkoord. Ik wil u

wel verzekeren dat ik er alles zal aan doen om dat dossier goed en zo snel mogelijk af te handelen. Ik wil het daarbij laten, want meer valt er niet over te zeggen.

De heer Mark Demesmaeker: Mijnheer de minister-president, ik dank u voor het antwoord. Het is een kort en bondig antwoord, maar het maakt me niet veel wijzer. U zegt dat we er bijna zijn, maar nog niet helemaal. We horen dat nu al jaren zeggen. Ik begrijp dat het een gevoelig dossier is. Bijkomend wil ik toch vragen welke de laatste hindernissen zijn die nog moeten worden opgeruimd? Waarover doet men moeilijk? Wat zijn de knelpunten?

De voorzitter: De heer Van Nieuwenhuysen heeft het woord.

De heer Luk Van Nieuwenhuysen: Mijnheer de minister-president, dit zou als een hallucinant antwoord kunnen worden opgevat, maar het is het al lang niet meer. We horen dit antwoord steeds opnieuw, al jaren lang. Had de heer Demesmaeker een ander antwoord verwacht? Ik eerlijk gezegd niet. Het is een zaak om afspraken te maken, en nog een andere om ze ook uit te voeren. Dat is zeker zo als het gaat over afspraken met de Franse Gemeenschap. Dat blijkt onder meer uit dit dossier, maar ook uit het dossier over het faciliteitenonderwijs. Steeds opnieuw moeten we vaststellen dat mensen zoals mevrouw Arena hun woord niet houden. Uiteindelijk heerst er politieke onwil om afspraken te maken over dossiers die te maken hebben met de Vlaamse rand. Kijk maar naar de discussie over B-H-V: men wil de instellingen in Halle-Vilvoorde niet loslaten en daar een voet aan de grond houden. Dat is de reden waarom de Franse Gemeenschap en mevrouw Arena weigeren actie te ondernemen. Ik denk dat we naar andere oplossingen moeten zoeken.

De voorzitter: Mevrouw Hermans heeft het woord.

Mevrouw Margriet Hermans: Mijnheer de minister-president, ik ben in 1999 verkozen als volksvertegenwoordiger, en toen al was dit een heikel thema. Ondertussen zijn we bijna tien jaar verder, en we staan nog geen stap verder. Ik weet wel dat u nog niet zo lang aan dit dossier werkt. Toch is het belangrijk dat ik de zorg van mijn fractie hierover verwoord. Op een bepaald ogenblik benijdde de wereld ons de flora van de Plantentuin. Vandaag is dat daar een triestige zaak geworden. Er gaat zeer veel zaad verloren. De schimmel staat niet alleen op het gebouw, maar dringt ook het florareservoir binnen.

Ik begrijp dat u geen bom kunt leggen onder de onderhandelingen, maar toch wil ik weten of het nu nog eens tien jaar zal duren. Als dat zo is, dan kunnen we misschien beter de boel daar in brand steken en nog iets van de brandverzekering opstrijken. In elk geval is de huidige toestand erg triest.

Mevrouw Else De Wachter: Ik deel de zorgen van de heer Demesmaeker. Ik zal niet de hele uitleg overdoen. We hebben het al vaak over dit onderwerp gehad.

Ik heb vorige week overigens een schriftelijke vraag ingediend om te informeren naar de stand van zaken in dit dossier. U blijft duidelijk optimistisch, maar ik heb grote twijfels. U zegt bovendien dat u er nog maar een paar maanden mee bezig bent, maar wij vragen al jaren om een oplossing. Al in januari 2005 hebben we bij uw voorganger voor het eerst de kritieke toestand van de serres aangekaart. Intussen zijn we meer dan drie jaar verder en er verandert op dit ogenblik niets aan de samenwerking. U stelt dat u aan het onderhandelen bent, maar die onderhandelingen duren al verschillende jaren en ik zie nog altijd geen evolutie. Ik zou graag horen wat de evolutie in dit dossier is, want vandaag hebben we geen enkel concreet antwoord gekregen van u.

Ik heb deze vraag ingediend om de opvolging van dit dossier te kunnen verzekeren. U weet dat ik het, net als een aantal andere collega's, van zeer nabij volg. We zijn afkomstig uit de regio en kennen de betekenis en de waarde van dit domein voor de regio. Intussen wordt er promotie gemaakt voor de eerste editie van de Dag van de Brabantse Kouters. In het kader van de Dag van het Park zal die dag in onze regio plaatsvinden in de Nationale Plantentuin van Meise. Daarom is het mijns inziens zeer belangrijk – niet alleen voor de regio, maar voor heel Vlaanderen – dat we kunnen aantonen dat dit een succesverhaal is.

Minister-president Kris Peeters: Collega's, ik kan u verzekeren dat ik met mevrouw Arena verschillende keren vergaderd heb en dat het optimisme gewettigd is. Ik ga ervan uit dat we het dossier zo snel mogelijk kunnen oplossen. Als de beslissing rond is, zal ik daarover kunnen communiceren. Ik ga hier niet zeggen welke problemen wij nog allemaal hebben. De meeste zijn oplosbaar. Ik doe in elk geval al het mogelijk om dit dossier zo snel mogelijk te finaliseren.

Als dat niet zou lukken, moeten we kijken welke andere beslissingen wij kunnen nemen. Ik voel echter aan dat het einde van dit dossier in zicht is. Ik hoop daarvoor binnenkort, samen met u, in dit parlement de felicitaties in ontvangst te mogen nemen. *(Gelach)*

De heer Mark Demesmaeker: Ik weet niet of ik daarmee moet lachen. Ik blijf dit een mysterieus antwoord vinden. Ik hoop samen met u dat uw optimisme gewettigd is.

Dit dossier wordt alsmaar hallucinanter. Dit zou een parel van de groene gordel kunnen zijn.

Minister-president Kris Peeters: Ik weet dat maar al te goed. Maar er moet natuurlijk wel een oplossing gevonden worden.

De heer Mark Demesmaeker: Ik besef dat en feliciteer u met alle inspanningen die u doet. Als volksvertegenwoordigers hebben wij echter het recht om de vinger op de wonde te leggen en de nodige vragen te stellen. Ruim vier maanden geleden zei u al dat u optimistisch was en dat het dossier snel zou worden opgelost. Vandaag stel ik daar een vraag over, meer doe ik niet.

Mevrouw Hermans, ik zou de Plantentuin in Meise niet in brand steken, want de Franstalige Gemeenschap doet nu al alle moeite om de techniek van de verschroeide aarde toe te passen. Dit is echt België op zijn smalst. Gelukkig is er nog het personeel, dat met de aanwezige middelen en met de nodige inventiviteit probeert de plantentuin te laten overleven.

Mijnheer de minister-president, ik wil besluiten met de gevleugelde woorden van uw voorganger. Op 20 juni 2007 werd hij hier over hetzelfde onderwerp ondervraagd.

Yves Leterme zei toen het volgende: “Degenen die altijd hoog opgeven met ‘la Belgique’ en de federale loyaliteit hebben echter tot nu toe het initiatief niet genomen om een essentieel onderdeel van de federale loyaliteit, namelijk het uitvoeren van gemaakte afspraken qua bevoegdheidsverdeling, na te komen.” Die conclusie blijft nog altijd actueler dan ooit.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

MOTIE VAN ORDE

Opheldering over de stand van zaken

De voorzitter: Dames en heren, met toepassing van artikel 46 van het Reglement van het Vlaams Parlement heeft de heer Stassen bij motie van orde het woord gevraagd.

De heer Stassen heeft het woord.

De heer Jos Stassen: Ik betreur het dat u van de vragen die zo meteen aan bod komen, niet hebt beslist om er een actualiteitsdebat van te maken. Ik begrijp dat u dat u de beslissing hebt genomen vanwege de agenda van vandaag. Normaal gesproken zou, gezien het grote aantal vragen, een actualiteitsdebat zeker op zijn plaats zijn geweest.

De voorzitter: Dat is ook zo. Het actualiteitsdebat was al vastgelegd. Dat neemt niet weg dat er hier wel een minidebat kan ontstaan.

Het incident is gesloten.

ACTUELE VRAAG van de heer Carl Decaluwe tot de heer Geert Bourgeois, Vlaams minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme, over het standpunt van de Europese Commissie ten aanzien van de financiering van de openbare omroep VRT

ACTUELE VRAAG van de heer Wim Van Dijk tot de heer Geert Bourgeois, Vlaams minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme, over het standpunt van de Europese Commissie ten aanzien van de financiering van de openbare omroep VRT

ACTUELE VRAAG van de heer Jurgen Verstrepen tot de heer Geert Bourgeois, Vlaams minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme, over het standpunt van de Europese Commissie ten aanzien van de financiering van de openbare omroep VRT

ACTUELE VRAAG van de heer Dany Vandebossche tot de heer Geert Bourgeois, Vlaams minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme, over het standpunt van de Europese Commissie ten aanzien van de financiering van de openbare omroep VRT

ACTUELE VRAAG van mevrouw Margriet Hermans tot de heer Geert Bourgeois, Vlaams minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme, over het standpunt van de Europese Commissie ten aanzien van de financiering van de openbare omroep VRT

De voorzitter: De heer Decaluwe heeft het woord.

De heer Carl Decaluwe: Waar is de tijd dat politici, in de eerste plaats mezelf, ongeveer iedereen over zich heen kregen als ze in de commissie of tijdens de plenaire zitting vragen stelden over transparantie, een mogelijke controle over de financiering of het scheef-trekken van het medialandschap door een overmatige commercialisering.

Daarom ben ik vandaag gelukkig, zij het met de nodige realiteitszin, dat de Europese Commissie een lang proces heeft afgesloten. De Europese Commissie heeft sinds 2004 een dossier in handen waarin wordt nagegaan of de EU reglementering inzake overheidssteun in relatie tot de publieke opdracht op een correcte manier wordt toegepast.

Het is voor iedereen goed om het volgende te weten. In 2004 hebben onder meer VTM en Q-music een klacht ingediend naar aanleiding van sommige interviews met collega's. Daarin werd onder meer gesteld dat de radiotarieven werden gedumpte om op die manier de start

van commerciële radiozenders te fnuiken. Tot op vandaag is daarover echter geen beslissing genomen omdat de Vlaamse Regering zeer snel heeft gereageerd door de tarieven opnieuw te normaliseren.

Over de EU-reglementering inzake overheidssteun hebben we – en de collega's die in de commissie voor de Media zitten, weten dat – in de vorm van actuele vragen van gedachten gewisseld. Er zijn heel wat vragen over gesteld. De aanleiding betrof in feite de Sporza-rel. De collega's die toen in het parlement zaten, wisten dat er sprake was van een derde kanaal. Dat kanaal zou voor een groot gedeelte met reserves worden gefinancierd, omdat het toen niet in de beheersovereenkomst was voorzien. Dat was de aanleiding. Gelukkig heeft de Europese Commissie vandaag duidelijk naar de reserves verwezen en gesteld dat slechts 10 procent kan worden overgeheveld.

Mijnheer de minister, u hebt samen met de commissie Media in dit parlement al inspanningen geleverd om de argumenten die de Europese Commissie ons telkens weer voor de voeten gooide, te pareren. Dat waren argumenten op het vlak van transparantie. Op het vlak van de financiering kunnen we zeggen dat we via aanpassingen van decreten en een nieuwe beheersovereenkomst al veel hebben verbeterd. Het is ook belangrijk dat de Europese Commissie duidelijk stelt dat er met de nieuwe media een nieuwe evolutie aan de gang is. Men moet dan trachten aan te tonen of er overheidssteun in het spel is en welke de goede financiering kan zijn. We weten dat dit zeer sterk evolueert.

Gisteren was er in de media sprake van illegale financiering. Dat is totaal onjuist. Daar gaat het niet over. Mijnheer de minister, blijkbaar hebt u zich geëngageerd tegenover de Europese Commissie om tegen mei 2008 nog een aantal aanpassingen door te voeren. Dat is noodzakelijk. De VRT probeert immers initiatieven te nemen inzake internet en de website met elementen die geen deel uitmaken van de beheersovereenkomst. We moeten dan ook opnieuw de link leggen met publieke financiering, overheidsopdrachten, concurrentie met de kranten enzovoort.

Mijnheer de minister, we gaan niet hetzelfde doen als in Denemarken waar men miljoenen moet terugbetalen. In welke richting gaan de aanpassingen waartoe u zich hebt geëngageerd ten aanzien van de Europese Commissie? Het dossier is afgesloten mits de voorwaarden die de Commissie heeft gesteld, effectief worden vervuld.

De voorzitter: De heer Van Dijck heeft het woord.

De heer Wim Van Dijck: De heer Decaluwe heeft de historiek al geschetst. Ik schrok toen ik gisteren De Tijd opensloeg en het artikel las als voorbeschuiving op de uiteindelijke beslissing van de Europese Commissie die

vandaag formeel is genomen. De titel was gechargeerd maar de inhoud van het artikel en de voorbeschuiving op de beslissing alsook de toon van de beslissing zelf waren vrij ernstig.

De zaak loopt sinds 2004. Deze beslissing komt dan ook niet als een verrassing. Men heeft op de Europese bezwaren geanticipeerd. Er is nu de Vlaamse Regulator voor de Media, en een nieuwe beheersovereenkomst waar er een betere aflijning is tussen de commerciële activiteiten en de activiteiten in het kader van de openbare opdracht. De minister heeft ook een nieuw media-decreet beloofd tegen mei. Of dat er dan zal komen, moeten we afwachten. Ook daar zou men in grote mate kunnen tegemoetkomen aan de bezwaren van Europa.

Vanochtend wenste de minister nog niet te reageren in de krant omdat de eigenlijke tekst van de beslissing nog niet voorhanden was. Zijn toon was echter veeleer sussend. Ik vraag me af of dat wel helemaal gerechtvaardigd is.

Zijn de dotatie, en de verhouding tussen de dotatie en de openbare opdracht die aan de VRT is toegemeten, correct? Wordt er met andere woorden niet overgecompenseerd of overgefinancierd? Volgens de Europese Commissie is er een gebrek aan transparantie en moet er dus duidelijkheid worden geschapen. Er moet dan ook worden onderzocht of de verhouding tussen de openbare opdracht en de dotatie wel correct is. Er zijn in het verleden indicaties geweest. Eerder was er al sprake van Sporza en van de royale contracten met de productiehuisen die ons ertoe nopen te geloven dat die dotatie misschien wat te hoog ligt. Onze fractie heeft dat al meermaals opgeworpen.

Een andere vraag is of de financiering van de VRT niet een beetje in het gedrang komt. Het is de gedelegeerde bestuurder zelf, de heer Wauters, die ons in de commissie voorspiegelde dat er misschien een structureel probleem zou kunnen zijn in 2009 en 2010. Hij drukte zich voorzichtig uit maar de boodschap was niet mis te verstaan. De meerderheid suggereerde toen dat ze haar verantwoordelijkheid zou nemen indien dat probleem zich zou voordoen.

Onze fractie is op dit moment niet bereid om die dotatie op te trekken, want dat is de implicatie van het nemen van onze verantwoordelijkheid. De vraag is nu of we dat, gezien de beslissing die Europa heeft genomen, nog zullen kunnen.

Tot slot vraag ik me af wat de impact is van de beslissing die de Europese Commissie nu heeft genomen op de lopende beheersovereenkomst die in maart wordt geëvalueerd. Is het niet noodzakelijk de beheersovereenkomst open te breken en bijvoorbeeld de commerciële activiteiten terug te schroeven?

De voorzitter: De heer Verstrepen heeft het woord.

De heer Jurgen Verstrepen: Door de uitspraak van Europa kruipen we door het oog van de naald. Stel u voor dat we het geld hadden moeten terugstorten. Maar dat is als en indien. De feiten zijn nu wat ze zijn, en ze evolueren snel. Blijkbaar wordt het onderzoek afgesloten. Mijnheer de minister, u hebt twaalf maanden tijd om nog een paar zaken op punt te stellen bij de VRT.

Ik herinner me discussies over het gebrek aan transparantie. Ondertussen is er meer transparantie. In de commissie voor Media strijden we daarvoor. Dat begint zijn vruchten af te werpen. Ik zal geen discussie starten over de vraag of de VRT te veel of te weinig geld krijgt. Ik wil enkel het verhaal van Europa projecteren op de discussies die we in de commissie al langer voeren. Ik moet dan ook enigszins afwijken van de initiële vraag die ik deze voormiddag indiende voor we de nieuwe informatie kregen.

Ik lees in die informatie: “Een kader voor merchandising en nevenactiviteiten zal ook helpen zorgen voor meer duidelijkheid over welke diensten commerciële activiteiten zijn en dus buiten de openbare-omroepopdracht vallen.” In het buitenland bestaat er zoiets als een charter tussen openbare-omroepbedrijven en commerciële zenders die niet alleen op de traditionele televisie- en radiomarkt, maar ook op de multimediale en digitale markt actief zijn. Dat charter kan worden afgesproken tussen alle partijen.

Mijnheer de minister, bent u bereid om dat in overweging te nemen? Wilt u uitzoeken of een charter zou kunnen helpen om binnen de twaalf maanden afspraken te maken over wat bij een commerciële zender en wat bij een openbare omroep thuishoort. Met de budgetten wacht ik nog even. We wachten nog of het Rekenhof oordeelt dat de productiehuisen al of niet te veel geld ontvangen.

In Europa wordt steeds meer gediscussieerd over de keuze voor een zuivere overheidsfinanciering, of voor deels commerciële inkomsten. Als er wordt gedecommercialiseerd, moet er natuurlijk een extra budget zijn. Hoe staat u tegenover die twee afgeleide evoluties? Bent u bereid om met alle mediapartijen rond de tafel te zitten om een charter uit te werken? Wilt u in een extra budget voorzien in geval van decommercialisatie?

De voorzitter: De heer Vandenbossche heeft het woord.

De heer Dany Vandenbossche: Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister, er is al ontzettend veel gezegd over de feitelijkheden, ik wil het over een andere boeg gooien. In Europa is op dit ogenblik een discussie aan de gang over de positie van de openbare omroepen in de lidstaten. Dat wordt geïllustreerd door het aankondigen van nieuwe

richtlijnen, maar ook door discussies die in de lidstaten bezig zijn. Een voorbeeld daarvan is Frankrijk, waar president Sarkozy heeft aangekondigd dat de publiciteit van de openbare omroep zal verdwijnen.

Nieuw is dat niet, want ook Ségolène Royal had dat in haar programma staan.

De discussie over de gemengde financiering van openbare omroepen is zeer actueel en vooral zeer delicaat, gelet op de staatssteun die aan de openbare omroepen wordt gegeven.

Zij is, sedert de klachten die, weliswaar over verschillende dingen, zijn neergelegd bij de Europese Commissie door Q, 4fm en de VMMA, te pas en te onpas in de commissie Media naar boven gekomen. Eigenlijk gaven de kranten al een aanwijzing, want de titels wekten de indruk dat de Europese Commissie het nu eens goed zou zeggen over de openbare omroep. Maar wat blijkt, de soep wordt niet zo heet gegeten als ze wordt opgediend.

Mijnheer de minister, de initiatieven die u hebt ontwikkeld ten aanzien van de Europese Commissie waren de goede: vermijden dat de openbare omroep veroordeeld zou worden tot het terugbetalen van de steun die hij van de Vlaamse overheid genoot.

Maar toch blijft de discussie bestaan over de gemengde financiering van de openbare omroep, die bij ons een realiteit is. Die realiteit werd door praktische zaken ingegeven. Men kan de discussie voeren over de beheersovereenkomst, die op dit ogenblik nog niet zo oud is, maar daarin werd de gemengde financiering behouden. Enerzijds is er reclame op de radio, anderzijds zijn er andere initiatieven, de boodschappen van algemeen nut op de televisie, waarover ook al zo veel te doen was.

Ik blijf verdedigen dat we daar met het oog op de toekomst een fundamentele discussie over moeten voeren. Frankrijk is niet het enige voorbeeld, de discussie speelt zich ook af over de taalgrens, met de vraag of men de gemengde financiering al dan niet moet behouden. Als men die niet behoudt, is men dan bereid om het verlies aan financiën van de openbare omroep te compenseren?

Ik denk dat dat een belangrijke vraag is binnen het geheel. De Europese Commissie zegt in haar beslissing een aantal zaken die voor mij niet nieuw zijn en die we eigenlijk hadden verwacht. Mijnheer de minister, er is inderdaad geen beslissing genomen tot terugbetaling van de staatssteun, maar er moeten een aantal maatregelen worden genomen, die u zelf hebt aangekondigd bij de Europese Commissie. We moeten naar een decreetswijziging gaan, die een aantal dingen duidelijk maakt, maar waarbij we in de toekomst de financiering

van de openbare omroep en de gemengde financiering niet uit de weg kunnen gaan. Het is een fundamentele vraag die op dit ogenblik in Europa aan de orde is.

Mijnheer de minister, morgen hebben we een gedachte-wisseling over de studie die door ARKADE gebeurt om de mediadecreten te wijzigen. Ik ga ervan uit dat de maatregelen die de Europese Commissie vraagt, onder meer over de afbakening van de openbare opdracht van de omroep, maar ook over merchandising en nevenactiviteiten en de reservevorming, decretale maatregelen behoeven. Die zullen sneller moeten komen dan de algemene herziening van de mediadecreten.

Mijnheer de minister, welke bepalingen van het Media-decreet – want het is tenslotte een bevoegdheid van dit parlement – staan op dit ogenblik onder druk? Welke maatregelen zullen we moeten nemen?

Ten slotte nog iets over de transparantie van de VRT. Ik wil me daar maar over uitspreken op het ogenblik dat de audit van het Rekenhof, waar ook te pas en te onpas naar verwezen wordt, bekend is. Dan gaat het over de relatie van de VRT met de productiehuisen en de coproducenten binnen het huis.

De voorzitter: Mevrouw Hermans heeft het woord.

Mevrouw Margriet Hermans: Mevrouw de voorzitter, ik wil eerst even zeggen dat we een mooie decoratie hebben vandaag in deze plenaire vergadering. Vanop de banken is dat zeer te appreciëren. Ik stel voor dat we dat in de toekomst meer doen. Ik vond het heel mooi. Ik vermoed dat het te maken heeft met de activiteit die hier vandaag heeft plaatsgevonden.

Mijn bekommernissen zijn dezelfde als die van de voorgaande sprekers. Een collega zegt dat hij schrok van de titel. Ik denk niet dat we daar van moeten schrikken. We moeten dit geval niet overdrijven. Europa heeft gewoon gereageerd op een klacht, heeft een onderzoek ingesteld en heeft de vinger gelegd op heel wat gevoeligheden die al een tijdje leven, ook in de commissie. Ik weet, mijnheer de minister, dat u daar al op hebt gereageerd en dat er al bepaalde maatregelen zijn getroffen om de transparantie van de VRT-financiering te vergroten. Toch blijft het een zeer.

Op dit moment leeft in Europa de discussie over de gemengde financiering van de openbare omroepen. Het wordt blijkbaar een pijnlijke affaire omdat het zo weinig controleerbaar is en er een heleboel nieuwe televisie en media-activiteiten worden ontwikkeld. Dat staat ook duidelijk in uw beleidsbrief en u hebt daar uitgebreid over gesproken. Dat neemt niet weg dat we wederom worden geconfronteerd met een situatie die te maken heeft met een tekort aan transparantie. Ik pleit er samen met mijn collega's voor om het debat eens eerlijk te

voeren, zoals het nu ook in Europa wordt gevoerd. Wat gaan we doen met de duale financiering van overheidssteun en commerciële inkomsten? Blijkbaar is dat voor sommigen heel moeilijk. Ik spreek me daar nu niet over uit. Terugbetaling staat niet op de agenda, dat hebben we duidelijk begrepen. We moeten ons wel bezinnen over de toekomst. Mijn vraag aan u, mijnheer de minister is: hoe gaan we nu verder?

De voorzitter: Minister Bourgeois heeft het woord.

Minister Geert Bourgeois: Mevrouw de voorzitter, geachte leden, dit minidebat is de moeite waard. De leden raken verschillende aspecten aan. Ik ga op sommige daarvan niet in, bijvoorbeeld het punt van de financieringsbehoeften van de VRT, de dotatie, de begrotingscontrole, het onderzoek van het Rekenhof en dergelijke meer. Dat is niet aan de orde. Dat dossier is nog niet rijp voor een regeringsbeslissing.

Er wordt een interessant debat gevoerd, namelijk over het financieringsmodel: gemengde versus zuivere financiering. U hebt gelijk dat we dat debat moeten voeren, het wordt elders in Europa ook gevoerd. Het is geen klein debat. Als ik de cijfers noem van de VRT, ongeveer 450 miljoen euro versus 286 miljoen euro dotatie, dan weet je meteen waarover je spreekt als je dat budget op peil wilt houden. Niettemin is het interessant dat debat te voeren, maar ik denk dat we dat buiten dit kader moeten doen. De vragen vergen al een uitgebreid antwoord.

Ik wil ingaan op wat de heer Vandenbossche heeft gevraagd in verband met de enquête die de Europese Commissie op dit ogenblik houdt. Dat staat in rechtstreeks verband hiermee.

Sommigen onder u hebben verwezen naar de genese van dit dossier. Ik ben er voor het eerst mee geconfronteerd in augustus 2004. Ik herinner me de dag nog heel goed toen de vraag om informatie vanwege de VRT kwam, met een heel omvangrijke vragenlijst en met het vriendelijke verzoek die binnen de drie of vier weken te beantwoorden. Het is een zeer zwaar dossier waar we nu al drieënhalve jaar aan hebben gewerkt en dat we kunnen afsluiten op een heel goede manier, zowel voor de overheid als voor de VRT. Het dossier eindigt met een afsluiting door de Europese Commissie. Ik heb de persmededeling bij alsook de beslissing zelf. Dat is een document van 61 pagina's, vooralsnog vertrouwelijk. Bepaalde zaken kunnen uit het document, dat zal worden gepubliceerd, worden weggehaald op vraag van ons of van de VRT. We moeten dat nog eens bekijken.

We hebben heel intens gewerkt aan dit grote dossier. We hebben omvangrijke antwoorden geproduceerd, kilo's documenten bezorgd en onderhandeling na onderhandeling gevoerd. Dat gebeurde gelukkig in de

luwte van de publieke aandacht, anders wordt het moeilijk om tot besluitvorming te komen, zoals we hebben kunnen merken bij het lek van gisteren. We hebben het dossier op een correcte manier kunnen afsluiten.

Een belangrijk scharniermoment moet in juli 2006 worden gesitueerd. Na bijna twee jaar heeft de Europese Commissie verklaard de overheidsfinanciering van de VRT als een bestaande steun te beschouwen. We hebben er toen al op gewezen dat dit niet evident is. Voor de Deense en Nederlandse openbare omroepen was dit niet het geval. De Deense overheid heeft meer dan 84 miljoen euro moeten terugbetalen en de Nederlandse overheid heeft meer dan 76 miljoen euro moeten terugbetalen.

Ik moet hieraan toevoegen dat het om een voorwaardelijke beslissing van de Europese Commissie gaat. Het gaat hier niet om een definitieve verworvenheid. De Europese Commissie heeft een slag om de arm gehouden. Indien we er niet in zouden slagen tot een akkoord te komen, had de Europese Commissie het recht op haar beslissing terug te komen en zou het weer om een blanco papier zijn gegaan. Op dat ogenblik zou het duidelijk niet om een verworvenheid gaan.

Dit is een van de redenen waarom we naar een akkoord hebben gestreefd. We wilden zeker niet in een dergelijke situatie terechtkomen. In de brief van juli 2006 heeft de Europese Commissie gewezen op een aantal onduidelijkheden over het al dan niet marktversturende karakter van de tarieven van de radioreclame van de VRT. De Europese Commissie heeft tevens verduidelijking gevraagd over de definitie van de opdracht van de openbare omroep, over het toezicht en de controle op de naleving van die opdracht en over adequate systemen om overcompensatie te vermijden.

Ik heb hierop geantwoord dat we in de loop van deze regeerperiode in dit verband al een aantal belangrijke maatregelen hadden genomen. We hadden toen al de Vlaamse Regulator voor de Media (VRM) opgericht. Dit onafhankelijke orgaan moet erop toezien dat de VRT de gecoördineerde decreten en de beheersovereenkomst naleeft. Dit beantwoordt aan de Europese verwachtingen ter zake.

Ik heb gewezen op het fameuze VRT-decreet, waar destijds heel wat heisa over is ontstaan. Ik veronderstel dat vele aanwezigen zich dit nog levendig herinneren. Dit decreet stelt onder meer dat de VRT een duidelijk onderscheid moet maken tussen wat tot de publieke en wat tot de private opdracht behoort. De VRT moet voor volledige transparantie zorgen. Bovendien kan hierop controle worden uitgeoefend. Het principe van de interne audit is van toepassing gemaakt op de VRT. Dit heeft overigens tot heel wat discussies geleid.

Tot slot heb ik erop gewezen dat ondertussen een nieuwe beheersovereenkomst was afgesloten. Die overeen-

komst omvat een zeer gedetailleerde omschrijving van de publieke opdracht. De beheersovereenkomst tussen de Vlaamse Regering en de VRT houdt tevens in dat de VRT voor nieuwe kanalen en voor nieuwe vormen van digitale dienstverlening de toestemming van de Vlaamse Regering moet vragen. De beheersovereenkomst gaat ver. De VRT wordt een multimediale omroep die zich met televisie, radio, internet en mobiele communicatie zal bezighouden. Indien er nieuwe digitale toepassingen of nieuwe kanalen zouden ontstaan, moet opnieuw worden onderhandeld.

De Europese Commissie heeft akte genomen van mijn antwoord en haar tevredenheid geuit. Europees commissaris Croes heeft in haar persmededeling overigens verklaard ingenomen te zijn met de wijze waarop dit dossier is afgehandeld.

Hierna heeft de Europese Commissie laten weten nog vragen over de evenredigheid van de financiering en over de openbare opdracht van de VRT te hebben. Is er geen sprake van overfinanciering? Hoe zit het met de reserves?

Aangezien het hier om een kolossaal dossier gaat, zal ik hier niet alle details geven. Uiteindelijk hebben we een akkoord bereikt. Ik heb dit in een brief van 14 december 2007 aan de Europese Commissie bevestigd. De vraag is natuurlijk wat dit akkoord precies inhoudt. Het akkoord betreft alleszins een geheel van maatregelen die zijn bedoeld om het dossier te sluiten.

Wat de evenredigheid van de financiering en het risico op overcompensatie betreft, is er niet langer discussie over de grootte van de dotatie. We hebben met de Europese Commissie afgesproken dat de reserves van de VRT niet mogen worden opgepot. De reserves mogen maximaal 10 procent van de overheidsdotatie van het betrokken jaar bedragen. Resterende bedragen moeten op een aparte rekening worden geplaatst. De VRT mag die bedragen aanwenden indien er het volgende jaar een tekort zou zijn. Het geld dat op het einde van de beheersovereenkomst op die rekening staat, moet in eerste instantie in functie van de openbare opdracht van de omroep worden aangewend.

De reserves mogen niet te groot worden. De artikelen 86 en 87 bepalen immers dat de markt niet kan worden verstoord door plots met massaal veel kapitaal op de markt te komen om nieuwe initiatieven te ontwikkelen. Deze maatregel leidt tot een efficiënt beheer. Ik heb daar op zich geen problemen mee.

De Europese Commissie merkt voorts op dat we al in de beheersovereenkomst hebben gezet dat er geen nieuwe kanalen en nieuwe digitale diensten kunnen komen zonder een nieuw akkoord daarover. Ze wil dat verankerd zien in een decreet. Dit zal het eerste punt van het decreet zijn. Het volstaat niet dat het in de

beheersovereenkomst staat. Dit was nu al de regel. We hebben zeer sterk onderhandeld met de VRT. We hebben een zeer goede beheersovereenkomst afgesloten. We hebben toen gezegd dat over alles wat daar niet in stond, opnieuw zou moeten worden gesproken.

Een belangrijk punt was de voorbereiding van de beheersovereenkomst. De Europese Commissie heeft ons daar uiteindelijk iets opgelegd dat we al hebben gedaan: er moet een advies zijn van de sectorraad Media. Zo heet dat nu. In die raad zit natuurlijk de hele sector, ook onafhankelijken. Dit advies moet er komen na een publieke enquête. Dat is precies wat we hebben gedaan. Dat zal nu worden opgenomen in het decreet.

Ook zullen we criteria moeten bepalen voor nieuwe diensten die niet zijn opgenomen in de beheersovereenkomst. Het wordt nog een moeilijke oefening om daar precieze criteria voor vast te leggen.

Ten slotte zal de VRT het niet-vertrouwelijke deel van het kader voor zijn merchandising en nevenactiviteiten moeten publiceren op zijn website, zodat iedereen daar kennis van kan nemen.

Dat zijn de vijf maatregelen die we hebben afgesproken. Ik herhaal: er is niets opgelegd, er komt geen beschikking. Dit impliceert dat er geen wijziging komt van de beheersovereenkomst en geen aanpassing van de dotatie. De commissie zegt nu dat er geen bewijzen zijn van marktverstoringe radioreclame. Ook hoeven we bij het lanceren van nieuwe diensten geen marktenquête te doen. In Duitsland is het lanceren van nieuwe diensten wel afhankelijk van een marktenquête. We hebben ons altijd beroepen op het Protocol van Amsterdam. We stellen dat dit protocol ter zake autonomie geeft aan de lidstaten. We zijn het ermee eens dat er een advies komt van de sectorraad Media en dat er een publieke enquête gebeurt, maar de eindbeslissing behoort toe aan de politiek verantwoordelijken.

Voor ons is het heel belangrijk dat de essentiële elementen van het Protocol van Amsterdam, waarop Vlaanderen destijds een heel grote invloed heeft gehad, overeind zijn gebleven. In dat protocol zegt de EU dat een publieke omroep van groot maatschappelijk en cultureel belang is en van groot belang voor de pluriformiteit in de samenleving. In het protocol wordt gesteld dat het de lidstaten zijn die autonoom de publieke opdracht van die omroep bepalen en dat het de lidstaten zijn die autonoom beslissen over de financiering daarvan. Natuurlijk moeten daarbij de twee beperkingen van de artikelen 86 en 87 in acht worden genomen: de mededinging mag niet worden verstoord en het vrije handelsverkeer mag niet ongunstig worden beïnvloed.

Nu doet de Europese Commissie een enquête bij alle lidstaten en omroepen met het oog op een nieuwe mede-

deling. Daarbij zullen wij, en de Franse Gemeenschap net zozeer, een standpunt moeten innemen. Die enquête gaat in essentie opnieuw over de financiering van de publieke omroepen, met een focus op de nieuwe mediadiensten en de staatssteun die daaraan wordt gegeven.

Ik kan natuurlijk niet in de hoofden van de Europese commissarissen kijken, maar ik heb het gevoel dat de diverse elementen die tevoorschijn komen uit de diverse casussen die nu geopend zijn – een aantal zijn afgesloten of zullen dat worden – de basis zullen vormen voor een nieuwe mededeling. Daarbij zullen een aantal regels worden vastgelegd.

Maar voor zover het afspraken zijn die wij nu zijn overeengekomen, kan daarmee perfect worden geleefd. De principes van het protocol van Amsterdam houden wij overeind: een sterke publieke omroep met een brede maatschappelijke opdracht, die wij financieren maar die uiteraard de regels moet naleven van het Europese mededingingsrecht van het vrije handelsverkeer. Op die manier kunnen we die moeilijke zaak afsluiten. We zitten niet in de situatie van Denemarken en Nederland. We hebben rechtszekerheid voor de verdere werking van onze publieke omroep.

De heer Carl Decaluwe: Mijnheer de minister, ik dank u voor uw uitvoerige antwoord. In de commissie krijgen we nog kansen tot meer diepgang wanneer we de stukken effectief hebben gelezen. Nu durven enkele collega's zeggen dat de soep niet zo heet wordt gegeten als ze wordt opgediend. De basis om erger te voorkomen hebben we gelegd in het Regeerakkoord van 2004. Ik herinner me nog dat mijn interpellatie toen werd weggelachen. Nu hebben we op bepaalde punten gelijk gekregen.

Als er lijken uit de kast vallen, moeten we op een correcte manier compenseren. Het huidige management, mag niet de dupe zijn van de fouten van het vorige management. De provisie van 10 miljoen euro van de Vlaamse Regering is belangrijk. De openbare omroep moet met een correcte opdracht het geld krijgen waarop hij recht heeft.

Mijnheer de minister, u zegt dat de beheersovereenkomst niet moet worden aangepast. Maar de overeenkomst loopt nog. Met alle nieuwe media en evoluties weet niemand wat er binnen twee jaar geregeld kan worden. Decretaal hebben we ook gezegd dat de openbare omroep op dat vlak een voorttrekkersrol moet kunnen spelen. Als ze nieuwe dingen willen doen, moet er waarschijnlijk een addendum komen aan de beheersovereenkomst. Niet zoals nu: al wat niet gepland is opnieuw proberen door bedrijven op te richten enzovoort. We moeten een correcte houding innemen.

Kunnen we voor de vragenlijst de handen in elkaar slaan? Dat geeft een duidelijkere visie aan Europa dan

allemaal individuele parlementairen die proberen antwoorden te geven op al die vragen.

De heer Wim Van Dijck: Het fundamentele debat over zuivere dan wel gemengde financiering zal zeer interessant zijn. Dat willen wij graag voeren in de commissie. Maar als we zuiver financieren, waar gaan we dan de centen halen? Dat is geen eenvoudige discussie.

U beschikt al over de teksten bij de beslissing van de Europese Commissie. Wij hebben enkel krantenartikels. De soep wordt inderdaad niet zo heet gegeten als ze wordt opgediend. We zijn 2008 en niet meer 2004. Er is intussen een en ander gebeurd, wat de commissie blijkbaar milder heeft gestemd.

De kwestie van de overfinanciering is nog niet helemaal uitgeklaard. Er loopt nog een onderzoek over de contracten met de productiehuisen. Dat is er niet zomaar gekomen. Is de kwestie van de overcompensatie voldoende duidelijk?

Wij wachten ook met spanning op het ontwerp van het nieuwe mediadecreet om te weten welke elementen daarin bijkomend aan de vragen van de Europese Commissie tegemoet komen.

De heer Jurgen Verstrepen: Ik heb met aandacht geluisterd naar de zeer lange uitleg en de verduidelijking zullen we inderdaad wel in de documenten terugvinden. Er zal nog pittig over gediscussieerd worden.

Ik wil best constructief meewerken aan definities voor nieuwe technologieën, aan de bepaling van de krijtlijnen, aan de decretale verankering. Maar dat lijkt me naar Rome trekken via een ommetje. Ik ga terug naar de essentie. Je moet zeer duidelijk afbakenen en een zeer duidelijke definitie geven van wat commercieel is en wat niet. Dan heb ik het niet over inhoud of programma's.

We hebben die discussie al eens gehad. We gingen er automatisch vanuit dat bijvoorbeeld een nieuwszender iets is voor een openbare omroep. En toch zei de commerciële omroep dat ze ook geïnteresseerd waren. Die discussie ga je dus gewoon uit de weg. Als blijkt dat er een markt voor is, zal een commercieel mediabedrijf sowieso de stap zetten. De VRT is dominant in de nieuwe media, terwijl ook de commerciële zenders zich op diezelfde markt begeven. Dan rijst de vraag of dat de initiatieven van de commerciële zenders niet verplettert. Want daar moet elke euro natuurlijk meteen binnenkomen, anders maken ze verlies. Sommige zenders zijn trouwens beursgenoteerd.

Ik denk dat we het denkspoor van de commerciële afbakeningen toch eens moeten volgen. Misschien moeten we soms ook voorrechten geven aan de commerciële zenders als de VRT iets wil doen. Ik zou de discussie in die richting willen duwen.

De heer Dany Vandebossche: Ik dank de minister voor zijn antwoord. Ik had er daarstraks al op gewezen dat er enkele decretale aanpassingen moeten gebeuren. Maar ik blijf toch bij mijn stelling – om de heer Decaluwe tegen te spreken – dat de soep niet zo warm wordt gegeten als ze wordt opgediend. Dat de heer Decaluwe er in de vorige legislatuur al eens een soep van gemaakt heeft, daarmee ben ik het eens. *(Gelach)*

Ik juich uw initiatieven toe, mijnheer de minister. De echte discussie die moet worden gevoerd, gaat eigenlijk over hoe we in de toekomst de openbare omroep moeten financieren namelijk met een zuivere openbare financiering of met een gemengde financiering.

Mevrouw Margriet Hermans: Ik denk dat de uitspraak van de heer Vandebossche essentieel is. Ik bedank u voor uw antwoord. Ik weet dat u al veel inspanningen hebt gedaan. Er zijn de decreten maar ik denk dat we die op tijd en stond moeten evalueren vooral omdat het medium heel snel evolueert.

Ik pleit dus ook voor een open discussie en een eerlijke dialoog.

De voorzitter: De heer Stassen heeft het woord.

De heer Jos Stassen: Mijnheer de minister, mevrouw de voorzitter, geachte collega's, ik stel vast dat we een rare culinaire namiddag hebben: borrelnootjes met soep. Ik vind dat niet meteen de meest lekkere maaltijd.

Als je kijkt naar de geschiedenis en het beleid van de VRT, dan stel je toch vast dat vanaf de start van het Mini- en Maxidecreet onder de heer Van Rompuy ongeveer 10 jaar geleden, de transparantie van de VRT elk jaar vergroot is. De transparantie over de financiën, de structuur, de organisatie is vergroot. Dat beleid was waarschijnlijk ook nodig gezien de positie die de VRT 12 jaar geleden innam. Dat is een goede zaak.

Als ik het goed begrepen heb, zegt u dat de Europese Commissie gemengde financiering toestaat. Ik versta de vraag van de heer Vandebossche of we niet terug moeten naar het systeem van 15 jaar geleden namelijk enkel een financiering van de overheid. Dat is een politieke discussie.

De Europese Commissie laat dat toe, maar zegt wel dat goed moet worden verantwoord waar het commerciële geld vandaan komt en dat het goed moet worden afgebakend. De publieke opdracht van de VRT moet goed worden vastgelegd en er moet transparantie zijn. Op zich heeft de Europese Commissie op geen enkele manier het Vlaamse beleid ten opzichte van de openbare omroep onderuitgehaald. Ze vragen meer transparantie en een betere afbakening, maar ze zeggen niet of er geld te veel of te weinig is. Ze vragen enkel een goede verantwoording.

Ik vind het goed dat u dit dossier zo goed hebt gemaakt dat dit de reactie is van de Europese Commissie, maar uiteindelijk kan het beleid van de Vlaamse Regering van de voorbije twaalf jaar ten opzichte van de openbare omroep binnen de Europese context van de vrijmaking van de markt wel worden gevoerd. De voorwaarde is wel dat de zaken goed worden afgebakend, gedefinieerd en gecontroleerd. In die zin is dit een bevestiging van het beleid dat de Vlaamse Regering ten aanzien van de VRT heeft gevoerd gedurende de voorbije twaalf jaar.

De voorzitter: De heer Caron heeft het woord.

De heer Bart Caron: Mijnheer de minister, ik ben blij dat het op die manier evolueert. Ik wil mijn waardering uitspreken voor de manier waarop u de vraag van de Europese Unie hebt aangepakt. U hebt de maatregelen verduidelijkt. U hebt een heel belangrijke taak uitgevoerd ten bate van de openbare omroep. Ook de huidige beheersovereenkomst is een versterkend element daarin en er een uiting van. Ik wil daar mijn waardering voor uitspreken.

Dit staat haaks op de hoeramails die ik in mijn mailbox vind. Mensen mailen me: "Joepie, eindelijk wordt de VRT gepakt omdat die oneigenlijk wordt gefinancierd". De Tijd heeft daar ook aan meegewerkt. Vandaag wordt dat wat gepreciseerd door de verklaring van de Europees commissaris.

De heer Stassen heeft eigenlijk gelijk. Het gevoerde beleid was juist, maar de VRT heeft op het vlak van transparantie, rapportering en afbakening van openbare en andere opdrachten belangrijke stappen vooruit moeten zetten. Dat is ook goed. Ik wil niet hebben dat er schade wordt veroorzaakt en dat hebben die hoeramails wel op het oog.

De fundamentele vraag is wat de precieze opdracht van de openbare omroep is en hoe ver die reikt. Behelst de taakstelling alleen dat wat de commerciële wereld niet kan doen? Is dat complementair? Moet er concurrentie spelen? Zijn er componenten die elkaar aanwakkeren zodat zowel de kwaliteit van de openbare als private omroepen verbetert? Moeten we naar een scheiding gaan zoals in Frankrijk waar Sarkozy een openbare omroep wil zonder reclame? Hij wil daarbij dan ook een aantal taken van de openbare omroep afsplitsen. Ik pleit voor een gemengde aanpak. Dit is een fundamentele discussie. Ik wil niet dat er misbruik is die tot schade leidt van de openbare omroep. Dit is misschien een goede aanleiding om opnieuw over de opdracht te discussiëren en die opnieuw vast te leggen.

De voorzitter: De heer Van Rompuy heeft het woord.

De heer Eric Van Rompuy: Mevrouw de minister, het model dat gekozen is in de jaren negentig, is absoluut

geen consensusmodel. Integendeel, er is over de gemengde financiering van de openbare omroep een oorlog gevoerd door de commerciële zenders. Er waren definitieve klachten in 2004 van de VMMA tegen die financiering. Het model blijft echter overeind. Het is ook duidelijk dat er met vuur is gespeeld. De radioreclame was geen evidentie. Er was toen nog een monopolie van de radio. De commerciële zenders zijn er maar na 2000 bij decreet gekomen. Het was geen evidentie om radioreclame aan de VRT toe te staan en de commerciële omroepen niet toe te laten. Daar is een heel debat over gevoerd, maar uiteindelijk blijft het model overeind. De minister zegt nu dat marktconforme radioreclame kan. Ik heb het rapport niet gelezen.

De heer Decaluwe heeft gelijk als hij zegt dat men met vuur heeft gespeeld. Ik denk dat er dankzij het optreden van het parlement en de minister duidelijke grenzen zijn gesteld. Zonder het onderzoek in de commissie zouden we wellicht in dezelfde toestand verkeren als de drie landen die Europa heeft teruggefloten.

Ik heb het dossier niet ingekeken. We weten wel dat de wetgeving nog uitgaat van het bestaan van klassieke omroepen. De VRT kan de nieuwe ontwikkelingen in de sector niet aan zich laten voorbijgaan. Dat betekent wellicht dat de wetgeving moeten worden aangepast, maar ook dat het alsmaar moeilijker wordt om dat allemaal in decreten te vatten. Vlaanderen is bevoegd voor de omroepen, maar niet voor telecommunicatie. Ik denk dat dit een van de borrelhapjes is die we vandaag niet krijgen. De N-VA zou er misschien kunnen voor ijveren dat dit in de tweede fase van de staats-hervorming wordt opgenomen?

Tot besluit wil ik gewoon zeggen dat de rol van de minister en het parlement om het financieringsmodel overeind te houden een positieve zaak voor Vlaanderen is.

Minister Geert Bourgeois: Ik kan hier niet op alle beschouwingen ingaan. Een aantal zaken vereisen trouwens een bijkomend debat. Mijnheer Stassen, de gemengde financiering is niet in vraag gesteld. Dat is belangrijk. Er moet wel transparantie zijn. Er moet een duidelijke scheiding zijn tussen het publieke domein en het privé-domein. Dat moet worden gecontroleerd. En de marktregels moet men respecteren, ook inzake radioreclame.

De opgelegde beperkingen hebben mijns inziens vooral betrekking op de reserves die de VRT mag aanleggen. De VRT mag die reserves niet onbeperkt laten aangroeien, het mag maximaal gaan over 10 procent. De Europese Commissie eist ook meer transparantie wat betreft het kader voor merchandising en de nevenactiviteiten: men moet die publiceren. Ten derde: nieuwe diensten, al dan niet in de beheersovereenkomst opgenomen, en ook een nieuwe beheersovereenkomst zelf

kunnen niet zonder een akkoord en het advies van de sectorraad Media. Daarover zal een mededeling volgen.

Ik herhaal evenwel dat we vandaag een beheersovereenkomst met de VRT hebben die heel ver gaat. Mijnheer Van Dijk, de eventuele krapte van de dotatie is nu niet aan de orde. Dat maakt geen voorwerp uit van dit debat. De begrotingscontrole en het rapport van het Rekenhof zullen toestaan om dat zeer binnenkort in orde te brengen. Ik heb in dat verband in het verleden al duidelijke taal gesproken: als blijkt dat de opdracht niet kan worden uitgevoerd, dan moeten we onze verantwoordelijkheid opnemen.

Mijnheer Verstrepen, een publieke omroep die geen informatieopdracht heeft, hoeft voor mij niet. Die informatieopdracht behoort tot het wezen van dergelijke omroep. Kijk maar naar het Protocol van Amsterdam. De publieke omroep heeft een maatschappelijke rol: in een pluriforme samenleving betrouwbare gecontroleerde informatie brengen. Dat is een brede opdracht. Als die wegvalt, dan hoeft het voor mij niet meer.

Daar hangt wel een serieus prijskaartje aan vast. We moeten daarover debatteren: zorgen we voor een gemengde financiering, of zullen we de publieke omroep volledig met gemeenschapsgelden financieren, goed wetende dat ook de privésector geld genereert voor afgeleide producten van de publieke omroep?

Dat is natuurlijk niet wat beoogd wordt, maar het is ook niet van zo'n grote omvang.

Dit is een zeer uitgebreid dossier. Ik ben bereid om daar in de commissie verder op in te gaan als de beslissing eenmaal bekend is.

De heer Carl Decaluwe: Mijnheer Stassen, ik wil nog even terugkomen op uw analyse van het Mini- en Maxi-decreet. Ik herinner mij de tijd dat ik schriftelijke vragen indiende om een overzicht te krijgen van de productiehuisen die voor de VRT werkten en dat ik dat niet kreeg. Als de VRT vandaag een aantal financiële problemen heeft, heeft dat alles te maken met de reserves die het vorige management misbruikt heeft. Als er transparantie geweest was, zouden we nu niet in deze budgettaire situatie zitten.

De heer Jurgen Verstrepen: Mijnheer de minister, u mag mij niet verkeerd begrijpen. Ik heb niet gezegd dat het nieuws weg moet bij de VRT. Ik had het alleen over een bijkomende nieuwszender.

Mijnheer Stassen, indien we de lijn gevolgd hadden die u de afgelopen jaren in de commissie verdedigd hebt, dan hadden we nu alles moeten terugbetalen.

De heer Dany Vandebossche: Het feit dat de heer Decaluwe die overzichten niet kreeg, had te maken met

het feit dat er een bijzondere relatie was tussen hemzelf en de vorige gedelegeerd bestuur.

Collega's, als de commissie voor Media tot een eensluidend standpunt moet komen over een antwoord op de publieke enquête van de Europese Commissie, zijn we nog niet thuis.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

ACTUELE VRAAG van de heer Jos Stassen tot de heer Marino Keulen, Vlaams minister van Binnenlands Bestuur, Stedenbeleid, Wonen en Inburgering, over het aanbrengen van reclameboodschappen op voetpaden en de benodigde toestemming hiervoor

De voorzitter: De heer Stassen heeft het woord.

De heer Jos Stassen: Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, eind jaren zeventig zag ik op tv een schitterende reportage over het feit dat men tot in de verste uithoeken van de wereld het bekende logo en de swingende slogans van Coca-Cola tegenkwam. Toen ik gisteren de berichtgeving over de reclameboodschappen op voetpaden las, moest ik daaraan terugdenken.

Collega's, ik dacht dat we het einde van de commercialisering van het openbare domein bereikt hadden. Je kunt geen enkele tv-uitzending bekijken of je ziet reclame. Je kunt geen website bezoeken of er verschijnt op de een of andere manier reclame op je scherm. Je kunt geen krant of tijdschrift openslaan of je ziet reclame. Hier en daar waren er nog een paar reclamevrije eilandjes, maar mogelijk wordt nu ook het laatste eilandje ingenomen door de vindingrijke reclamejongens.

De heer Bernard Dewulf verwoordde het vandaag uitstekend in zijn column in De Morgen. Hij stelt dat je, als je over de weg stapt, gewoon wilt wandelen of praten, en zeker niet geconfronteerd wilt worden met reclame.

Mijn vraag is of u ook akkoord gaat met deze mening? De stelling formuleer ik als volgt: men mag overall reclame maken, aan de muur, in tijdschriften, op radio of tv en op websites. Maar men moet van de enkele eilandjes die er nog in Vlaanderen overschieten, afblijven. Als u daarmee akkoord gaat, kunt u dan ook de nodige middelen inzetten om dat tegen te houden? Het is aan de gemeenten om daartegen via reglementeringen op te treden, maar u kunt misschien op een of andere manier vragen om het voetpad te vrijwaren van Coca-Cola of de ING. Iedereen moet op een voetpad kunnen praten, telefoneren en een beetje mijmeren.

De voorzitter: Minister Keulen heeft het woord.

Minister Marino Keulen: Dit is een heel mooie vraag. Het is een typisch Vlaamse situatie met een hoog Uilen Spiegelgehalte. Hoe kunnen we de overheid verschakelen? De ING heeft het gevonden. Ze hebben een toestel en zetten dat neer op een bepaalde plaats. Vervolgens zeggen ze dat ze het openbare domein zuiver willen maken. Als het toestel nadien wordt weggenomen, staat er ING te lezen. Het is een toestel dat werkt met een stoomprocédé waarbij het vuil als het ware wordt weggezogen en ING achterblijft. Ze zeggen van de prins geen kwaad want na drie à vier weken is er opnieuw voldoende vuil en is de boodschap weg.

De slimme jongens van de marketing vergeten dat het openbare domein ook een eigenaar heeft, meestal de stad of de gemeente, het gewest, de federale overheid of een intercommunale. Het getuigt van elementaire beleefdheid om aan de eigenaar van het openbare domein te vragen of dat wel mag. Dat is mijn houding hierover. Het kan best zijn dat de desbetreffende eigenaar van het openbare domein dat toestaat, maar de meeste gemeenten voeren een hele handhavingpolitiek en een tarifieringspolitiek. Ik denk aan bijvoorbeeld borden om commerciële activiteiten als beurzen aan te kondigen en aan de toegelaten tijdsduur dat deze borden mogen blijven staan. Dit valt daaronder. Als de lokale autonomie zou beslissen dat het kan, is dat voor mij ook goed.

We moeten beseffen dat het idee van de ING heeft gewerkt, we praten er nu immers over. Het idee zal zeker navolging krijgen. Vandaag zijn het de banken, morgen de verzekeringen, overmorgen worden er fuiven op die manier aangekondigd of automerken. Er dan staat er geen rem meer op.

Ik zal mijn standpunt in een elektronische nieuwsbrief via de diensten van de ABB, de administratie Binnenlands Bestuur, formuleren. Alle 308 gemeenten moeten hiervan op de hoogte worden gebracht. Aan hen moet de toestemming worden gevraagd. Volgens het principe van de lokale autonomie wordt hierover een regelgeving of een bepaalde houding ontwikkeld. Welk beleid er precies wordt gevoerd, is voor mij goed maar men moet het wel komen vragen.

Ik zal aan de ING een brief richten waarin ik stel dat het idee mooi gevonden is en het zeker navolging zal krijgen, maar dat het openbaar domein ook een eigenaar heeft. De eigenaar moet ook hier worden gerespecteerd. Niemand zou immers graag willen dat het morgen op de oprit van zijn garage gebeurt zonder dat er om toestemming is gevraagd. De elementaire hoffelijkheidregels moeten ook hier van toepassing blijven.

De heer Jos Stassen: Ik hoop samen met u, mijnheer de minister, dat dit de reclameslogan was voor de ING, het

nooit op het terrein zal verschijnen maar bij een wild ideetje blijft. Voorts hoop ik dat het openbare domein niet aan de reclamejongens wordt overgelaten. De ING heeft hier zijn tijd gehad, laten we nu over iets anders praten.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

ACTUELE VRAAG van mevrouw Monique Moens tot de heer Marino Keulen, Vlaams minister van Binnenlands Bestuur, Stedenbeleid, Wonen en Inburgering, over de gevolgen van de vereffening van de Moslimexecutieve voor de erkenning van moskeeën

De voorzitter: Mevrouw Moens heeft het woord.

Mevrouw Monique Moens: Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister, eind vorige week is de Moslim-executieve in vereffening gegaan. Dat was te verwachten. Al jaren worden sommige personen gerechtelijk vervolgd voor allerlei gesjoemel.

Vorig jaar is het gerecht binnengevallen bij de Moslim-executieve. Zij hebben de lokalen verzegeld. Alle computers en papieren werden in beslag genomen. De ex-ondervoorzitter heeft enkele weken in de cel gezeten. Gisteren is beslist om ook de huidige voorzitter, de penningmeester en de ex-ondervoorzitter gerechtelijk te vervolgen. Die ex-ondervoorzitter wordt dus voor de tweede maal in verdenking gesteld.

Mijnheer de minister, dit is een federale materie. U bent echter bevoegd voor de erkenning van de moskeeën. Ik heb vernomen dat u regelmatig overleg pleegt met mensen van de Moslim-executieve, met de Staatsveiligheid en met de vorige minister van Justitie Onkelinx. U kreeg ook adviezen van de Moslim-executieve. De executieve gaf u een prioriteitenlijst voor de erkenning van moskeeën.

Mijnheer de minister, hoe geloofwaardig achtte u niet alleen de minister van Justitie die de instelling vrijliet, geen jaarrekeningen opvroeg en alles liet begaan, maar ook de adviezen die de Moslim-executieve u gaf? Waren die documenten en de gesprekken die u met die mensen had geloofwaardig genoeg om over te gaan tot de erkenning van moskeeën? Eind december erkende u nog zes moskeeën. Wacht u intussen nog op adviezen om de volgende moskeeën te erkennen?

De voorzitter: Minister Keulen heeft het woord.

Minister Marino Keulen: Ik krijg geen adviezen van de Moslim-executieve maar wel van de steden en

gemeenten waarin die moskeeën liggen. Het lokale niveau kent de werking van zo'n moskee het best. De gemeenten weten wat daar reilt en zeilt.

Ik krijg ook adviezen van de provinciebesturen. Zij moeten de eventuele werkingstekorten bijpassen.

Als minister van Binnenlands Bestuur krijg ik tot slot ook bindende adviezen van de Staatsveiligheid. De Staatsveiligheid heeft me zes positieve adviezen gegeven voor de zes moskeeën die erkend zijn. Voor twee andere moskeeën heb ik geen advies gekregen. De procedure is nog open. Zolang ik geen positief advies krijg van de Staatsveiligheid, zal ik niet erkennen. Wat de Staatsveiligheid doet, is hoe dan ook bindend. Wij gaan dus niet over een nacht ijs.

De Moslimexecutieve heeft voor ons gefungeerd als een soort doorgeefluik. Dat gebeurt door de Nederlandstalige leden van het college van die executieve. Voor zover ik weet, is er tot op vandaag geen enkele procedure of vervolging bezig.

Laat het duidelijk zijn, ik heb die erkenningen gedaan en ik handhaaf ze. Ik kom daar niet op terug en volg de procedure. Als iemand die de rechtstaat verdedigt, kan en wil ik niet anders. Ik volg de hele polemiek over de Moslimexecutieve in de krant met stijgende verbazing. Het gerecht moet in volle onafhankelijkheid zijn werk doen. De mensen die fouten hebben begaan, moeten worden vervolgd en gesanctioneerd.

Vanuit Vlaanderen, van mij of een andere minister, is er nooit ook maar één eurocent aan subsidies naar de Moslimexecutieve gegaan. Sommige collega's die niet actief zijn in de commissie weten dat minder goed, maar wij hebben daar niets mee te maken. De procedure is wettelijk vastgelegd. Ik kan niet anders dan conform de wet werken met de Moslimexecutieve. Met de Nederlandstalige leden is er tot vandaag geen enkel probleem. Er is ook geen enkel dossier voor erkenning van moskeeën in behandeling.

Mevrouw Monique Moens: Mijnheer de minister, misschien is in de toekomst meer voorzichtigheid geboden. Misschien is het aangewezen om meer met de mensen op straat te praten in plaats van een paar vertegenwoordigers te ontvangen van een orgaan.

Ik heb begrepen dat er veel problemen zijn tussen Turken en Marokkanen. Ze zouden absoluut niet overeenkomen. In een persbericht gisteren stond dat een oud-lid van de Moslimexecutieve zegt dat een paar mensen worden betaald en anderen als vrijwilliger werken. De mensen die werden betaald zouden alles in de hand hebben om documenten te manipuleren, om bijvoorbeeld bepaalde moskeeën voor te dragen aan de regeringen. Ik

wil aandringen op meer contacten met de gewone mensen die er nauwer bij betrokken zijn.

De heer Wim Van Dijk: Het minste wat we kunnen zeggen is dat de Moslimexecutieve niet echt een succesverhaal is geworden. Het begon al met de screening. Een aantal kandidaat-leden raakte niet door de screening van de Staatsveiligheid. Dan waren er de voortdurende strubbelingen tussen de vertegenwoordigers van de verschillende gemeenschappen in de executieve. Sinds 2005 is de executieve in een gerechtelijke maastroom terechtgekomen. Ik zal daar niet verder over uitweiden. Nu is de executieve in vereffening gegaan en opgedoekt.

De rol van de executieve is natuurlijk ruimer dan de rol die ze speelde in de erkenning van de moskeeën. Ze speelt als erkend representatief orgaan een belangrijke rol in de uitvoering van het decreet op de eredienssten, onder meer als beroepsinstantie. Ik noem maar één element. Hoe moet het dan met de toepassing van dat decreet nu de executieve er niet meer is?

Minister Marino Keulen: Men zegt dat ik meer contact moet hebben met de mensen op straat. Als er iemand is die veel buitenkomt, ben ik het. De collega's die in die sectoren actief zijn, weten dat. Ik verschijn overal in Vlaanderen. Een rustig weekend betekent vijf activiteiten, een druk weekend meer dan tien, meestal ligt het ertussenin. Niet alleen in mijn eigen gemeente of streek, maar in heel Vlaanderen.

Voor de erkenning van de moskeeën zijn we niet over één nacht ijs gegaan. We hebben adviezen ingewonnen van de lokale besturen waar de moskee gesitueerd is, waar men heel vertrouwd is met de werking. We hebben ook advies ingewonnen van het desbetreffende provinciebestuur. Ook de Staatsveiligheid heeft ons geadviseerd. Dat is geen gratis advies. Het feit dat de Staatsveiligheid voor twee kandidaat-moskeeën geen advies heeft uitgebracht, een in Hasselt en een in Antwerpen, maakt dat de erkenningsprocedure vandaag nog altijd loopt.

Het verhaal dat de Moslimexecutieve vraagt en de minister draait, klopt niet. Ik kan het bewijzen en staan met feiten.

De opsplitsing tussen Turken en Marokkanen – ik hoop dat de mensen verstandig zijn – is niet aan de orde. Het is een federale aangelegenheid, maar men is hier in Vlaanderen. Men heeft misschien een stamboom in Turkije, Marokko of elders in de wereld, maar men is hier in Vlaanderen en men gaat met het gezin een toekomst opbouwen in deze Vlaamse regio.

Er is ook maar één islam. Ik heb het vaak gebruikt als voorbeeld: men zal zich misschien een beetje moeten

spiegelen aan de protestanten. Er is geen enkel geloof meer gediversifieerd dan het protestantisme. Er zijn lutheranen, calvinisten, remonstranten, evangelische christenen enzovoort. Het protestantisme is een typische migratiekerk, vanuit Amerika en Afrika, terwijl de islam meer vanuit Noord-Afrika, Turkije en Pakistan komt. De protestanten slagen er altijd in om met één stem te spreken tegenover de overheid en hun eigen diversiteit intern te managen. Dat moet een voorbeeld zijn waar men zich aan spiegelt. Hoe men het dan organiseert, is de scheiding van kerk en staat. Dat is de keuze van de moslims in Vlaanderen en België.

De werking van de Moslimexecutieve is op de eerste plaats een federale aangelegenheid. Het gerecht moet nu zijn werk doen in het kader van de onderzoeken die aangekondigd zijn en de beschuldigingen die zijn uitgebracht.

Mijnheer Van Dijck, op dit ogenblik is er geen enkel dossier aanhangig in het kader van de beroepsinstantie. Dat probleem wordt dus niet gesteld. Dat is des te meer een reden om met oplossingen te komen. Het is nu aan de moslims om te tonen dat men intern tot gedragen akkoorden kan komen, zoals dat ook lukt bij andere godsdiensten zoals de protestanten, die dezelfde migratieachtergrond hebben als de moslims in Vlaanderen en België.

Mevrouw Monique Moens: Mijnheer de minister, ik had eigenlijk nog een kleine bijkomende vraag. U wacht eigenlijk altijd op een prioriteitenlijst om over te gaan tot de verdere onderzoeken met het oog op de erkenning van de moskeeën. Die lijst krijgt u van de Moslimexecutieve. Ik vraag me af van wie u nu een prioriteitenlijst zult krijgen. Wie gaat de moskeeën nu aanbevelen?

Minister Marino Keulen: Voorlopig zal er niets komen. Er moet een representatief orgaan zijn. Voor elke godsdienst is dat zo bepaald. Voor de katholieken zijn dat de bisschoppen, voor de protestanten is dat de protestantse kerk in België en zo heeft elk geloof een representatief orgaan.

Het is aan de erkende godsdienst om een eigen representatief orgaan te creëren. Men zegt altijd dat men de moslims een verkiezing heeft opgedrongen, maar men is daar zelf mee akkoord gegaan. Er is de scheiding tussen kerk en staat, dus het is hun eigen vrijheid om het representatief orgaan vorm te geven. Als men dat doet, moet men daar zelf ook achter staan. Als men vanuit de eigen kring de instanties onder vuur neemt, ondergraaft dat natuurlijk de positie naar de buitenwereld. Zolang er geen representatief orgaan is, kan er natuurlijk ook geen voorstel komen.

De gewestministers van Binnenlands Bestuur hebben een belangrijke verantwoordelijkheid voor de erkenning van de lokale geloofsgemeenschappen. In het kader van het Lambermontakkoord werd dat de bevoegdheid van

de gewestregeringen, meer bepaald van de gewestministers van Binnenlandse Aangelegenheden. Voorlopig ligt dat dan ook stil, maar vandaag waren we niet direct bezig met nieuwe dossiers.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

ONTWERP VAN DECREET inzake bijzondere jeugdbijstand – 1402 (2007-2008) – Nrs. 1 en 2

Algemene bespreking

De voorzitter: Dames en heren, de algemene bespreking is geopend.

Mevrouw De Wachter, verslaggever, heeft het woord.

Mevrouw Else De Wachter: Mevrouw de voorzitter, ik verwijs naar het schriftelijke verslag.

De voorzitter: Vraagt nog iemand het woord?

Mevrouw Dillen heeft het woord.

Mevrouw Marijke Dillen: Mevrouw de voorzitter, het moet me van het hart dat ik het betreurt dat minister Vanackere bij de bespreking van zijn ontwerp van decreet niet aanwezig is. Het is half zeven, maar het is een niet onbelangrijk decreet. Ik vind dat de minister hier mocht aanwezig zijn.

De voorzitter: Minister Keulen heeft het woord.

Minister Marino Keulen: Mevrouw Dillen, minister Vanackere heeft me gebeld met de vraag of ik hier de regering wou vertegenwoordigen. Ik had ook begrepen dat het over zaken gaat waarover unanimité bestaat in de commissie. Er hoeft dus geen grote polemiek meer over gevoerd te worden.

Gezien het gevorderde uur en gezien het feit dat hij een aantal dringende verplichtingen had, heeft hij gevraagd of ik hier wilde aanwezig blijven, wetende dat er hierover unanimité in de commissie bestond.

Mevrouw Marijke Dillen: Het is inderdaad uitvoerig besproken in de commissie en het is unaniem goedgekeurd. Ik zal het u ook niet moeilijk maken met venijnige vragen te stellen over punten en komma's. Toch vind ik dat de minister aanwezig moet zijn. Zoveel decreten over welzijn zijn er gedurende de laatste vier jaar niet aan de orde geweest.

Mevrouw de voorzitter, onze fractie kan de doelstellingen van dit ontwerp van decreet volledig onderschrijven.

ven. Het is inderdaad hoog tijd om de regelgeving inzake bijzondere jeugdbijstand beter te structureren. Meer coördinatie en een grotere leesbaarheid zijn bijzonder positieve doelstellingen.

Ik heb toch enkele bedenkingen. Het moet me van het hart, en ik ben tijdens de bespreking in de commissie hierin gesteund door verschillende collega's, ook van de meerderheid, dat dit ontwerp van decreet eigenlijk voorbarig is, ondanks de goede doelstellingen zoals leesbaarheid en coördinatie. Het wordt hoog tijd dat de minister werk maakt van een omvattend beleid. Eigenlijk is het merkwaardig dat we vandaag dit ontwerp van decreet tot coördinatie inzake bijzondere jeugdbijstand bespreken, nu het eigenlijk de bedoeling is om te evolueren naar een integrale benadering. Dit decreet heeft eigenlijk maar het statuut van een overgangsdecreet.

Onze fractie dringt erop aan dat de minister snel werk maakt van een integrale jeugdhulpverlening. Niet alleen de vorige decreten waren moeilijk leesbaar en weinig gestructureerd, ook de besluiten en de talrijke complexe en onleesbare circulaires moeten beter worden gecoördineerd en gecodificeerd. De minister heeft beloofd hier werk van te zullen maken. Wij dringen erop aan dat dit zeer spoedig gebeurt. Onze fractie zal dat nauwgezet volgen.

Ik heb één inhoudelijke bedenking die vrij belangrijk is. Dit ontwerp van decreet verlaagt opnieuw de leeftijd waarop minderjarigen met de hulpverlening moeten instemmen van 14 naar 12 jaar. Ik weet wel dat dat voortvloeit uit het decreet betreffende de rechtspositie van de minderjarige en dat decreten op elkaar moeten worden afgestemd. Mijn fractie blijft toch met de vraag zitten of deze leeftijdsverlaging in alle gevallen een goede beslissing is. We gaan in dit ontwerp van decreet zelfs nog een stap verder. Er wordt gezegd dat zelfs minderjarigen beneden de 12 jaar hun toestemming mogen geven onder een aantal voorwaarden. Een ervan is voldoende maturiteit. Als een jongere van minder dan 12 jaar voldoende maturiteit aan de dag legt, kan worden afgeweken van de leeftijdsgrens. Ik heb er geen probleem mee om toe te geven dat de maturiteit van de jongeren vandaag hoger ligt dan 10 of 20 jaar geleden, maar 12 jaar is toch wel heel jong. De meeste van die kinderen moeten hun plechtige communie nog doen en zitten nog maar in het zesde leerjaar. Vaak beseffen die kinderen niet wat er met hen gebeurt. Ik hoop dat er heel omzichtig zal worden omgesprongen met die leeftijdsgrens.

Ondanks de drie randopmerkingen, zal onze fractie dit ontwerp van decreet steunen, uiteraard in afwachting van een omvattend beleid. Mijnheer de minister, ik hoop dat u die boodschap aan uw collega zult overbrengen. We hopen dat dat beleid nog voor het zomerreces in de commissie voor Welzijn zal worden besproken.

De voorzitter: Mevrouw De Wachter heeft het woord.

Mevrouw Else De Wachter: Mevrouw de voorzitter, onze fractie zal dit ontwerp van decreet zeker steunen. Het is een eerste stap in de coördinatie van een aantal decreten. Het is zeer belangrijk dat we duidelijkheid hebben en dat er administratieve vereenvoudiging komt. Dat neemt niet weg dat we erbij blijven dat het een eerste stap is. Ik ben ervan overtuigd dat de minister dit zeker zal melden aan zijn collega. Het is heel belangrijk dat we verdere stappen kunnen zetten in het proces. De commissie moet dat snel agenderen.

We moeten over de integrale jeugdhulpverlening en over de bijzondere jeugdzorg kunnen discussiëren. We moeten het vooral hebben over de praktische bedenkingen die tijdens de discussie in de commissie voor Welzijn over dit ontwerp van decreet naar voren zijn gebracht. Het ontwerp van decreet is een eerste stap. Aangezien we moeten kunnen voortwerken, is het belangrijk dat we een aantal opmerkingen zeer snel in de commissie kunnen bespreken. Zoals verschillende actoren tijdens de commissiebesprekingen hebben aangehaald, is het belangrijk dat we een oplossing voor het aanbodprobleem van de bijzondere jeugdzorg zoeken.

Mijn fractie zal dit ontwerp van decreet goedkeuren. We dringen er evenwel sterk op aan de werkzaamheden in de commissie voor Welzijn zeer snel aan te vatten. We moeten de problemen aanpakken.

De leeftijdsgrens is verlaagd. We mogen niet vergeten dat die leeftijd ook in andere juridische procedures wordt gehanteerd. Het lijkt me niet onbelangrijk kinderen te horen. We steunen de verlaging van de leeftijdsgrens dan ook.

De voorzitter: De heer Caron heeft het woord.

De heer Bart Caron: Mevrouw de voorzitter, ik wil opmerken dat vandaag twee ontwerpen van decreet ter stemming voorliggen. Hoewel beide ontwerpen van decreet zijn bevoegdheden betreffen, is minister Vanackere niet aanwezig. Ik til hier zwaar aan. (*Opmerkingen van mevrouw Marijke Dillen*)

Ik heb een goede reden om hier zwaar aan te tillen. Ik heb me tijdens de commissiebesprekingen akkoord verklaard om dit ontwerp van decreet goed te keuren omdat het om een ontwerp van coördinatie-decreet gaat. Dit ontwerp van decreet is zeer belangrijk en heeft een grote impact. Aangezien dit ontwerp van coördinatie-decreet de principes van de bijzondere jeugdzorg niet ten gronde wijzigt, kunnen we het goedkeuren. Ik had echter een aantal amendementen voorbereid. Aangezien de minister heeft beloofd dat er een discussie ten gronde over de bijzondere jeugdzorg, over implementatie van het zogenaamd 'globaal plan' en over de noodzakelijke decreetswijzigingen ingevolge de nieuwe federale regelgeving betreffende het jeugdrecht zal komen, heb ik die amendementen ingetrokken. Het

gaat hier om ingrijpende aangelegenheden. Elke week wordt de samenleving met incidenten geconfronteerd. Ik vind dat de minister hier minstens had moeten verklaren dat we erover een debat zullen voeren.

Ik zal mijn stemgedrag hierdoor niet laten beïnvloeden. Ik wil mijn standpunt uitdrukkelijk formuleren zoals een klein kind het zou doen. Het is goed voor één keer.

De voorzitter: Wat de aanwezigheid van de minister betreft, kan ik de heer Caron enkel bijtreden. Om 17.30 uur is me gemeld dat de minister niet aanwezig zou kunnen zijn. Vervolgens is minister Keulen gevraagd te blijven. Ik betreur de afwezigheid van minister Vanackere. Ik zal hem hierover een brief schrijven. *(Opmerkingen van mevrouw Marijke Dillen)*

Mevrouw Hoebeke heeft het woord.

Mevrouw Anne Marie Hoebeke: Mevrouw de voorzitter, wat de inhoud van het ontwerp van decreet betreft, wil ik eerst en vooral benadrukken dat het hier de coördinatie en de codificatie van het beleid betreft. De vorige sprekers hebben overigens twee elementen niet naar voren gebracht.

Ten eerste, het verstrekken van gegevens is bij de Commissie ter Bescherming van de Persoonlijke Levenssfeer getoetst. Dit kon immers een probleem vormen. Bepaalde delen van dossiers konden wegens de privacy niet worden doorgegeven. Dit ontwerp van decreet regelt deze kwestie en maakt een vlottere toegang tot dossiers en overdracht van informatie over jongeren mogelijk. Dit wordt door de sector als zeer positief ervaren. Hiertegenover staat terecht dat aan overtredingen van deze regelgeving sancties zijn verbonden.

Over de leeftijdsverlaging is tijdens de commissiebesprekingen uitvoerig gedebatteerd. Deze maatregel is gedeeltelijk verbonden met de wetgeving die de jeugdrechtbanken hanteren. Bij de burgerlijke behandeling van de vorderingen geldt voor jongeren vanaf de leeftijd van 12 jaar een hoorrecht.

Mijn fractie heeft al opgemerkt dat het beter zou zijn naar een omvattend beleid te evolueren en het hele jeugdbeschermingsbeleid onder een noemer te verzamelen. Mijn fractie zal het ontwerp van decreet alvast goedkeuren.

De voorzitter: Vraagt nog iemand het woord? *(Nee)*

De algemene bespreking is gesloten.

Artikelsgewijze bespreking

Dames en heren, aan de orde is de artikelsgewijze bespreking van het ontwerp van decreet. *(Zie Parl. St. VI. Parl. 2007-08, nr. 1402/1).*

– *De artikelen 1 tot en met 71 worden zonder opmerkingen aangenomen.*

De artikelsgewijze bespreking is gesloten.

We zullen straks de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet houden.

ONTWERP VAN DECREET houdende instemming met het samenwerkingsakkoord tussen de Franse Gemeenschap, de Vlaamse Gemeenschap en de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie inzake hulpverlening aan jongeren, gesloten te Brussel op 11 mei 2007 – 1465 (2007-2008) – Nrs. 1 en 2

Algemene bespreking

De voorzitter: Dames en heren, de algemene bespreking is geopend.

Mevrouw Hoebeke, verslaggever, heeft het woord.

Mevrouw Anne Marie Hoebeke: Het is heel belangrijk dat dit ontwerp vandaag wordt goedgekeurd. De Raad van State heeft een uitspraak gedaan over de bevoegdheid.

Bij de verdere implementatie en bespreking van convergerende wetgeving zal rekening moeten worden gehouden met die uitspraak van de Raad van State.

Dit ontwerp is unaniem goedgekeurd, zowel per artikel als in zijn totaliteit.

De voorzitter: Vraagt nog iemand het woord? *(Nee)*

De algemene bespreking is gesloten.

Artikelsgewijze bespreking

Dames en heren, aan de orde is de artikelsgewijze bespreking van het ontwerp van decreet. *(Zie Parl. St. VI. Parl. 2007-08, nr. 1465/1).*

– *De artikelen 1 en 2 worden zonder opmerkingen aangenomen.*

De artikelsgewijze bespreking is gesloten.

We zullen straks de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet houden.

ONTWERP VAN DECREET inzake bijzondere jeugdbijstand – 1402 (2007-2008) – Nrs. 1 en 2

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet.

Stemming nr. 1

Ziehier het resultaat:

98 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
97 leden hebben ja geantwoord;
1 lid heeft zich onthouden.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement het ontwerp van decreet aan. Het zal aan de Vlaamse Regering ter bekrachtiging worden overgezonden.

De heer Caron heeft het woord.

De heer Bart Caron: Mevrouw de voorzitter, ik wil nog even herhalen wat ik daarnet heb gezegd bij de bespreking van dit ontwerp van decreet.

Vandaag staan twee ontwerpen van decreet van minister Vanackere op de agenda. Het eerste ontwerp is zeer fundamenteel. Ik betreur ten zeerste dat de minister niet aanwezig was tijdens de bespreking van die twee ontwerpen en zich heeft laten vervangen door minister Keulen, die vriendelijk is, maar de thematiek niet kent.

Gelet op de problematiek van de bijzondere jeugdbijstand en de problemen die onze samenleving vandaag heeft, is dit een slecht signaal met betrekking tot de betrokkenheid bij die problematiek. Ik weet ook wel dat het ontwerp slechts coördinerende bepalingen bevat. Daar zijn we het niet helemaal mee eens, maar we hebben ons woord gegeven aan minister Vanackere om dit ontwerp mee goed te keuren. In een latere fase zouden we dan, naar aanleiding van de evaluatie van het Globaal Plan en de verdere implementatie van de integrale jeugdhulp en de federale jeugdrechtwetgeving, een fundamentele discussie voeren over aanpassingen met betrekking tot de jeugdbescherming.

Ik had dat de minister willen horen zeggen tijdens een dergelijke bespreking. Ik vind het niet ernstig dat hij het parlement zo behandelt. Daarom heb ik me namens sp.a-spirit bij deze stemming onthouden.

De voorzitter: Ik herhaal ook wat ik heb gezegd: ik betreur dat eveneens en zal minister Vanackere daarover aanschrijven.

ONTWERP VAN DECREET houdende instemming met het samenwerkingsakkoord tussen de Franse Gemeenschap, de Vlaamse Gemeenschap en de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie inzake hulpverlening aan jongeren, gesloten te Brussel op 11 mei 2007

– 1465 (2007-2008) – Nrs. 1 en 2

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet.

Stemming nr. 2

Ziehier het resultaat:

98 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
98 leden hebben ja geantwoord.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement het ontwerp van decreet aan. Het zal aan de Vlaamse Regering ter bekrachtiging worden overgezonden.

MET REDENEN OMKLEDE MOTIE van de heren Eloi Glorieux en Rudi Daems tot besluit van de op 12 februari 2008

1° door de heer Eloi Glorieux in commissie gehouden interpellatie tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Institutionele Hervormingen, Havens, Landbouw, Zeevisserij en Plattelandsbeleid, over het Vlaamse beleid ten aanzien van de door de Europese Commissie aan België toegewezen doelstellingen inzake hernieuwbare energie en reductie van broeikasgassen;

2° door de heer Bart Martens in commissie gehouden interpellatie tot mevrouw Hilde Crevits, Vlaams minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur, over het Europees klimaat- en energiepakket en de Vlaamse standpunten en maatregelen in dat kader

– 1549 (2007-2008) – Nr. 1

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over de met redenen omklede motie.

De heer Glorieux heeft het woord.

De heer Eloi Glorieux: De Europese Commissie heeft in haar strategie om de klimaatsverandering te bestrij-

den ons land een doelstelling opgelegd voor 2020 die lager ligt dan de doelstellingen die de Europese Unie als geheel moet realiseren. Het gaat om een aandeel hernieuwbare energie van 13 percent en een reductie van broeikasgassen van 15 percent ten opzichte van 2005.

Daarom vragen wij in onze motie dat de Vlaamse Regering de achterhoedegevechten zou stopzetten en de door de Europese Commissie aan ons land toegewezen doelstellingen voor hernieuwbare energie en CO₂-reductie zou overnemen, tenzij de Europese Commissie nog de eigen doelstellingen optrekt. Dat is best mogelijk.

De Europese Commissie heeft 20 percent vooropgesteld als ze het alleen moet doen, maar 30 percent indien ook andere belangrijke spelers meedoen. En de kans is reëel dat dit gebeurt, gelukkig maar.

In tweede instantie vragen wij dat de Vlaamse Regering eindelijk eens officieel doelstellingen voor korte – 2020 –, middellange – 2030 –, en lange – 2050 – termijn voor het aandeel groene stroom in Vlaanderen zou vooropstellen. Dat is al lang beloofd, maar we wachten er nog steeds op.

Tot slot vragen wij ook dat de vergunningsvoorwaarden voor de inplanting van windturbines in Vlaanderen herbekeken en versoepeld worden en dat de procedures vereenvoudigd en versneld worden. De jongste tijd krijgen we veel berichten van investeerders in installaties voor hernieuwbare energie dat zij nog altijd problemen ondervinden om hun installaties in Vlaanderen vergund te krijgen.

Tegenover de buurlanden hebben wij op het vlak van fotovoltaïsche energie en windenergie nog een enorme achterstand weg te werken.

Met deze motie willen wij de regering aanzetten tot een iets krachtadiger beleid. Wij doen een oproep aan alle fracties die deze problematiek genegen zijn, om er hun steun aan te betuigen.

De voorzitter: Aan de orde is de stemming.

Stemming nr. 3

Ziehier het resultaat:

92 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
3 leden hebben ja geantwoord;
89 leden hebben neen geantwoord.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement de met redenen omklede motie niet aan.

ACTUALITEITSMOTIE van de heren Filip Dewinter en Joris Van Hauthem tot besluit van het op 27 februari 2008 in plenaire vergadering gehouden actualiteitsdebat over het door de Raad van Wijzen bereikte akkoord inzake de staatshervorming – 1575 (2007-2008) – Nr. 1

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over de actualiteitsmotie.

Stemming nr. 4

Ziehier het resultaat:

98 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
26 leden hebben ja geantwoord;
72 leden hebben neen geantwoord.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement de actualiteitsmotie niet aan.

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN

De voorzitter: Dames en heren, hiermee zijn we aan het einde gekomen van onze werkzaamheden voor vandaag.

We komen opnieuw bijeen op woensdag 5 maart 2008 om 10 uur en 14 uur.

Geen bezwaar? (*Instemming*)

De vergadering is gesloten.

– *De vergadering wordt gesloten om 18.47 uur.*

BIJLAGEN

Aanwezigheden

Aanwezig

Erik Arckens, Cathy Berx, Jos Bex, Gilbert Bossuyt, Thieu Boutsen, Agnes Bruyninckx, Karlos Callens, Ludwig Caluwé, Bart Caron, Sonja Claes, Rudi Daems, Piet De Bruyn, Carl Decaluwe, Johan Deckmyn, Gino De Craemer, Tom Dehaene, Patrick De Klerck, Dirk de Kort, Hilde De Lobel, Kurt De Loor, Paul Delva, Mark Demesmaeker, Marnic De Meulemeester, Jos De Meyer, Herman De Reuse, Annick De Ridder, Else De Wachter, Filip Dewinter, Marijke Dillen, Vera Dua, Hilde Eeckhout, Martine Fournier, Cindy Franssen, Jaak Gabriels, Sven Gatz, Eloi Glorieux, Dominique Guns, Veerle Heeren, Margriet Hermans, Anne Marie Hoebeke, Michèle Hostekint, Pieter Huybrechts, Vera Jans, Patrick Janssens, Flor Koninckx, Patrick Lachaert, Jan Laurys, Marcel Logist, Jan Loones, Jacky Maes, Chokri Mahassine, Bart Martens, Luc Martens, Erik Matthijs, An Michiels, Monique Moens, Fientje Moerman, Marie-Rose Morel, Frans Peeters, Jan Penris, Jan Peumans, Hugo Philtjens, Leo Pieters, Els Robeyns, Jan Roegiers, Elke Roex, Tinne Rombouts, Ludo Sannen, Johan Sauwens, Joke Schauvliege, Hans Schoofs, Herman Schueremans, Stefaan Sintobin, Jos Stassen, Helga Stevens, Felix Strackx, Jul Van Aperen, Marc van den Abeelen, Dany Vandebossche, Luc Van den Brande, Joris Vandembroucke, Marleen Van den Eynde, Koen Van den Heuvel, Vera Van der Borgh, Marleen Vanderpoorten, Wim Van Dijck, Christian Van Eyken, Roland Van Goethem, Joris Van Hauthem, Greet Van Linter, Bart Van Malderen, Luk Van Nieuwenhuysen, André Van Nieuwerkerke, Karim Van Overmeire, Eric Van Rompuy, Gerda Van Steenberge, Els Van Weert, Jan Verfaillie, Francis Vermeiren, Jo Vermeulen, Christian Verougstraete, Johan Verstreken, Jurgen Verstrepen, Mieke Vogels, John Vrancken.

Afwezig met kennisgeving

Katleen Martens, Sabine Poleyn: gezondheidsredenen;

Frank Creyelman, Dirk De Cock, Stern Demeulenaere, Kathleen Helsen, Laurence Libert, Werner Marginet, Jef Tavernier, Anissa Tamsamani, Kris Van Dijck, Monica Van Kerrebroeck, Bob Verstraete, Robert Voorhamme, Paul Wille: buitenslands;

Frans Wymeersch: ambtsverplichtingen.

Afwezig zonder kennisgeving

Miet Smet, Erik Tack, Louis Bril.

Individuele stemmingen Vlaamse Volksvertegenwoordigers

Stemming nr. 1:

JA-stemmen:

Erik Arckens, Cathy Berx, Jos Bex, Gilbert Bossuyt, Thieu Boutsen, Agnes Bruyninckx, Karlos Callens, Ludwig Caluwé, Rudi Daems, Piet De Bruyn, Gino De Craemer, Patrick De Klerck, Dirk de Kort, Hilde De Lobel, Kurt De Loor, Marnic De Meulemeester, Jos De Meyer, Herman De Reuse, Annick De Ridder, Else De Wachter, Carl Decaluwe, Johan Deckmyn, Tom Dehaene, Mark Demesmaeker, Filip Dewinter, Marijke Dillen, Hilde Eeckhout, Martine Fournier, Cindy Franssen, Jaak Gabriels, Sven Gatz, Eloi Glorieux, Dominique Guns, Veerle Heeren, Margriet Hermans, Anne Marie Hoebeke, Pieter Huybrechts, Vera Jans, Patrick Janssens, Flor Koninckx, Patrick Lachaert, Jan Laurys, Marcel Logist, Jan Loones, Jacky Maes, Chokri Mahassine, Bart Martens, Luc Martens, Erik Matthijs, An Michiels, Monique Moens, Fientje Moerman, Marie-Rose Morel, Frans Peeters, Jan Penris, Jan

Peumans, Hugo Philtjens, Leo Pieters, Els Robeyns, Jan Roegiers, Elke Roex, Tinne Rombouts, Ludo Sannen, Joke Schauvliege, Hans Schoofs, Herman Schueremans, Stefaan Sintobin, Jos Stassen, Helga Stevens, Felix Strackx, Jul Van Aperen, Marc van den Abeelen, Luc Van den Brande, Marleen Van den Eynde, Koen Van den Heuvel, Vera Van der Borgh, Wim Van Dijck, Christian Van Eyken, Roland Van Goethem, Joris Van Hauthem, Greet Van Linter, Bart Van Malderen, Luk Van Nieuwenhuysen, André Van Nieuwkerke, Karim Van Overmeire, Eric Van Rompuy, Gerda Van Steenberge, Els Van Weert, Dany Vandenbossche, Joris Vandenbroucke, Marleen Vanderpoorten, Jan Verfaillie, Francis Vermeiren, Christian Verougstraete, Johan Verstreken, Mieke Vogels, John Vrancken

ONTHOUDING:

Bart Caron

Stemming nr. 2:

JA-stemmen:

Erik Arckens, Cathy Berx, Jos Bex, Gilbert Bossuyt, Thieu Boutsen, Agnes Bruyninckx, Karlos Callens, Ludwig Caluwé, Bart Caron, Rudi Daems, Piet De Bruyn, Gino De Craemer, Patrick De Klerck, Dirk de Kort, Hilde De Lobel, Kurt De Loor, Marnic De Meulemeester, Jos De Meyer, Herman De Reuse, Annick De Ridder, Else De Wachter, Carl Decaluwe, Johan Deckmyn, Tom Dehaene, Paul Delva, Mark Demesmaecker, Filip Dewinter, Marijke Dillen, Hilde Eeckhout, Martine Fournier, Cindy Franssen, Jaak Gabriels, Sven Gatz, Eloi Glorieux, Dominique Guns, Veerle Heeren, Margriet Hermans, Anne Marie Hoebeke, Pieter Huybrechts, Vera Jans, Patrick Janssens, Flor Koninckx, Patrick Lachaert, Jan Laurys, Marcel Logist, Jan Loones, Jacky Maes, Chokri Mahassine, Bart Martens, Luc Martens, Erik Matthijs, An Michiels, Monique Moens, Fientje Moerman, Marie-Rose Morel, Frans Peeters, Jan Penris, Jan Peumans, Hugo Philtjens, Leo Pieters, Els Robeyns, Jan Roegiers, Elke Roex, Tinne Rombouts, Ludo Sannen, Joke Schauvliege, Hans Schoofs, Herman Schueremans, Stefaan Sintobin, Helga Stevens, Felix Strackx, Jul Van Aperen, Marc van den Abeelen, Luc Van den Brande, Marleen Van den Eynde, Koen Van den Heuvel, Vera Van der Borgh, Wim Van Dijck, Christian Van Eyken, Roland Van Goethem, Joris Van Hauthem, Greet Van Linter, Bart Van Malderen, Luk Van Nieuwenhuysen, André Van Nieuwkerke, Karim Van Overmeire, Eric Van Rompuy, Gerda Van Steenberge, Els Van Weert, Dany Vandenbossche, Joris Vandenbroucke, Marleen Vanderpoorten, Jan Verfaillie, Francis Vermeiren, Christian Verougstraete, Johan Verstreken, Mieke Vogels, John Vrancken

Stemming nr. 3:

JA-stemmen:

Rudi Daems, Eloi Glorieux, Mieke Vogels

NEEN-stemmen:

Cathy Berx, Jos Bex, Gilbert Bossuyt, Thieu Boutsen, Agnes Bruyninckx, Karlos Callens, Ludwig Caluwé, Bart Caron, Piet De Bruyn, Gino De Craemer, Patrick De Klerck, Dirk de Kort, Hilde De Lobel, Kurt De Loor, Marnic De Meulemeester, Jos De Meyer, Herman De Reuse, Annick De Ridder, Else De Wachter, Carl Decaluwe, Johan Deckmyn, Tom Dehaene, Mark Demesmaecker, Filip Dewinter, Marijke Dillen, Hilde Eeckhout, Martine Fournier, Cindy Franssen, Jaak Gabriels, Dominique Guns, Veerle Heeren, Margriet Hermans, Anne Marie Hoebeke, Pieter Huybrechts, Vera Jans, Patrick Janssens, Flor Koninckx, Patrick Lachaert, Jan Laurys, Marcel Logist, Jan Loones, Jacky Maes, Chokri Mahassine, Bart Martens, Luc Martens, Erik Matthijs, An Michiels, Fientje Moerman, Marie-Rose Morel, Frans Peeters, Jan Penris, Jan Peumans, Hugo Philtjens, Leo Pieters, Els Robeyns, Jan Roegiers, Tinne Rombouts, Ludo Sannen, Joke Schauvliege, Hans Schoofs, Herman Schueremans, Stefaan Sintobin, Helga Stevens, Felix Strackx, Jul Van Aperen, Marc van den Abeelen, Luc Van den Brande, Marleen Van den Eynde, Koen Van

den Heuvel, Vera Van der Borgh, Wim Van Dijck, Christian Van Eyken, Roland Van Goethem, Joris Van Hauthem, Bart Van Malderen, Luk Van Nieuwenhuysen, André Van Nieuwkerke, Karim Van Overmeire, Eric Van Rompuy, Gerda Van Steenberge, Els Van Weert, Dany Vandenbossche, Joris Vandenbroucke, Marleen Vanderpoorten, Jan Verfaillie, Francis Vermeiren, Christian Verougstraete, Johan Verstreken, John Vrancken

Stemming nr. 4:

JA-stemmen:

Erik Arckens, Thieu Boutsen, Agnes Bruyninckx, Hilde De Lobel, Herman De Reuse, Johan Deckmyn, Filip Dewinter, Marijke Dillen, Pieter Huybrechts, An Michiels, Monique Moens, Marie-Rose Morel, Jan Penris, Leo Pieters, Stefaan Sintobin, Felix Strackx, Marleen Van den Eynde, Wim Van Dijck, Roland Van Goethem, Joris Van Hauthem, Greet Van Linter, Luk Van Nieuwenhuysen, Karim Van Overmeire, Gerda Van Steenberge, Christian Verougstraete, John Vrancken

NEEN-stemmen:

Cathy Berx, Jos Bex, Gilbert Bossuyt, Karlos Callens, Ludwig Caluwé, Bart Caron, Rudi Daems, Piet De Bruyn, Gino De Craemer, Patrick De Klerck, Dirk de Kort, Kurt De Loor, Marnic De Meulemeester, Jos De Meyer, Annick De Ridder, Else De Wachter, Carl Decaluwe, Tom Dehaene, Paul Delva, Mark Demesmaecker, Hilde Eeckhout, Martine Fournier, Cindy Franssen, Jaak Gabriels, Sven Gatz, Eloi Glorieux, Dominique Guns, Veerle Heeren, Margriet Hermans, Anne Marie Hoebeke, Vera Jans, Patrick Janssens, Flor Koninckx, Patrick Lachaert, Jan Laurys, Marcel Logist, Jan Loones, Jacky Maes, Chokri Mahassine, Bart Martens, Luc Martens, Erik Matthijs, Fientje Moerman, Frans Peeters, Jan Peumans, Hugo Philtjens, Els Robeyns, Jan Roegiers, Elke Roex, Tinne Rombouts, Ludo Sannen, Joke Schauvliege, Hans Schoofs, Herman Schueremans, Helga Stevens, Jul Van Aperen, Marc van den Abeelen, Luc Van den Brande, Koen Van den Heuvel, Vera Van der Borgh, Christian Van Eyken, Bart Van Malderen, André Van Nieuwkerke, Eric Van Rompuy, Els Van Weert, Dany Vandenbossche, Joris Vandenbroucke, Marleen Vanderpoorten, Jan Verfaillie, Francis Vermeiren, Johan Verstreken, Mieke Vogels
